EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 21.4.2021
COM(2021) 189 final

2021/0104 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

{SEC(2021) 164 final} - {SWD(2021) 150 final} - {SWD(2021) 151 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivi (direktiivi 2014/95/EU), jolla muutettiin tilinpäätösdirektiiviä, annettiin vuonna 2014[1]. Kyseisen direktiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten oli raportoitava direktiivin säännösten mukaisesti ensimmäisen kerran vuonna 2018 (joka kattoi tilivuoden 2017).

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiiviä sovelletaan suuriin yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, joiden työntekijämäärä on keskimäärin yli 500, ja yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joiden yhteenlaskettu työntekijämäärä on keskimäärin yli 500[2]. Direktiivissä vapautetaan tytäryritykset raportointivelvoitteistaan, jos niiden emoyritys raportoi koko konsernista eli myös tytäryrityksistä. Direktiivin raportointivaatimuksia sovelletaan noin 11 700 yritykseen[3].

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivissä asetettiin yrityksille vaatimus raportoida sekä siitä, miten kestävyyskysymykset vaikuttavat niiden tulokseen, asemaan ja kehitykseen (outside-in-näkökulma), että niiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön (inside-out-näkökulma). Tästä käytetään usein nimitystä ”kaksinkertainen olennaisuus”.

Komissio julkaisi vuonna 2017 muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin mukaisesti yrityksille ei-sitovat raportointiohjeet[4]. Se julkaisi vuonna 2019 täydentävät ohjeet erityisesti ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnista[5]. Nämä ohjeet eivät ole parantaneet riittävästi yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin mukaisesti julkistamien tietojen laatua.

Euroopan komissio sitoutui ehdottamaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamista Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa ja vuoden 2020 työohjelmassaan[6]. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on muuttaa EU nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa ei ole kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vuoteen 2050 mennessä[7]. Ohjelman tavoitteena on erottaa

---

1 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta.

2 Yleisen edun kannalta merkittävät yhteisöt määritellään tilinpäätösdirektiivissä yrityksiksi, joilla on EU:n säännellyillä markkinoilla noteerattuja arvopapereita, tai jotka ovat pankkeja (sekä listattuja että listaamattomia), vakuutusyrityksiä (sekä listattuja että listaamattomia) ja jäsenvaltioiden nimeämiä muita yrityksiä.

3 Tässä lukumäärässä otetaan huomioon se, miten jäsenvaltiot ovat saattaneet direktiivin osaksi kansallista lainsäädäntöään. Jos direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ei oteta huomioon, muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluu noin 2 000 yritystä.

4 Komission tiedonanto (COM(2017) 4234 final).

5 Komission tiedonanto (COM(2019) 4490 final).

6 Komission tiedonanto Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta (COM(2019) 640 final). Päivitetty komission vuoden 2020 työohjelma (COM(2020) 440 final).

7 Komissio hyväksyi 4 päivänä maaliskuuta 2020 ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi ja asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (2020/0036 (COD)), jossa

talouskasvu resurssien käytöstä ja varmistaa, että kaikki EU:n alueet ja kansalaiset ovat osallisina sosiaalisesti oikeudenmukaisessa siirtymisessä kestävään talousjärjestelmään. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä EU:n luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja ympäristövaikutuksilta. Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamisella edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous. Sillä vahvistetaan EU:n sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Nämä tavoitteet ovat erityisen tärkeitä, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat sosioekonomiset vahingot ja tarve kestävään, osallistavaan ja oikeudenmukaiseen elpymiseen.

EU on toteuttanut kestävää rahoitusta koskevan komission toimintasuunnitelman mukaisesti useita toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että finanssialalla on merkittävä rooli Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa[8]. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestävän rahoituksen toimintasuunnitelman onnistuneen täytäntöönpanon kannalta on olennaisen tärkeää, että yrityksiltä saadaan parempia tietoja niistä kestävyysriskeistä, joille ne altistuvat, ja niiden omasta vaikutuksesta ihmisiin ja ympäristöön. Koska tällä ehdotuksella lisätään yritysten vastuullisuutta ja avoimuutta niiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön, se voi myös auttaa vahvistamaan yritysten ja yhteiskunnan välisiä suhteita. Se myös luo yrityksille, sijoittajille, kansalaisyhteiskunnalle ja muille sidosryhmille mahdollisuuksia parantaa radikaalisti tapaa, jolla kestävyystietoja raportoidaan ja käytetään digitaaliteknologian avulla. Neuvosto korosti joulukuussa 2019 antamissaan pääomamarkkinaunionia koskevissa päätelmissään sen merkitystä, että kestävyyteen liittyvistä riskeistä, mahdollisuuksista ja vaikutuksista on saatavilla luotettavia, vertailukelpoisia ja merkityksellisiä tietoja, ja kehotti komissiota harkitsemaan muita kuin taloudellisia tietoja koskevan eurooppalaisen raportointistandardin laatimista[9].

Euroopan parlamentti kehotti kestävästä rahoituksesta toukokuussa 2018 antamassaan päätöslauselmassa kehittämään edelleen raportointivaatimuksia muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin puitteissa[10]. Se suhtautui joulukuussa 2020 antamassaan päätöslauselmassa yritysten kestävästä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä myönteisesti komission sitoumukseen tarkistaa muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiiviä, kehotti laajentamaan kyseisen direktiivin soveltamisalaa uusiin yritysluokkiin ja suhtautui myönteisesti komission sitoumukseen laatia muita kuin taloudellisia tietoja koskevia EU:n standardeja[11]. Euroopan parlamentti katsoi myös, että yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin mukaisesti julkistamiin muihin kuin taloudellisiin tietoihin olisi sovellettava pakollista tilintarkastusta.

Yritysten vuosikertomuksissa julkistettujen kestävyystietojen ensisijaisia käyttäjiä ovat sijoittajat, kansalaisjärjestöt, työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät. Sijoittajat, omaisuudenhoitajat mukaan luettuina, haluavat ymmärtää paremmin sijoituksiinsa liittyvien kestävyyskysymysten aiheuttamia riskejä ja kestävyyskysymysten tarjoamia mahdollisuuksia sekä näiden sijoitusten vaikutuksia ihmisiin ja ympäristöön. Kansalaisjärjestöt,

---

ehdotetaan ilmastoneutraaliuden saavuttamista vuoteen 2050 mennessä koskevan tavoitteen muuttamista oikeudellisesti sitovaksi EU:lle.

8 Komission tiedonanto – Kestävän kasvun rahoitusta koskeva toimintasuunnitelma (COM(2018) 97 final).

9 Neuvoston päätelmät pääomamarkkinaunionin syventämisestä (5. joulukuuta 2019).

10 Euroopan parlamentin päätöslauselma 29. toukokuuta 2018 kestävästä rahoituksesta (2018/2007(INI)).

11 Euroopan parlamentin päätöslauselma 17. joulukuuta 2020 kestävästä rahoituksesta (2018/2137(INI)).

työmarkkinaosapuolet ja muut sidosryhmät haluavat saada yritykset paremmin vastuuseen toimintansa vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön.

Nykyisellä oikeudellisella kehyksellä ei varmisteta, että näiden käyttäjien tietotarpeet täytetään. Tämä johtuu siitä, että jotkin yritykset, joilta käyttäjät haluavat kestävyystietoja, eivät raportoi tällaisia tietoja, ja toisaalta monet niistä, jotka raportoivat kestävyystietoja, eivät raportoi kaikkia käyttäjien kannalta merkityksellisiä tietoja. Kun tietoja raportoidaan, ne eivät useinkaan ole riittävän luotettavia eivätkä riittävän vertailukelpoisia yritysten välillä. Käyttäjien on usein vaikea löytää tietoja, ja niitä on harvoin saatavilla koneellisesti luettavassa digitaalisessa muodossa. Aineettomia hyödykkeitä, myös sisäisesti tuotettuja aineettomia hyödykkeitä, koskevat raportoidut tiedot ovat puutteellisia, vaikka nämä aineettomat hyödykkeet muodostavat suurimman osan yksityissektorin sijoituksista kehittyneisiin talouksiin (esim. inhimillinen pääoma, tuotemerkki, henkinen omaisuus sekä tutkimukseen ja kehitykseen liittyvät aineettomat hyödykkeet).

Käyttäjien tietotarpeet ovat lisääntyneet huomattavasti viime vuosina, ja ne tulevat varmastikin lisääntymään jatkossakin. Tähän on useita syitä. Yksi niistä on sijoittajien kasvava tietoisuus siitä, että kestävyyskysymykset voivat vaarantaa yritysten taloudellisen tuloksen. Toinen syy on sellaisten sijoitustuotteiden kasvavat markkinat, joilla pyritään nimenomaisesti noudattamaan tiettyjä kestävyysstandardeja tai saavuttamaan tiettyjä kestävyystavoitteita. Lisäksi yksi syy on sääntely, kuten kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetus ja luokitusjärjestelmäasetus. Näiden molempien asetusten vuoksi omaisuudenhoitajat ja rahoitusneuvojat tarvitsevat enemmän kestävyystietoja sijoitusten kohteena olevilta yrityksiltä, jäljempänä ”kohdeyritykset”[12]. Covid-19-pandemia kiihdyttää niin ikään todennäköisesti yritysten kestävyystietojen kysynnän kasvua esimerkiksi työntekijöiden haavoittuvuuden ja toimitusketjujen häiriönsietokyvyn osalta.

Näin ollen yritysten raportoimien kestävyystietojen ja kyseisten tietojen aiottujen käyttäjien tarpeiden välillä on yhä suurempi kuilu. Toisaalta tämä tarkoittaa sitä, että sijoittajat eivät pysty ottamaan kestävyysriskejä riittävästi huomioon sijoituspäätöksissään. Tämä puolestaan voi aiheuttaa rahoitusvakautta uhkaavia järjestelmäriskejä. Toisaalta tietoja koskeva kuilu merkitsee sitä, että sijoittajat eivät voi kanavoida varoja yrityksille, joilla on kestäviä liiketoimintamalleja ja toimintoja. Tämä puolestaan heikentää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden saavuttamista. Se myös heikentää sidosryhmien mahdollisuuksia saattaa yritykset vastuuseen vaikutuksista, joita niillä on ihmisiin ja ympäristöön, ja luo vastuuvajeen, joka saattaa vaarantaa sosiaalisen markkinatalouden tehokkaan toiminnan.

Nykytilanne on ongelmallinen myös yrityksille, joiden on raportoitava. Nykyisten vaatimusten ylimalkaisuuden ja olemassa olevien yksityisten standardien ja kehysten suuren määrän vuoksi yritysten on vaikeaa tietää tarkasti, mitä tietoja niiden olisi raportoitava. Niillä on usein vaikeuksia saada tarvitsemansa tiedot toimittajilta, asiakkailta ja kohdeyrityksiltä. Monet yritykset saavat sidosryhmiltä kestävyystietoja koskevia pyyntöjä niiden tietojen lisäksi, joita ne raportoivat noudattaakseen nykyisiä oikeudellisia vaatimuksia. Kaikki tämä aiheuttaa tarpeettomia liiketoimintakustannuksia.

Tämän ehdotuksen tavoitteena onkin parantaa kestävyysraportointia mahdollisimman pienin kustannuksin, jotta voidaan hyödyntää paremmin Euroopan sisämarkkinoiden tarjoamat mahdollisuudet edistää siirtymistä täysin kestävään ja osallistavaan talous- ja

[12] Asetus (EU) 2019/2088 (kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetus) ja asetus (EU) 2020/852 (luokitusjärjestelmäasetus).

rahoitusjärjestelmään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja YK:n kestävän kehityksen tavoitteiden mukaisesti.

Ehdotuksella pyritään varmistamaan, että saatavilla on riittävästi julkista tietoa riskeistä, joita kestävyyskysymykset aiheuttavat yrityksille, sekä tietoa yritysten itsensä vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Tämä tarkoittaa sitä, että yritysten, joilta käyttäjät tarvitsevat kestävyystietoja, olisi raportoitava tällaiset tiedot ja yritysten olisi raportoitava kaikki tiedot, joita tietojen käyttäjät pitävät merkityksellisinä. Raportoitujen tietojen olisi oltava vertailukelpoisia, luotettavia ja käyttäjille helposti löydettävissä ja niissä olisi hyödynnettävä digitaaliteknologiaa. Tämä edellyttää kestävyystietojen aseman muuttamista siten, että ne ovat paremmin vertailukelpoisia taloudellisten tietojen kanssa.

Ehdotuksella vähennetään talouteen kohdistuvia järjestelmäriskejä. Lisäksi sillä parannetaan rahoituspääoman kohdentamista yrityksiin ja toimiin, joilla puututaan sosiaalisiin, terveydellisiin ja ympäristöongelmiin. Sillä myös lisätään yritysten vastuullisuutta ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvista vaikutuksista ja parannetaan siten luottamusta yritysten ja yhteiskunnan välillä.

Ehdotuksella pyritään vähentämään kestävyysraportoinnista yrityksille aiheutuvia tarpeettomia kustannuksia ja mahdollistamaan se, että yritykset voivat vastata kestävyystietojen kasvavaan kysyntään tehokkaalla tavalla. Ehdotuksella tuodaan selkeyttä ja varmuutta siitä, mitä kestävyystietoja on raportoitava, ja autetaan laatijoita saamaan raportointia varten tarvitsemansa tiedot omilta liikekumppaneiltaan (toimittajilta, asiakkailta ja kohdeyrityksiltä). Ehdotuksen pitäisi myös vähentää yritysten saamien kestävyystietopyyntöjen määrää, joita ne saavat niiden tietojen lisäksi, jotka ne julkistavat vuosikertomuksissaan.

Käynnissä on useita tärkeitä kansainvälisiä aloitteita. Niiden tavoitteena on auttaa lähentymällä saavuttamaan maailmanlaajuisesti yhdenmukaiset kestävyysraportointistandardit. EU antaa täyden tukensa tälle tavoitteelle. Maailmanlaajuisesti toimivat EU:n yritykset ja sijoittajat hyötyvät tällaisesta lähentymisestä ja yhdenmukaistamisesta. Komissio tukee G20-ryhmän, G7-ryhmän, finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän ja muiden tahojen aloitteita, joilla pyritään saamaan aikaan kansainvälinen sitoumus kehittää globaalien kestävyysraportointistandardien perustaso, joka perustuisi ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän (TCGD) työhön. Kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätiön (IFRS-säätiö) ehdotukset uuden kestävyysstandardilautakunnan perustamisesta ovat erityisen merkityksellisiä tässä yhteydessä, samoin kuin jo tehty työ vakiintuneissa aloitteissa, joita ovat Global Reporting Initiative (GRI), kestävyyttä koskevia kirjanpitostandardeja käsittelevä lautakunta (SASB), integroitua raportointia käsittelevä kansainvälinen komitea (IIRC), Climate Disclosure Standards Board (CDSB) ja CDP (entinen Carbon Disclosure Project). Tämän ehdotuksen tavoitteena on tukeutua kansainvälisiin kestävyysraportointialoitteisiin ja edistää niitä. EU:n kestävyysraportointistandardeja olisi laadittava rakentavassa kaksisuuntaisessa yhteistyössä johtavien kansainvälisten aloitteiden kanssa, ja ne olisi mahdollisuuksien mukaan yhdenmukaistettava näihin aloitteisiin ottaen samalla huomioon eurooppalaiset erityispiirteet.

Tämä ehdotus koostuu yhdestä direktiivistä, jolla muutetaan neljää voimassa olevaa säädöstä. Ensinnäkin sillä muutetaan tilinpäätösdirektiiviä, tarkistetaan joitakin nykyisiä säännöksiä ja lisättään joitakin kestävyysraportointia koskevia uusia säännöksiä. Lisäksi sillä muutetaan tilintarkastusdirektiiviä ja tilintarkastusasetusta niin, että ne kattavat kestävyystietojen tarkastuksen. Sillä niin ikään muutetaan avoimuusdirektiiviä siten, että

kestävyysraportointivaatimusten soveltamisala ulotetaan koskemaan yrityksiä, joiden arvopapereita on noteerattu säännellyillä markkinoilla, ja selkiytetään näiden yritysten kestävyysraportointia koskevaa valvontajärjestelmää.

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivi yhdessä kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksen ja luokitusjärjestelmäasetuksen kanssa ovat EU:n kestävän rahoituksen strategian perustana olevien kestävyysraportointivaatimusten keskeisiä osia. Tämän oikeudellisen kehyksen tarkoituksena on luoda yhdenmukainen ja johdonmukainen kestävyystietojen virta koko rahoituksen arvoketjussa.

Tämä ehdotus perustuu muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivissä säädettyihin kestävyysraportointivaatimuksiin. Ehdotuksessa tarkistetaan näitä vaatimuksia, jotta ne olisivat yhdenmukaisempia laajemman kestävää rahoitusta koskevan oikeudellisen kehyksen kanssa, myös kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksen ja luokitusjärjestelmäasetuksen kanssa, ja jotta ne vastaisivat Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteita.

Kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksessa säännellään sitä, miten finanssimarkkinatoimijoiden (myös omaisuudenhoitajien ja rahoitusneuvojien) olisi julkistettava kestävyystietoja perimmäisille sijoittajille ja varojen omistajille. Jotta finanssimarkkinatoimijat pystyisivät täyttämään kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksen vaatimukset ja näin ollen viime kädessä vastaamaan lopullisten sijoittajien, myös yksityishenkilöiden ja kotitalouksien, tarpeisiin, finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat riittävästi tietoa kohdeyrityksiltä. Sen vuoksi tämän ehdotuksen tarkoituksena on varmistaa, että kohdeyritykset raportoivat tiedot, joita finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat täyttääkseen omat kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksesta johtuvat raportointivaatimuksensa.

Luokitusjärjestelmäasetuksessa perustetaan ympäristön kannalta kestävien taloudellisten toimintojen luokitusjärjestelmä, minkä tavoitteena on lisätä kestäviä sijoituksia ja torjua ”kestävien” finanssituotteiden viherpesua. Siinä edellytetään, että muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvat yritykset julkistavat tietyt indikaattorit siitä, missä määrin niiden toiminnot ovat luokitusjärjestelmän mukaan ympäristön kannalta kestäviä. Nämä julkistamisvelvoitteet täsmennetään erillisessä komission delegoidussa säädöksessä. Näillä indikaattoreilla täydennetään tietoja, jotka yritysten on julkistettava muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin mukaisesti, ja yritysten on raportoitava ne yhdessä muiden kyseisessä direktiivissä edellytettyjen kestävyystietojen kanssa.

Tällä ehdotuksella pyritään varmistamaan, että yrityksiä koskevat raportointivaatimukset ovat yhdenmukaisia luokitusjärjestelmän kanssa. Tämä saavutetaan ennen kaikkea ehdotettujen kestävyysraportointistandardien avulla. Niissä otetaan huomioon indikaattorit, jotka yritysten on julkistettava siitä, missä määrin niiden toiminta on ympäristön kannalta kestävää luokitusjärjestelmän mukaisesti, sekä luokitusjärjestelmän seulontakriteerit ja ”ei merkittävää haittaa” -raja-arvot.

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin kestävyysraportointivaatimuksiin verrattuna tämän ehdotuksen keskeisimmät uutuudet ovat seuraavat:

– laajennetaan raportointivaatimusten soveltamisalaa koskemaan useampia yritystyyppejä, myös kaikkia suuria yrityksiä ja julkisesti noteerattuja yrityksiä (ei kuitenkaan julkisesti noteerattuja mikroyrityksiä);

– edellytetään kestävyystietojen varmentamista;

– täsmennetään yksityiskohtaisemmin tiedot, jotka yritysten olisi raportoitava, ja edellytetään niitä raportoimaan EU:n pakollisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti;

– varmistetaan, että kaikki tiedot julkistetaan osana yritysten toimintakertomuksia ja että ne julkistetaan digitaalisessa koneellisesti luettavassa muodossa.

• **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Tällä ehdotuksella edistetään pääomamarkkinaunionin toteuttamista antamalla sijoittajille ja muille sidosryhmille mahdollisuus saada vertailukelpoisia kestävyystietoja kohdeyrityksiltä kaikkialla EU:ssa. Komissio esittää osana pääomamarkkinaunionia koskevaa toimintasuunnitelmaa (COM(2020) 590 final) lainsäädäntöehdotuksen EU:n laajuisen digitaalisen alustan perustamisesta yritysten julkisille taloudellisille ja kestävyystiedoille (eurooppalainen keskitetty palvelupiste (ESAP)). Tällä ehdotuksella täydennetään kyseistä aloitetta edistämällä EU:n digitaalisen rahoituksen strategian (COM(2020) 591 final) tavoitteiden saavuttamista edellyttämällä, että raportoitavat kestävyystiedot merkitään digitaalisesti.

Tässä ehdotuksessa otetaan huomioon komission vuoden 2021 työohjelma, erityisesti yritysten kestävästä hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä esitettävä aloite, ja komission Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa antama sitoumus tehostaa toimia väärien ympäristöväittämien torjumiseksi ja tukea yrityksiä ja muita sidosryhmiä standardoitujen luonnonpääoman tilinpitokäytäntöjen kehittämisessä EU:ssa ja kansainvälisesti.

Tämä ehdotus on linjassa komission ehdotuksen kanssa, joka koskee miesten ja naisten samapalkkaisuuden periaatteen soveltamisen lujittamista palkkauksen läpinäkyvyyden ja täytäntöönpanomekanismien avulla[13]. Se on linjassa myös ehdotetun direktiivin kanssa, joka koskee sukupuolijakauman tasapainottamisesta EU:n suurten julkisesti noteerattujen yritysten johtokunnissa jakamalla tietoa yritysten monimuotoisuutta koskevista toimintalinjoista[14].

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

• **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 50 ja 114 artiklaan. SEUT-sopimuksen 50 artikla toimii oikeusperustana sellaisten EU:n toimenpiteiden hyväksymiselle, joilla pyritään saavuttamaan yhtiöoikeuden alalla sijoittautumisoikeus sisämarkkinoilla. Se toimii myös direktiivien 2013/34/EU, 2006/43/EY, 91/674/ETY ja 86/635/ETY oikeusperustana, ja se on osa direktiivin 2004/109/EY oikeusperustaa. SEUT-sopimuksen 50 artiklassa annetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle valtuudet toimia direktiivein. Lisäksi SEUT-sopimuksen 114 artikla muodostaa yleisen oikeussäännön, jonka tavoitteena on toteuttaa sisämarkkinat tai varmistaa niiden toimivuus – tässä tapauksessa pääomien vapaa liikkuvuus. Myös SEUT-sopimuksen

[13] COM(2021) 93.
[14] COM(2012) 614.

114 artikla on sisällytetty oikeusperustaksi tälle direktiiville, jolla muutetaan direktiiviä 2004/109/EY.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Tilinpäätösdirektiivissä, sellaisena kuin se on muutettuna muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivillä, säännellään jo kestävyystietojen julkistamista EU:ssa. Avoimuussäännöt ovat tarpeen sijoittajansuojan ja rahoitusvakauden varmistamiseksi kaikkialla EU:ssa. Kestävyysraportointia ja sen varmentamista koskevilla yhteisillä säännöillä varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset eri jäsenvaltioihin sijoittautuneille yrityksille. Merkittävät erot kestävyysraportointia ja sen varmentamista koskevissa vaatimuksissa jäsenvaltioiden välillä aiheuttavat lisäkustannuksia ja monimutkaisuutta valtion rajojen yli toimiville yrityksille. Tämä haittaa sisämarkkinoita. Jäsenvaltiot eivät pysty yksin varmistamaan kestävyysraportointivaatimusten yhdenmukaisuutta ja vertailukelpoisuutta koko EU:ssa.

Lisäksi ainoastaan EU:n toimilla voidaan varmistaa, että kestävyysraportointia koskevat säännöt ovat yhdenmukaiset muiden EU:n säädösten kanssa, myös kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksen ja luokitusjärjestelmäasetuksen kanssa, sekä kyseisten asetusten nojalla annettujen delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten kanssa.

Kestävyysraportointiin kohdistuu yhä enemmän kiinnostusta ja sääntelytoimia lainkäyttöalueilla eri puolilla maailmaa. Sen vuoksi EU:n on kehitettävä johdonmukainen ja kattava lähestymistapa kestävyysraportointiin, jotta se voi tehdä rakentavaa yhteistyötä kansainvälisten kumppaneidensa kanssa. Jäsenvaltioiden yksittäisiin toimiin verrattuna EU:n toimilla voidaan varmistaa merkittävä eurooppalainen panos maailmanlaajuisten toimintaperiaatteiden kehittämisessä, jotta eurooppalaisten yritysten ja muiden sidosryhmien etuja voidaan puolustaa paremmin.

- **Suhteellisuusperiaate**

Tämän ehdotuksen keskeisenä osana on edellyttää, että tietyt yritysluokat raportoivat pakollisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Kuten taloudellisten tietojen tilinpäätösraportoinnissa, yhteiset standardit ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että raportoidut tiedot ovat vertailukelpoisia ja merkityksellisiä. Yhteisillä raportointistandardeilla helpotetaan myös merkittävästi kestävyysraportoinnin digitalisointia, varmentamista ja täytäntöönpanon valvontaa.

Ehdotuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön vaatimus, joka koskee raportoitujen kestävyystietojen varmentamista, jotta ne olisivat luotettavia. Siinä myös edellytetään, että yritykset merkitsevät digitaalisesti raportoidut kestävyystiedot. Digitaalinen merkitseminen on olennaisen tärkeää, jotta voidaan hyödyntää digitaaliteknologian tarjoamat mahdollisuudet parantaa merkittävästi kestävyystietojen käyttöä. EU on jo ottanut käyttöön taloudellisten tilinpäätöstietojen digitaalista merkitsemistä koskevan vaatimuksen[15].

Tässä ehdotuksessa noudatetaan suhteellista lähestymistapaa määritettäessä, mihin yrityksiin sovelletaan pakollisia raportointivaatimuksia. Siinä ei aseteta uusia vaatimuksia pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset), lukuun ottamatta EU:n säännellyillä markkinoilla

[15] Delegoidulla asetuksella (EU) 2018/815 käyttöön otettu eurooppalainen yhtenäinen sähköinen raportointimuoto (ESEF).

listattuja pk-yrityksiä. Ehdotuksessa vapautetaan listatut mikroyritykset pakollisista raportointivelvoitteista[16].

Komissio vahvistaa standardit suurille yrityksille ja erilliset, suhteutetut standardit pk-yrityksille. Pk-yrityksiä koskevat standardit räätälöidään vastaamaan tällaisten yritysten valmiuksia ja resursseja. Säännellyillä markkinoilla listautuneiden pk-yritysten olisi käytettävä näitä suhteutettuja standardeja, mutta listaamattomat pk-yritykset, joita on suurin osa pk-yrityksistä, voivat halutessaan käyttää niitä vapaaehtoisesti.

- **Toimintatavan valinta**

Tämä ehdotus sisältää direktiivin, jolla muutetaan tilinpäätösdirektiivin, avoimuusdirektiivin, tilintarkastusdirektiivin ja tilintarkastusasetuksen säännöksiä ja varmistetaan siten yhdenmukaisuus näiden neljän säädöksen asianomaisten säännösten välillä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Jälkiarvioinnit/toimivuustarkastukset**

Huhtikuussa 2021 komissio julkaisi finanssialan ja muiden kuin finanssialan yritysten raportointia koskevan EU:n kehyksen toimivuustarkastuksen sekä muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tiettyjen osa-alueiden pakollisen uudelleentarkastelun[17]. Toimivuustarkastuksen ja uudelleentarkastelun tärkein päätelmä oli, että yritysten tällä hetkellä raportoimat kestävyystiedot eivät täytä tietojen aiottujen käyttäjien tarpeita ja että komission olisi sen vuoksi ehdotettava muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamista. Tämä on linjassa tähän ehdotukseen liitetyn vaikutustenarvioinnin tulosten kanssa (ks. jäljempänä).

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Seuraavat kuulemistoimet ovat auttaneet muokkaamaan tämän ehdotuksen sisältöä:

– avoin julkinen verkkokuuleminen maalis-heinäkuussa 2018 yritysraportointia koskevan EU:n kehyksen toimivuustarkastuksen valmistelemiseksi;

– kohdennettu verkkokuuleminen helmi-maaliskuussa 2019 ilmastoon liittyvää raportointia koskevien suuntaviivojen laatimiseksi;

---

16 Tilinpäätösdirektiivin (2013/34/EU) 3 artiklassa määritellään yritysluokat niiden koon mukaan: 1 kohta: [...] on määriteltävä mikroyritykset yrityksiksi, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylity tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: 350 000 euroa; b) liikevaihto: 700 000 euroa; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 10. 2 kohta: Pienet yritykset ovat yrityksiä, joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylity tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: 4 000 000 euroa; b) liikevaihto: 8 000 000 euroa; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 50. [...] 3 kohta: Keskisuuret yritykset ovat yrityksiä, jotka eivät ole mikroyrityksiä tai pieniä yrityksiä ja joilla vähintään kaksi seuraavista kolmesta raja-arvosta ei ylity tilinpäätöspäivänä: a) taseen loppusumma: 20 000 000 euroa; b) liikevaihto: 40 000 000 euroa; c) työntekijöitä tilivuoden aikana keskimäärin: 250. […].

17 [Julkaisutoimistoa pyydetään lisäämään viittaus komission kertomukseen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle direktiivien 2013/34/EU, 2014/95/EU ja 2013/50/EU uudelleentarkastelulausekkeista ja siihen liitettyyn toimivuustarkastukseen (SWD-asiakirja)].

– muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluville yrityksille kohdennettu verkkokuuleminen, jonka ulkopuoliset konsultit (CEPS) toteuttivat komissiolle joulukuun 2019 ja maaliskuun 2020 välisenä aikana;

– verkkopalaute muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamista koskevaan komission alkuperäiseen vaikutustenarviointiin tammi-helmikuussa 2020;

– avoin julkinen verkkokuuleminen muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamisesta helmi-kesäkuussa 2020.

– kohdennettu verkkokysely kestävyysraportoinnista pk-yrityksille (pk-yrityspaneeli) maalis- toukokuussa 2020.

Komissio järjesti myös usean sidosryhmän työpajoja olennaisuuden käsitteestä (marraskuussa 2019) ja kestävyystietojen varmentamisesta (joulukuussa 2020) sekä erillisiä kuulemiskokouksia eri sidosryhmien (yritykset, kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot) kanssa toukokuussa 2020.

Kuulemisissa kävi ilmi, että kestävyystietojen käyttäjien ja laatijoiden välillä on joitakin eroja. Käyttäjät suosivat yleensä yksityiskohtaisia ja kattavia raportointivaatimuksia. Laatijat ilmaisivat huolensa tällaisten vaatimusten kustannuksista ja ilmoittivat usein kannattavansa laajan harkintavallan säilyttämistä sen suhteen, mitä kestävyystietoja on raportoitava ja miten niitä raportoidaan.

Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin tarkistamista koskeva avoin julkinen kuuleminen osoitti kuitenkin, että pakollisia kestävyysraportointistandardeja kannatettiin erittäin voimakkaasti (yli 80 prosenttia kaikista vastaajista, mukaan lukien 81 prosenttia vastaajista, jotka ovat tai edustavat kestävyysraportteja laativia yrityksiä). Monet sidosryhmät korostivat, että jos EU laatii kestävyysraportointistandardeja, niiden olisi perustuttava kansainvälisiin standardointialoitteisiin ja oltava niiden kanssa yhdenmukaisia. Sidosryhmät korostivat myös tarvetta selkeyttää raportointivelvoitetta ottaen kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma huomioon.

Kuulemisissa kävi niin ikään ilmi, että tuettiin voimakkaasti toimenpiteitä, joilla varmistetaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin kestävyysraportointia koskevien vaatimusten yhdenmukaistaminen asiaa koskevan EU:n lainsäädännön kanssa, erityisesti kestävää rahoitusta koskevien tietojen raportointiasetuksen ja luokitusjärjestelmäasetuksen kanssa.

Sidosryhmillä on monenlaisia näkemyksiä siitä, mihin yritysluokkiin olisi sovellettava pakollisia raportointivaatimuksia. Useimmat kansalaisjärjestöt ja ammattiliitot kannattavat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalan laajentamista monenlaisiin yrityksiin, myös suuriin listaamattomiin yrityksiin ja pk-yrityksiin. Monet finanssilaitokset ja omaisuudenhoitajat kannattavat suhteutettujen raportointivaatimusten käyttöönottoa pk-yrityksille, erityisesti listatuille pk-yrityksille. Yleiset liike-elämän järjestöt pääasiassa vastustivat raportointivaatimusten soveltamisalan laajentamista. Pk-yrityksiä edustavat järjestöt ja useimmat pk-yritykset itse vastustavat pakollisten vaatimusten käyttöönottoa pk-yrityksille, mutta suhtautuvat avoimesti ajatukseen niiden tilanteeseen suhteutetuista vapaaehtoisista standardeista. Useat sidosryhmät ehdottivat, että raportointivaatimuksia sovellettaisiin myös EU:n ulkopuolisiin yrityksiin.

- **Asiantuntijatiedon keruu ja käyttö**

Tätä ehdotusta valmistellessaan komissio otti huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (EFRAG) perustaman työryhmän suositukset tutkiakseen mahdollisuutta laatia eurooppalaisia kestävyysraportointistandardeja[18]. Se tarkasteli myös EFRAGin puheenjohtajan suosituksia mahdollisista muutoksista EFRAGin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmään, jos sitä pyydetään laatimaan tällaisia standardeja[19]. EFRAGin hallinto- ja ohjausjärjestelmää muutettaisiin ennen kuin se toimittaa mahdolliset standardiluonnokset komissiolle. EFRAGin nykyisen tilinpäätösraportoinnin pilarin rinnalle olisi erityisesti luotava uusi kestävyysraportoinnin pilari. Uudella pilarilla olisi oltava vankka hallinto- ja ohjausrakenne ja käytössä asianmukainen prosessi, jossa huomioidaan EFRAGin rooli standardien laatijana. Standardien laatimiseen olisi otettava mukaan laajempi joukko sidosryhmiä kuin ne, jotka perinteisesti osallistuvat tilinpäätösraportointiin, jotta varmistetaan kansallisten viranomaisten, kansalaisyhteiskunnan ja yksityisen sektorin asiantuntijoiden tasapainoinen edustus.

Komissio antoi konsulteille toimeksiannon kerätä tietoja kestävyysraportoinnista, myös kustannuksista. Tietojen keruu toteutettiin kyselytutkimuksena, joka suunnattiin yrityksille, jotka kuuluvat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalaan[20]. Komissio antoi konsulteille tehtäväksi myös analysoida kestävyystietojen toimittamiseen finanssialalla liittyviä markkinoita ja nykyisiä käytäntöjä, kestävyysluokituksia ja tutkimustoimintaa[21].

- **Vaikutustenarviointi**

Komission yksiköt ovat laatineet tätä ehdotusta koskevan vaikutustenarvioinnin[22]. Sääntelyntarkastelulautakunta on antanut vaikutustenarvioinnin luonnoksesta myönteisen lausunnon varauksin[23].

Vaikutustenarvioinnissa on keskitytty toimintavalintoihin kolmella alalla: 1) standardointi – laaditaanko EU:n kestävyysraportointistandardeja ja vaaditaanko yrityksiä käyttämään niitä 2) varmentaminen (tarkastus) – olisiko raportoidut kestävyystiedot varmennettava ja jos olisi, millä tasolla; ja 3) soveltamisala – mihin yritysluokkiin raportointivaatimuksia olisi sovellettava.

Vaikutustenarvioinnissa parhaaksi arvioidussa toimintavaihtoehdossa

1) vaaditaan kaikkia soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä raportoimaan EU:n standardien mukaisesti;

2) vaaditaan kaikkia soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä pyrkimään rajoitettuun varmuuteen raportoitujen kestävyystietojen osalta ja samalla huolehtimaan

---

18 https://www.efrag.org/Lab2

19 https://www.efrag.org/Assets/Download?assetUrl=%2fsites%2fwebpublishing%2fSiteAssets%2fJean-Paul%2520Gauz%c3%a8s%2520-%2520Ad%2520Personam%2520Mandate%2520-%2520Final%2520Report%2520-%252005-03-2021.pdf

20 Study on the Non-Financial Reporting Directive https://data.europa.eu/doi/10.2874/229601.

21 Study on sustainability ratings, data and research https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104

22 [Julkaisutoimistoa pyydetään lisäämään linkki vaikutustenarviointiin (SWD(2021) 150).]

23 [Julkaisutoimistoa pyydetään lisäämään linkki sääntelyntarkastelulautakunnan lausuntoon vaikutustenarvioinnista (SWD(2021) 150).]

mahdollisuudesta siirtyä kohti kohtuullista varmuutta koskevan vaatimuksen noudattamista myöhemmässä vaiheessa; ja

3) ulotetaan soveltamisala kaikkiin suuriin yrityksiin ja kaikkiin EU:n säännellyillä markkinoilla listattuihin yrityksiin, listattuja mikroyrityksiä lukuun ottamatta. Soveltamisalaan kuuluisivat sellaiset yritykset, jotka eivät ole sijoittautuneet EU:hun, jotka on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, sekä EU:n ulkopuolisten yritysten tytäryritykset EU:ssa.

Parhaaksi arvioitu vaihtoehto on paras kompromissi kahden mahdollisen toimintatavan välillä. Toinen niistä käsittää yksityiskohtaiset ja normatiiviset raportointivaatimukset, vahvaa varmuutta koskevan vaatimuksen ja laajan soveltamisalan. Tämä vaihtoehto on erittäin tehokas kestävyystietojen käyttäjien tarpeiden täyttämiseksi mutta kalliimpi tietojen laatijoille. Toinen niistä taas käsittää vähemmän yksityiskohtaiset raportointivaatimukset, vähemmän vahvaa varmuutta koskevan vaatimuksen ja kapeamman soveltamisalan. Tämä vaihtoehto ei yhtä tehokas käyttäjien tarpeiden täyttämiseksi, mutta kustannuksiltaan edullisempia laatijoille ainakin lyhyellä aikavälillä. Tavoitteena on saavuttaa tavoitteiden ja niihin liittyvien kustannusten kannalta paras mahdollinen tulos.

Parhaaksi arvioidussa vaihtoehdossa jäsenvaltiot voivat myös valtuuttaa riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia, jotka eivät ole lakisääteisiä tilintarkastajia tai tilintarkastusyhteisöjä, varmentamaan kestävyysraportoinnin. Tällä pyritään tarjoamaan yrityksille laajemmat mahdollisuudet valita varmennuspalvelujen tarjoajia kestävyysraportoinnin varmentamista varten.

Käyttäjät hyötyvät paremmista mahdollisuuksista saada vertailukelpoisia, merkityksellisiä ja luotettavia kestävyystietoja useammilta yrityksiltä. Tämä puolestaan vähentää sijoitusriskejä rahoitusjärjestelmässä, lisää yrityksiin suuntautuvia sellaisia rahoitusvirtoja, joilla on myönteinen vaikutus ihmisiin ja ympäristöön, ja lisää yritysten vastuuvelvollisuutta. Tällä vaihtoehdolla tarjotaan säästäjille ja sijoittajille, jotka haluavat sijoittaa kestävällä tavalla, mahdollisuus tehdä niin. Ehdotetulla vaihtoehdolla varmistettaisiin, että noin 49 000 yritystä raportoi kestävyystietoja (75 prosenttia kaikkien osakeyhtiöiden liikevaihdosta) verrattuna nykyisiin 11 600 yritykseen (47 prosenttia kaikkien osakeyhtiöiden liikevaihdosta), jotka kuuluvat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointidirektiivin soveltamisalaan. Kaikkien suurten yritysten ja kaikkien EU:n säännellyillä markkinoilla listattujen yritysten (lukuun ottamatta listattuja mikroyrityksiä) olisi sovellettava EU:n kestävyysraportointistandardeja ja pyrittävä huolehtimaan raportoitujen tietojen varmentamisesta. Vertailun vuoksi voidaan todeta, että tällä hetkellä arviolta vain 20 prosenttia suurista yrityksistä soveltaa kestävyysraportointistandardeja kokonaisuudessaan ja vain 30 prosenttia pyrkii varmennuttamaan raportoimansa tiedot. Ehdotetulla vaihtoehdolla on epäsuoria myönteisiä vaikutuksia perusoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisiin ja ympäristöön, sillä tiukemmat raportointivaatimukset voivat muuttaa yritysten toimintatapoja myönteisemmiksi.

Parhaaksi arvioidun vaihtoehdon arvioidut kokonaiskustannukset ovat 1 200 miljoonaa euroa kertaluonteisina kustannuksina ja 3 600 miljoonaa euroa toistuvina vuotuisina kustannuksina. Lisäksi kestävyystietojen laatijoille aiheutuu kustannuksia luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklassa säädetyistä raportointivaatimuksista[24]. Jos EU ei toteuta toimia, laatijoille

[24] Näiden kustannusten arvioitu suuruus sisältyy ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja siihen sopeutumiseen liittyvää luokittelua koskevan delegoidun säädöksen (C(2021) 2800) vaikutustenarviointiin (SWD(2021 152): 1 200–3 700 miljoonaa euroa kertaluonteisia kustannuksia ja 600–1 500 miljoonaa euroa toistuvia kustannuksia vuodessa.

aiheutuvien kustannusten odotetaan joka tapauksessa lisääntyvän huomattavasti, koska käyttäjät esittävät yhä enemmän koordinoimattomia tietopyyntöjä, koska ei ole saavutettu yhteisymmärrystä siitä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava käyttäjien tarpeiden täyttämiseksi, ja koska toimittajilta, asiakkailta ja kohdeyrityksiltä on jatkuvasti vaikea saada kestävyystietoja, joita laatijat tarvitsevat omiin raportointitarkoituksiinsa. Koska riittävän yksityiskohtaisia tietoja ei ole saatavilla, on mahdotonta laskea kustannuksia, joita laatijoille aiheutuisi uusien sääntöjen puuttuessa. On kuitenkin arvioitu, että standardien käyttö voisi johtaa 24 200–41 700 euron vuosittaisiin säästöihin yritystä kohti (noin 280–490 miljoonaa euroa vuodessa muita kuin taloudellisia tietoja koskevan raportointidirektiivin soveltamisalaan kuuluvien yritysten osalta ja 1 200–2 000 miljoonaa euroa vuodessa parhaaksi arvioidun vaihtoehdon osalta), jos standardeilla poistuisi kokonaan laatijoille osoitettujen lisätietopyyntöjen tarve[25].

EU:n yrityksille voi aiheutua suurempia raportointikustannuksia kuin EU:n ulkopuolisille yrityksille, jos muut lainkäyttöalueet eivät noudata tämän ehdotuksen mukaista lähestymistapaa. Tämä voisi johtaa EU:n ja EU:n ulkopuolisten yritysten epätasa-arvoiseen kohteluun ja siten heikentää tasapuolisia toimintaedellytyksiä EU:n sisämarkkinoilla. Tämän riskin pienentämiseksi ehdotuksessa esitettyjä raportointivaatimuksia sovellettaisiin EU:n ulkopuolisten yritysten tytäryrityksiin EU:ssa sekä kaikkiin sellaisiin EU:n ulkopuolisiin yrityksiin, joilla on jollakin EU:n säännellyllä markkinalla listattuja siirtokelpoisia arvopapereita.

- **Sääntelyn toimivuus ja yksinkertaistaminen**

Sijoittajansuojan varmistamiseksi kaikkiin säännellyillä markkinoilla listattuihin yrityksiin olisi periaatteessa sovellettava samoja julkistamissääntöjä. EU:n säännellyillä markkinoilla listattujen pk-yritysten olisi näin ollen täytettävä ehdotetut uudet kestävyysraportointivaatimukset[26]. Vaatimuksia sovellettaisiin EU:n säännellyillä markkinoilla listattuihin pk-yrityksiin kuitenkin vasta kolmen vuoden kuluttua niiden soveltamisesta muihin yrityksiin, jotta niillä olisi aikaa toipua covid-19-pandemiasta pienemmille yrityksille aiheutuneista suhteellisista taloudellisista vaikeuksista. Tämä siirtymäkausi antaisi listatuille pk-yrityksille myös mahdollisuuden soveltaa uusia vaatimuksia, kun kestävyystietojen raportointi- ja varmennuskäytännöt ovat saavuttaneet korkeamman kypsyysasteen. Tämän ehdotuksen julkistamisvaatimuksia ei sovellettaisi pk-yrityksiin, joilla on siirtokelpoisia arvopapereita, jotka on listattu pk-yritysten kasvumarkkinoilla tai monenkeskisissä kaupankäyntijärjestelmissä. Suhteellisuussyistä niitä ei myöskään sovellettaisi EU:n säännellyillä markkinoilla listattuihin mikroyrityksiin.

Tässä ehdotuksessa ei edellytetä, että muut pk-yritykset raportoivat kestävyystietoja. Listaamattomat pk-yritykset voivat kuitenkin päättää käyttää vapaaehtoisesti kestävyysraportointistandardeja, jotka komissio hyväksyy delegoituina säädöksinä listattujen pk-yritysten raportointia varten. Standardeilla on tarkoitus mahdollistaa se, että pk-yritykset voivat raportoida tietoja kustannustehokkaasti vastauksena lukuisiin tietopyyntöihin, joita ne saavat muilta yrityksiltä, joiden kanssa ne toimivat, kuten pankeilta, vakuutusyrityksiltä ja suurilta yritysasiakkailta, ja auttaa määrittelemään rajat tiedoille, joita yritykset voivat

[25] Laskelmat perustuvat Environment Resources Management -yrityksen alaisuudessa toimivan SustainAbility Institute -laitoksen kestävyysluokitusta ja -tutkimusta koskevan tutkimuksen yhteydessä annettuihin vastauksiin (https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/d7d85036-509c-11eb-b59f-01aa75ed71a1/language-en/format-PDF/source-183474104).

[26] Tämä ei koske listattuja mikroyrityksiä.

kohtuudella odottaa arvoketjuunsa sisältyviltä pk-yrityksiltä. Tällaisilla standardeilla olisi myös autettava pk-yrityksiä houkuttelemaan lisää sijoituksia ja rahoitusta sekä osallistumaan kaikin puolin Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa esitettyyn kestävään talouteen siirtymiseen ja edistämään sitä. Pk-yrityksiä koskevat standardit toimivat viitetasona yritysten kestävyysraportointia koskevan direktiivin soveltamisalaan kuuluville yrityksille sellaisten kestävyystietojen tasosta, joita ne voisivat kohtuudella pyytää arvoketjuihinsa sisältyviltä, pk-yrityksiä olevilta toimittajilta ja asiakkailta.

Tässä ehdotuksessa on huomioitu digitaalinen valmius, koska siinä edellytetään, että yritykset merkitsevät raportoidut kestävyystiedot digitaalisesti digitaalisen luokitusjärjestelmän mukaisesti.

- **Perusoikeudet**

Tässä ehdotuksessa kunnioitetaan vahvistettuja perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan periaatteita. Sillä on epäsuora myönteinen vaikutus perusoikeuksiin, koska tiukemmat raportointivaatimukset voivat parantaa yritysten toimintatapoja. Ehdotuksen avulla olisi lisättävä yritysten tietoisuutta perusoikeuksista ja vaikutettava myönteisesti siihen, miten ne tunnistavat ja hallinnoivat todellisia ja mahdollisia perusoikeuksiin kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia. Ehdotuksen odotetaan myös lisäävän pääomavirtoja yrityksiin, jotka kunnioittavat perusoikeuksia, ja pääsääntöisesti lisäävän yritysten vastuuta niiden vaikutuksesta perusoikeuksiin.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia talousarvioon. Nykyisiä budjettivaroja käytetään menoihin, joilla rahoitetaan EU:n kestävyysraportointistandardien laatimista.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Seuratakseen, miten ehdotuksen erityistavoitteiden saavuttamisessa edistytään, komissio tutkii mahdollisuutta järjestää määräajoin käyttäjille ja laatijoille suunnattuja kyselyjä käytettävissä olevista taloudellisista resursseista riippuen.

Ehdotuksessa edellytetään, että komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen varmennusvaatimusten täytäntöönpanosta viimeistään kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin soveltamisen alkamisesta. Kertomukseen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia tiukemmista varmennusvaatimuksista (”kohtuullinen varmuus”).

Tämä ehdotus ei edellytä täytäntöönpanosuunnitelmaa.

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Selittäviä asiakirjoja ei pidetä tarpeellisina.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Ehdotuksen 1 artiklassa muutetaan direktiiviä 2013/34/EU (tilinpäätösdirektiivi).

Ehdotuksen 1 artiklan 1 kohdassa laajennetaan tilinpäätösdirektiivin kestävyysraportointia koskevien artiklojen soveltamisala koskemaan sellaisia luottolaitoksia ja vakuutusyrityksiä, jotka tilinpäätösdirektiivin mukaan eivät ole osakeyhtiöitä tai joihin ei katsota liittyvän

rajoitettua vastuuta, mukaan lukien osuuspankit sekä keskinäiset ja osuustoiminnalliset vakuutusyritykset, edellyttäen että ne täyttävät asiaankuuluvat kokokriteerit.

Ehdotuksen 1 artiklan 2 kohdassa määritellään tietyt ehdotuksessa tarvittavat käsitteet. Siinä otetaan käyttöön ja määritellään käsitteet ”kestävyysseikat” ja ”kestävyysraportointi”, kun taas tilinpäätösdirektiivin nykyisissä säännöksissä viitataan ”muihin kuin taloudellisiin tietoihin”. Ehdotuksessa määritellään myös käsitteet ”riippumaton vakuutuspalvelujen tarjoaja” ja ”aineettomat hyödykkeet”.

Ehdotuksen 1 artiklan 3 kohdalla korvataan tilinpäätösdirektiivin 19 a artikla, jossa täsmennetään tiettyjä yrityksiä koskevat kestävyysraportointivaatimukset. Ehdotuksella muutetaan 19 a artiklaa seuraavasti:

– Sillä muutetaan raportointivaatimusten kohteiden soveltamisalaa laajentamalla niiden soveltaminen kaikkiin suuriin yrityksiin ja kaikkiin yrityksiin, joilla on arvopapereita listattuina EU:n säännellyillä markkinoilla, mikroyrityksiä lukuun ottamatta. Listattujen pk-yritysten raportointitaakan keventämiseksi niiden on aloitettava raportointi ehdotetun direktiivin mukaisesti kolmen vuoden kuluttua sen soveltamisen alkamisesta

– Siinä selvennetään kaksinkertaisen olennaisuuden periaatetta ja tehdään kaikin puolin selväksi se, että yritysten on raportoitava tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat niihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen kestävyysseikoista ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvien vaikutusten ymmärtämiseksi.

– Siinä täsmennetään tarkemmin, mitä tietoja yritysten on julkistettava. Nykyisiin säännöksiin verrattuna siinä asetetaan yrityksille uusia vaatimuksia, joiden mukaan niiden on annettava tietoja strategiastaan, tavoitteistaan, hallituksen ja johdon roolista, yritykseen ja sen arvoketjuun liittyvistä pääasiallisista haitallisista vaikutuksista, aineettomista hyödykkeistä ja siitä, miten ne ovat yksilöineet raportoimansa tiedot.

– Siinä täsmennetään, että yritysten on raportoitava laadulliset ja määrälliset tiedot, ennakoivat ja takautuvat tiedot sekä tiedot, jotka kattavat tarpeen mukaan lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin.

– Siinä edellytetään, että kaikki sen soveltamisalaan kuuluvat yritykset raportoivat eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien mukaisesti, ja annetaan sen soveltamisalaan kuuluville listatuille pk-yrityksille mahdollisuus raportoida pk-yrityksiä varten vahvistettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

– Siinä poistetaan jäsenvaltioilta mahdollisuus sallia, että yritykset raportoivat vaaditut tiedot erillisessä kertomuksessa, joka ei ole osa toimintakertomusta.

– Siinä edellytetään, että velvollisuudesta vapautetut tytäryritykset julkistavat konsernin tasolla raportoivan emoyrityksen laatiman konsernin toimintakertomuksen ja liittävät oikeussubjektinsa (omaan) toimintakertomukseen viittauksen siihen, että kyseinen yritys on vapautettu direktiivin vaatimuksista.

Ehdotuksen 1 artiklan 4 kohdassa lisätään tilinpäätösdirektiiviin kolme uutta säännöstä eli 19 b, 19 c ja 19 d artikla, jotka koskevat kestävyysraportointistandardeja. Uudessa 19 b artiklassa siirretään komissiolle valta hyväksyä EU:n kestävyysraportointistandardeja delegoiduilla säädöksillä ja täsmennetään niiden hyväksymistä koskevat vaatimukset. Ensiksi siinä täsmennetään vähimmäislaatuvaatimukset, jotka standardien mukaisesti raportoitujen

tietojen on täytettävä. Toiseksi siinä yksilöidään ne aiheet, jotka standardien olisi katettava. Kolmanneksi siinä yksilöidään tietyt välineet ja aloitteet, jotka komission olisi otettava erityisesti huomioon päättäessään delegoitujen säädösten sisällöstä, mukaan lukien tietty EU:n lainsäädäntö sekä kestävyysraportointia koskeviin maailmanlaajuisiin standardointialoitteisiin liittyvä työ. Siinä edellytetään myös, että komissio hyväksyy ensimmäisen standardikokonaisuuden viimeistään 31. lokakuuta 2022. Näissä standardeissa olisi täsmennettävä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava kaikista kestävyysseikoista ja kaikista 19 a artiklan 2 kohdassa luetelluista raportointialoista. Näissä delegoiduissa säädöksissä olisi ainakin täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi raportoitava, jotta ne palvelisivat sellaisten finanssimarkkinatoimijoiden tarpeita, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2088 julkistamisvaatimuksia. Toinen standardikokonaisuus olisi hyväksyttävä viimeistään 31. lokakuuta 2023. Näissä standardeissa olisi täsmennettävä täydentävät tiedot, jotka yritysten olisi tarvittaessa raportoitava kestävyysseikoista ja 19 a artiklan 2 kohdassa luetelluista raportointialoista, sekä tiedot, jotka koskevat yrityksen toimialaa. Lisäksi 19 b artiklassa edellytetään, että komissio tarkastelee standardeja uudelleen joka kolmas vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, myös kansainvälisten standardien laatiminen. Uudessa 19 c artiklassa edellytetään, että komissio hyväksyy pk-yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit viimeistään 31. lokakuuta 2023. Uudessa 19 d artiklassa edellytetään, että yritykset laativat tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklan mukaisesti ja merkitsevät kestävyystiedot tunnistein kyseisessä asetuksessa säädettyjä edellytyksiä ja määräaikoja noudattaen[27].

Ehdotuksen 1 artiklan 5 kohdassa muutetaan 20 artiklaa siten, että siinä edellytetään, että listatut yritykset, joihin kyseistä säännöstä sovelletaan, sisällyttävät viittauksen sukupuolikysymyksiin yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavien monimuotoisuutta koskevien toimintaperiaatteiden kuvauksessa. Siinä muutetaan 20 artiklaa myös siten, että 20 artiklan soveltamisalaan kuuluvat listatut yritykset voivat noudattaa kyseisen artiklan c, f ja g alakohdassa säädettyjä vaatimuksia sisällyttämällä tarvittavat tiedot osaksi kestävyysraportointiaan[28].

Ehdotuksen 1 artiklan 6 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 23 artiklaa selventämällä, että konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia koskeva vapautusjärjestelmä toimii erillään konsernin kestävyysraportoinnin vapautusjärjestelmästä. Tämä tarkoittaa sitä, että yritys voidaan vapauttaa konsernin tilinpäätösraportointia koskevien vaatimusten noudattamisesta, muttei konsernin kestävyysraportointia koskevista vaatimuksista. Näin on silloin, kun koko konsernin emoyritys laatii konsernin tilinpäätöksen ja konsernin toimintakertomuksen EU:n lainsäädännön mukaisesti tai vastaavien vaatimusten mukaisesti, jos se on sijoittautunut EU:n ulkopuoliseen maahan, muttei laadi konsernin kestävyyskertomuksia EU:n lainsäädännön mukaisesti tai vastaavien vaatimusten mukaisesti, jos se on sijoittautunut EU:n ulkopuoliseen maahan.

---

[27] Merkintäkieli on tietokonekieli, jossa käytetään tiettyä koodaustekniikkaa (tunnisteita eli ”tägejä”), jolla määritellään asiakirjan elementit ja joka mahdollistaa tietojen esittämisen niin, että sekä koneet että ihmiset voivat lukea niitä.

[28] Kyseisessä c alakohdassa viitataan tilinpäätösraportointiprosessiin liittyviin sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestelmiin. Kyseisessä f alakohdassa viitataan hallinto-, johto- ja valvontaelinten kokoonpanoon ja toimintaan. Kyseisessä g alakohdassa viitataan yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettaviin monimuotoisuutta koskeviin toimintaperiaatteisiin.

Ehdotuksen 1 artiklan 7 kohdassa korvataan tilinpäätösdirektiivin 29 a artikla siten, että kaikkia 19 a artiklan kestävyysraportointivaatimuksia sovelletaan tapauksen mukaan emoyrityksiin, jotka raportoivat konsernitasolla koko konsernin osalta.

Ehdotuksen 1 artiklan 8 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 30 artiklaa, jotta se vastaisi uusia kestävyysraportointivaatimuksia. Ensiksi sitä muutetaan siten, että jäsenvaltioiden edellytetään varmistavan, että yritykset julkistavat asianmukaisesti hyväksytyn tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa uudessa 19 d artiklassa säädetyssä sähköisessä muodossa12 kuukauden kuluessa tilinpäätöspäivästä. Toiseksi sitä muutetaan lisäämällä edellytys, että jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja, joka on muu kuin lakisääteinen tilintarkastaja, antaa lausunnon kestävyysraportoinnista, lausunto julkistetaan yhdessä tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen kanssa. Lisäksi sitä muutetaan siten, että jäsenvaltioita edellytetään varmistamaan, että kestävyysraportointia sisältävät toimintakertomukset asetetaan niiden julkistamisen jälkeen viipymättä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/109/EY (avoimuusdirektiivi) tarkoitetun virallisesti nimetyn järjestelmän saataville. Siinä täsmennetään, että jos kestävyysraportointitietoja laativat yrityksiä ei ole listattu EU:n säännellyillä markkinoilla, asiaankuuluva virallisesti nimetyn järjestelmän on oltava yksi sen jäsenvaltion virallisesti nimetyistä järjestelmistä, jossa yrityksen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee. Tämä on tarpeen, jotta yritysten julkistamat kestävyystiedot voidaan sisällyttää eurooppalaiseen keskitettyyn palvelupisteeseen (ESAP), joka perustetaan pääomamarkkinaunionia koskevan toimintasuunnitelman toimen 1 mukaisesti.

Ehdotuksen 1 artiklan 9 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 33 artiklaa siten, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenten kollektiivinen vastuu yhdenmukaistetaan tarkistettujen kestävyysraportointivaatimusten kanssa. Siinä edellytetään erityisesti, että hallinto-, johto- ja valvontaelimet varmistavat, että kyseinen yritys on raportoinut EU:n kestävyysraportointistandardien mukaisesti ja vaaditussa digitaalisessa muodossa, ja poistetaan viittaus kestävyysraportointia varten nykyisin sallittuun erilliseen kertomukseen.

Ehdotuksen 1 artiklan 10 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 34 artiklaa kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta. Siinä edellytetään erityisesti, että lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa yrityksen kestävyysraportointiin kohdistuvan rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon. Varmentamisen yhteydessä on tarkasteltava myös kestävyysraportoinnin yhdenmukaisuutta raportointistandardeihin nähden, prosessia, jonka yritys on toteuttanut standardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, kestävyysraportoinnin merkitsemistä tunnistein ja luokitusjärjestelmäasetuksen 8 artiklan mukaisesti raportoituja indikaattoreita. Lisäksi siinä mahdollistetaan se, että jäsenvaltiot voivat sallia minkä tahansa riippumattoman varmennuspalvelujen tarjoajan, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti, antamaan kestävyysraportoinnista lausunnon rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella. Siinä edellytetään myös, että jäsenvaltiot varmistavat, että asetetaan yhdenmukaiset vaatimukset kaikille henkilöille ja yrityksille, myös lakisääteisille tilintarkastajille ja tilintarkastusyhteisöille, jotka voivat antaa lausunnon kestävyysraportoinnin varmuudesta.

Ehdotuksen 1 artiklan 11 kohdalla muutetaan tilinpäätösdirektiivin 49 artiklaa vahvistamalla edellytykset, joilla komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä uudessa 19 b artiklassa tarkoitetuista kestävyysraportointistandardeista. Siinä edellytetään, että komissio ottaa kyseisten säädösten valmistelussa huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (EFRAG) tekniset neuvot edellyttäen, että ne laaditaan asianmukaisessa

menettelyssä julkisen valvonnan ja avoimuuden mukaisesti, niissä hyödynnetään asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta ja niihin liitetään kustannus-hyötyanalyysit, jotka helpottavat komissiota standardien hyväksymisessä. Tässä kohdassa edellytetään myös, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) antaa lausunnon EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ennen kuin komissio hyväkyy standardit. Lausunto on annettava kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Tämä on kohtuullinen määräaika, koska EAMV osallistuu EFRAGin työhön ja on sen vuoksi perehtynyt EFRAGin teknisten neuvojen sisältöön ennen niiden toimittamista komissiolle. Komission on myös kuultava kestävää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää, Euroopan pankkiviranomaista (EPV), Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista (EVLEV), Euroopan ympäristökeskusta (EEA), Euroopan unionin perusoikeusvirastoa (FRA), Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa ja kestävän rahoituksen foorumia ennen standardien hyväksymistä. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava lausunto kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.

Ehdotuksen 1 artiklan 12 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 51 artiklaa täsmentämällä seuraamusten ja hallinnollisten toimenpiteiden vähimmäistyypit, joista jäsenvaltioiden olisi säädettävä sellaisia tilanteita varten, joissa rikotaan kansallisia säännöksiä, joilla tilinpäätösdirektiivin kestävyysraportointivaatimukset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Ehdotuksen 2 artiklassa muutetaan direktiiviä 2004/109/EY (avoimuusdirektiivi).

Ehdotuksen 2 artiklan 1 kohdassa otetaan käyttöön ja määritellään ehdotuksen kannalta välttämätön käsite ”kestävyysraportointi”.

Ehdotuksen 2 artiklan 2 kohdassa muutetaan avoimuusdirektiivin 4 artiklaa, jotta kestävyysraportointi otetaan huomioon osana kyseisen direktiivin säännösten mukaisesti laadittavia ja julkistettavia säänneltyjä tietoja. Ensiksi sitä muutetaan lisäämällä vaatimus, että tilinpäätös sisältää liikkeeseenlaskijan taloudellisesta raportoinnista vastaavien henkilöiden lausunnot, joiden mukaan toimintakertomus on laadittu heidän parhaan tietämyksensä mukaan soveltuvin osin direktiivissä 2013/34/EU edellytettyjen kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Vaatimus sisällyttää kestävyysraportointi toimintakertomukseen tällä ehdotetulla direktiivillä tehtävien muutosten tuloksena poistaa tarpeen muuttaa direktiivin 2004/109/EY 4 artiklan 2 kohdan b alakohtaa. Toiseksi viittaukset tilinpäätösdirektiivin ja direktiivin 2006/43/EY (tilintarkastusdirektiivi) säännöksiin saatetaan ajan tasalle tilinpäätösdirektiivin 34 artiklan 1 kohdan mukaisen tilintarkastusta koskevan vaatimuksen osalta sen toteamiseksi, onko tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö havainnut olennaisia virheellisyyksiä toimintakertomuksessa, sekä tilintarkastuskertomuksen, myös kestävyysraportoinnin varmuutta koskevan lausunnon, julkistamista koskevan vaatimuksen osalta. Myös viittaukset tilinpäätösdirektiivin säännöksiin, jotka koskevat toimintakertomuksen laatimista, saatetaan ajan tasalle ja niitä muutetaan niin, että niissä edellytetään kestävyysraportointia. Nämä muutokset mahdollistavat kestävyysraportointivaatimusten ulottamisen EU:n säännellyillä markkinoilla listattuihin yrityksiin, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, sekä myös EU:n ulkopuolisiin liikkeeseenlaskijoihin. Muutoksissa selvennetään myös sitä oikeudellista toimeksiantoa, jonka mukaan kansallisten toimivaltaisten viranomaisten on valvottava kestävyysraportointia.

Ehdotuksen 2 artiklan 3 kohdassa muutetaan avoimuusdirektiivin 23 artiklan 4 kohtaa siten, että komissiolle siirretään valta hyväksyä toimenpiteitä, joilla otetaan käyttöön mekanismi EU:n ulkopuolisten liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien

vastaavuuden määrittämiseksi, ja tehdä tällaisen vahvistamista koskevat tarvittavat päätökset. EU:n ulkopuolisten liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuutta koskevat päätökset ovat riippumattomia tilinpäätösstandardeja koskevista vastaavuuspäätöksistä.

Ehdotuksen 2 artiklan 4 kohdassa lisätään avoimuusdirektiivin 28 artiklaan d alakohta, jossa edellytetään, että Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) antaa kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita kestävyysraportoinnin valvonnan lähentämiseksi. EAMV-asetuksessa (asetus (EU) N:o 1095/2010) avoimuusdirektiivi määritellään yhdeksi niistä unionin säädöksistä, joissa määritellään EAMV:n toiminta-ala.

Ehdotuksen 3 artiklassa muutetaan direktiiviä 2006/43/EY (tilintarkastusdirektiivi).

Ehdotuksen 3 artiklan 1 kohdassa muutetaan tilintarkastusdirektiivin 1 artiklassa säädettyä kohdetta siten, että siihen sisältyy kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen silloin, kun lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö suorittaa sen.

Ehdotuksen 3 artiklan 2 kohdassa muutetaan ja lisätään tiettyjä ehdotuksen kannalta välttämättömiä määritelmiä tilintarkastusdirektiivin 2 artiklaan. Siinä muutetaan ”lakisääteisen tilintarkastajan” ja ”tilintarkastusyhteisön” määritelmiä, jotta voidaan ottaa tarvittaessa huomioon niiden mahdollinen työ kestävyysraportoinnin varmentamisessa. Siinä myös otetaan käyttöön ja määritellään käsitteet ”kestävyysraportoinnin varmentaminen” ja ”kestävyysraportointi”.

Ehdotuksen 3 artiklan 3–6 kohdassa muutetaan tilintarkastusdirektiivin 6–11 artiklaa siten, että niihin sisällytetään lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen hyväksymistä, jatkuvaa ammatillista koulutusta ja keskinäistä tunnustamista koskevat säännöt, jotta voidaan varmistaa, että lakisääteisillä tilintarkastajilla on tarvittava teoreettisen tietämyksen taso kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisistä aiheista ja kyky soveltaa tätä tietämystä käytännössä.

Ehdotuksen 3 artiklan 7 kohdassa muutetaan 14 artiklaa, joka sisältää säännöt menettelyistä, jotka toimivaltaisten viranomaisten olisi vahvistettava eri jäsenvaltioiden lakisääteisten tilintarkastajien hyväksymistä varten. Sitä muutetaan sen varmistamiseksi, että jos jäsenvaltio päättää, että hyväksyntää hakevan hakijan olisi tehtävä kelpoisuuskoe, tämä koe kattaa myös lakisääteisen tilintarkastajan riittävän tietämyksen vastaanottavan jäsenvaltion sellaisista laeista ja asetuksista, jotka ovat merkityksellisiä kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta.

Ehdotuksen 3 artiklan 8 kohdassa lisätään tilintarkastusdirektiiviin 14 a artikla, johon sisältyy aikaisemman käytännön säilyttämistä koskeva lauseke sen varmistamiseksi, että hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat voivat jatkaa lakisääteisten tilintarkastusten suorittamista ja suorittaa kestävyysraportoinnin tarkastuksia, kun muutettuja oikeudellisia vaatimuksia aletaan soveltaa. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jo hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta tilintarkastusdirektiivin 13 artiklassa edellytetyn jatkuvan koulutuksen avulla.

Ehdotuksen 3 artiklan 9 kohdassa muutetaan 24 b artiklaa siten, että siinä mukautetaan tilintarkastajan työn organisointia koskevia sääntöjä sisällyttämällä niihin viittaukset kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvään työhön. Sitä muutetaan erityisesti, jotta

voidaan edellyttää, 1) että keskeinen/keskeiset tilintarkastuskumppani(t) osallistuu/osallistuvat aktiivisesti kestävyysraportoinnin varmentamiseen, 2) että kestävyysraportoinnin varmentamista suorittaessaan lakisääteiset tilintarkastajat varaavat toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoittavat riittävästi resursseja, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti, 3) että asiakaskirjanpidossa yksilöidään kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetut maksut ja 4) että tilintarkastuskansio sisältää tiedot kestävyysraportoinnin varmentamisesta, jos sen on suorittanut lakisääteinen tilintarkastaja.

Ehdotuksen 3 artiklan 10 kohdassa muutetaan tilintarkastusdirektiivin 25 artiklaa sen edellyttämiseksi, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaiset säännöt, jotta voidaan välttää se, että kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitettaviin palkkioihin vaikuttaa tarkastettavalle yhteisölle suoritettavat oheispalvelut tai että palkkiot määräytyvät niiden perusteella tai että ne perustuvat jonkinlaiseen ehdollisuuteen.

Ehdotuksen 3 artiklan 11 kohdalla lisätään tilintarkastusdirektiiviin 25 b artikla, jolla laajennetaan kyseisen direktiivin sääntöjä, jotka koskevat tilinpäätösten tilintarkastajilta edellytettyjä ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta, koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvää työtä.

Ehdotuksen 3 artiklan 12 kohdassa tilintarkastusdirektiiviin lisätään 26 a artikla, jonka mukaan jäsenvaltioiden on vaadittava tilintarkastajia suorittamaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiannot komission hyväksymien varmennusstandardien mukaisesti ja soveltamaan kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia, jos komissio ole hyväksynyt samaa aihetta koskevaa varmennusstandardia. Artiklassa siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä varmennusstandardeja, joissa vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen johtopäätöksiä kestävyysraportoinnin varmuudesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin reagoimisesta sekä tarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä. Siinä myös edellytetään, että tarkastajat perustavat kestävyysraportointia koskevan lausuntonsa kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon, jos komissio käyttää mahdollisuutta hyväksyä kohtuullisen varmuuden antamista koskevia standardeja.

Ehdotuksen 3 artiklan 13 kohdassa lisätään tilintarkastusdirektiiviin 27 a artikla, jolla konsernin lakisääteistä tilintarkastusta koskevat säännöt ulotetaan koskemaan konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista silloin, kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa varmentamisen.

Ehdotuksen 3 artiklan 14 kohdassa muutetaan tilintarkastusdirektiivin 28 artiklaa siten, että siinä edellytetään kestävyysraportoinnin varmentamista suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia tai tilintarkastusyhteisöjä esittämään tuloksensa tilintarkastuskertomuksessa ja laatimaan kertomus EU:n tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymien varmennusstandardeja koskevien vaatimusten mukaisesti. Tilintarkastuskertomuksessa olisi erityisesti täsmennettävä kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi sekä päivä, jolle se on laadittu ja ajanjakso, jonka se kattaa. Siinä olisi yksilöitävä sen laadinnassa sovellettu kestävyysraportointikehys. Tilintarkastuskertomukseen olisi sisällytettävä kestävyysraportoinnin varmentamisen laajuutta koskeva kuvaus ja yksilöitävä varmennusstandardit, joiden mukaisesti kyseinen kestävyysraportointi on varmennettu. Lisäksi siihen olisi sisällytettävä lakisääteisen tilintarkastajan lausunto kestävyysraportoinnista.

Ehdotuksen 3 artiklan 15 kohdassa muutetaan tilintarkastusdirektiivin 29 artiklaa, joka koskee lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen laaduntarkastusjärjestelmää.

Tarkoituksena on varmistaa, että kestävyysraportoinnin tarkastuksia varten tehdään laaduntarkastuksia ja että laaduntarkastuksia tekevillä henkilöillä on asianmukainen ammatillinen koulutus ja asiaankuuluva kokemus kestävyysraportoinnin varmentamisesta.

Ehdotuksen 3 artiklan 16 kohdassa tilintarkastusdirektiiviin lisätään 30 g artikla sen selventämiseksi, että lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä koskevaa tutkinta- ja seuraamusjärjestelmää sovelletaan myös kestävyysraportoinnin tarkastuksiin.

Ehdotuksen 3 artiklan 17 kohdassa tilintarkastusdirektiiviin lisätään 36 a artikla sen selventämiseksi, että lakisääteisiin tilintarkastuksiin liittyviä julkista valvontaa ja jäsenvaltioiden välisiä sääntelyjärjestelyjä koskevia säännöksiä sovelletaan myös kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

Ehdotuksen 3 artiklan 18 kohdassa tilintarkastusdirektiiviin lisätään 38 a artikla sen selventämiseksi, että lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen nimittämiseen ja erottamiseen lakisääteisten tilintarkastusten osalta sovellettavia säännöksiä sovelletaan myös kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

Ehdotuksen 3 artiklan 19 kohdassa muutetaan tilinpäätösdirektiivin 39 artiklaa selventämällä tarkastusvaliokunnan tehtävät kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta. Tarkastusvaliokunnan olisi erityisesti tiedotettava tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista ja selitettävä, miten tarkastusvaliokunta on edistänyt kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä tarkastusvaliokunnan rooli on ollut kyseisessä prosessissa. Tarkastusvaliokunnan olisi seurattava raportointiprosessia, myös digitaalisen raportoinnin prosessia ja prosessia, jonka yritys toteuttaa asiaa koskevien kestävyysstandardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, ja annettava suosituksia tai ehdotuksia sen luotettavuuden varmistamiseksi. Tarkastusvaliokunnan olisi seurattava riippumattomuudestaan tinkimättä yrityksen sisäisen laadunvalvonnan ja riskienhallintajärjestelmien sekä sen sisäisen tarkastuksen, jos sellainen on, tehokkuutta tarkastettavan yhteisön kestävyysraportoinnin, myös muutetussa tilinpäätösdirektiivissä edellytetyn digitaalisen raportoinnin, kannalta; Lisäksi tarkastusvaliokunnan olisi seurattava kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista sekä arvioitava ja seurattava lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen riippumattomuutta.

Ehdotuksen 3 artiklan 20 kohdassa muutetaan 45 artiklaa, jotta EU:n ulkopuolisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen rekisteröintiä ja valvontaa koskevat vaatimukset saadaan vastaamaan direktiivin uutta soveltamisalaa, joka kattaa kestävyysraportoinnin varmentamisen.

Ehdotuksen 3 artiklan 21 kohdassa muutetaan 48 a artiklaa, jotta voidaan vahvistaa edellytykset sille, että komissiolle siirretään valta hyväksyä kestävyysraportoinnin varmennusstandardeja 26 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Ehdotuksen 4 artiklassa muutetaan asetusta (EU) N:o 537/2014 (tilintarkastusasetus).

Ehdotuksen 4 artiklan 1 kohdassa muutetaan tilintarkastusasetuksen 5 artiklaa siten, että kielletään konsultointipalvelujen tarjoaminen kestävyysraportoinnin laatimiseksi tilintarkastusasetuksen 5 artiklassa täsmennettyinä ajanjaksoina silloin, kun lakisääteisen tilintarkastuksen suorittavat lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt ovat myös suorittamassa kestävyysraportoinnin varmentamista.

Ehdotuksen 4 artiklan 2 kohdassa muutetaan 14 artiklaa siten, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt velvoitetaan ilmoittamaan vuosittain kyseiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, mitkä tulot muista kuin tilintarkastuspalveluista saatavista tuloista ovat peräisin kestävyysraportoinnin varmentamisesta.

Ehdotuksen 5 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot saattavat direktiivin 1–3 artiklan osaksi kansallista lainsäädäntöään viimeistään 1. joulukuuta 2022 ja varmistavat, että sen säännöksiä sovelletaan yrityksiin 1. tammikuuta 2023 alkavana tilikautena tai kalenterivuonna 2023.

Ehdotuksen 6 artiklassa vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 537/2014 (tilintarkastusasetus) muutettujen säännösten soveltamisen alkamispäiväksi 1. tammikuuta 2023.

2021/0104 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2013/34/EU, direktiivin 2004/109/EY, direktiivin 2006/43/EY ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 muuttamisesta yritysten kestävyysraportoinnin osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 50 ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[29],

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 antamassaan tiedonannossa[30] Euroopan komissio sitoutui tarkastelemaan uudelleen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU[31] säännöksiä, jotka koskevat muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia. Euroopan vihreän kehityksen ohjelma on Euroopan unionin uusi kasvustrategia. Sen tavoitteena on muuttaa unioni nykyaikaiseksi, resurssitehokkaaksi ja kilpailukykyiseksi taloudeksi, jossa ei ole kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vuoteen 2050 mennessä. Tavoitteena on myös suojella, hoitaa ja lisätä EU:n luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja ympäristövaikutuksilta. Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteena on erottaa talouskasvu resurssien käytöstä ja varmistaa, että kaikki unionin alueet ja kansalaiset siirtyvät kestävään talousjärjestelmään sosiaalisesti oikeudenmukaisella tavalla. Sillä edistetään tavoitetta rakentaa ihmisten hyväksi toimiva talous, vahvistetaan EU:n sosiaalista markkinataloutta ja autetaan varmistamaan, että talous on valmis tulevaisuuteen ja että se luo vakautta, työpaikkoja, kasvua ja investointeja. Nämä tavoitteet ovat erityisen tärkeitä, kun otetaan huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat sosioekonomiset vahingot ja tarve kestävään, osallistavaan ja oikeudenmukaiseen elpymiseen.

[29] EUVL C […], […], s. […].

[30] COM(2019) 640 final.

[31] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

Euroopan komissio ehdotti 4 päivänä maaliskuuta 2020 antamassaan ehdotuksessa eurooppalaiseksi ilmastolaiksi, että tavoite ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi vuoteen 2050 mennessä tehtäisiin sitovaksi unionissa[32].

(2) Komissio esitti *kestävän kasvun rahoitusta koskevassa toimintasuunnitelmassaan* toimenpiteitä seuraavien tavoitteiden saavuttamiseksi: suunnataan pääomavirrat kestäviin investointeihin kestävän ja osallistavan kasvun aikaansaamiseksi, hallitaan ilmastonmuutoksesta, luonnonvarojen ehtymisestä, ympäristön pilaantumisesta ja sosiaalisista kysymyksistä johtuvia rahoitusriskejä ja edistetään rahoitus- ja taloustoiminnan avoimuutta ja pitkäjänteisyyttä[33]. Näiden tavoitteiden saavuttaminen edellyttää, että yritykset julkistavat merkityksellisiä, vertailukelpoisia ja luotettavia kestävyystietoja. Euroopan parlamentti ja neuvosto antoivat useita säädöksiä estävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman täytäntöönpanon yhteydessä. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2088[34] säännellään sitä, miten finanssimarkkinatoimijoiden ja rahoitusneuvojien on annettava kestävyystietoja lopullisille sijoittajille ja varojen omistajille. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/852[35] luodaan ympäristön kannalta kestävien taloudellisten toimintojen luokitusjärjestelmä, jonka tavoitteena on lisätä kestäviä sijoituksia ja torjua sellaisten rahoitustuotteiden viherpesua, joita väitetään perusteettomasti kestäviksi. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2019/2089[36], jota on täydennetty komission delegoiduilla asetuksilla (EU) 2020/1816[37], (EU) 2020/1817[38] ja (EU) 2020/1818[39], otetaan käyttöön ympäristöä, yhteiskuntaa ja hyvää hallintotapaa, jäljempänä ’ESG’, koskevat tiedonantovaatimukset vertailuarvojen hallinnoijia varten sekä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen luomista koskevat vähimmäisvaatimukset. Euroopan

---

32 Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi ja asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) [2020/0036 (COD)].

33 COM(2018) 97 final.

34 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

35 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

36 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2089, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EU) 2016/1011 muuttamisesta ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen, Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen ja vertailuarvojen kestävyyteen liittyvien tietojen antamisen osalta (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 17).

37 Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).

38 Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäissisällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät on otettu huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).

39 Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).

parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 575/2013[40] edellytetään, että suuret laitokset, jotka ovat laskeneet liikkeeseen arvopapereita, jotka on otettu kaupankäynnin kohteeksi säännellyillä markkinoilla, julkistavat tiedot ESG-riskeistä 28 päivästä kesäkuuta 2022 alkaen. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2033[41] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä (EU) 2019/2034[42] käyttöön otettu sijoituspalveluyritysten uusi vakavaraisuuskehys sisältää säännöksiä, jotka koskevat ESG-riskiulottuvuuden käyttöönottoa toimivaltaisten viranomaisten suorittamassa vakavaraisuuden arviointiprosessissa, ja siihen sisältyy sijoituspalveluyrityksiin sovellettavia ESG-riskien julkistamisvaatimuksia, joita sovelletaan 26 päivästä joulukuuta 2022 alkaen. Komissio on myös ilmoittanut vuoden 2021 työohjelmassaan ehdotuksesta eurooppalaisia vihreitä joukkovelkakirjoja koskevasta standardista, joka on jatkoa kestävän kasvun rahoitusta koskevalle toimintasuunnitelmalle.

(3) Neuvosto korosti 5 päivänä joulukuuta 2019 antamissaan pääomamarkkinaunionin syventämistä koskevissa päätelmissään, kuinka tärkeää on, että kestävyysriskeistä sekä kestävyyteen liittyvistä mahdollisuuksista ja vaikutuksista on saatavilla luotettavia, vertailukelpoisia ja merkityksellisiä tietoja, ja kehotti komissiota harkitsemaan muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevan eurooppalaisen standardin laatimista.

(4) Euroopan parlamentti kehotti kestävästä rahoituksesta 29 päivänä toukokuuta 2018 antamassaan päätöslauselmassa[43] kehittämään muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevia vaatimuksia direktiivin 2013/34/EU puitteissa. Yritysten kestävästä hallinnoinnista 17 päivänä joulukuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa[44] Euroopan parlamentti ilmaisi tyytyväisyytensä komission sitoumukseen tarkastella uudelleen direktiiviä 2013/34/EU ja totesi, että on tarpeen luoda muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskeva kattava unionin kehys, joka sisältää pakolliset muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat unionin standardit. Euroopan parlamentti kehotti laajentamaan raportointivaatimusten soveltamisalaa uusiin yritysluokkiin ja ottamaan käyttöön tilintarkastusta koskevan vaatimuksen.

(5) YK:n yleiskokous hyväksyi 25 päivänä syyskuuta 2015 uuden maailmanlaajuisen kestävän kehityksen kehyksen: kestävän kehityksen toimintaohjelma Agenda 2030, jäljempänä ’Agenda 2030 -toimintaohjelma’. Agenda 2030 -toimintaohjelman keskiössä ovat kestävän kehityksen tavoitteet, jotka käsittävät kestävyyden kolme ulottuvuutta: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön. Seuraavista toimista Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistamiseksi 22 päivänä marraskuuta 2016 annetussa komission tiedonannossa kestävän kehityksen tavoitteet kytketään unionin toimintakehykseen sen varmistamiseksi, että kyseiset tavoitteet sisällytetään jo

---

40 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

41 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2033, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista sekä asetusten (EU) N:o 1093/2010, (EU) N:o 575/2013, (EU) N:o 600/2014 ja (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 1).

42 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2034, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta ja direktiivien 2002/87/EY, 2009/65/EY, 2011/61/EU 2013/36/EU, 2014/59/EU ja 2014/65/EU muuttamisesta (EUVL L 314, 5.12.2019, s. 64).

43 2018/2007(INI).

44 A9-0240/2020 (INI).

lähtökohtaisesti kaikkiin unionin toimiin ja toimintapoliittisiin aloitteisiin sekä unionissa että maailmanlaajuisesti[45]. Neuvosto vahvisti 20 päivänä kesäkuuta 2017 antamissaan päätelmissä, että unioni ja sen jäsenvaltiot ovat sitoutuneet panemaan Agenda 2030 -toimintaohjelman täytäntöön täysipainoisella, johdonmukaisella, kattavalla, yhdennetyllä ja tehokkaalla tavalla tiiviissä yhteistyössä kumppaneiden ja muiden sidosryhmien kanssa[46].

(6) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2014/95/EU[47] muutetaan direktiiviä 2013/34/EU tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisen osalta. Direktiivillä 2014/95/EU otetaan käyttöön vaatimus, että yritykset raportoivat vähintään ympäristöön, sosiaalisiin näkökohtiin, työntekijöihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen, korruption torjuntaan ja lahjontaan liittyviä tietoja. Näiden aihealueiden osalta direktiivissä 2014/95/EU edellytetään, että yritykset julkistavat tietoja seuraavilla raportoinnin osa-alueilla: liiketoimintamalli, toimintaperiaatteet (myös sovelletut due diligence -prosessit), toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset, riskit ja riskienhallinta sekä liiketoiminnan kannalta merkitykselliset tulosindikaattorit.

(7) Useat sidosryhmät pitävät ilmaisua ”muut kuin taloudelliset” epätarkoituksenmukaisena erityisesti siksi, että siitä saa sellaisen käsityksen, että kyseisillä tiedoilla ei ole taloudellista merkitystä. Kyseisillä tiedoilla on kuitenkin yhä enemmän taloudellista merkitystä. Monet tämän alan organisaatiot, aloitteet ja toimijat viittaavat ”kestävyystietoihin”. Sen vuoksi on suositeltavaa käyttää ilmaisua ”kestävyystiedot” ilmaisun ”muut kuin taloudelliset tiedot” sijasta. Direktiiviä 2013/34/EU olisi sen vuoksi muutettava tämän käsitteistön muutoksen huomioon ottamiseksi.

(8) Yritysten kestävyysraportoinnin parantamisesta hyötyvät viime kädessä kansalaiset ja säästäjät. Säästäjillä, jotka haluavat sijoittaa kestävällä tavalla, on mahdollisuus tehdä niin, kun taas kaikkien kansalaisten olisi voitava hyötyä vakaasta, kestävästä ja osallistavasta talousjärjestelmästä. Näiden hyötyjen saavuttamiseksi yrityksen vuosikertomuksissa julkistettavien kestävyystietojen on ensin saavutettava kaksi ensisijaista ryhmää (”käyttäjät”). Ensimmäinen käyttäjäryhmä koostuu sijoittajista, myös omaisuudenhoitajista, jotka haluavat ymmärtää paremmin riskejä ja mahdollisuuksia, joita kestävyyskysymykset aiheuttavat heidän sijoituksilleen, sekä näiden sijoitusten ihmisiin ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia. Toinen käyttäjäryhmä koostuu organisaatioista, kuten kansalaisjärjestöistä ja työmarkkinaosapuolista, jotka haluavat saada yritykset vastuuseen niiden vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Myös muut sidosryhmät voivat hyödyntää vuosikertomuksissa julkistettavia kestävyystietoja. Yritysten liikekumppanit, myös asiakkaat, voivat tukeutua näihin tietoihin ymmärtääkseen kestävyysriskit ja vaikutukset omien arvoketjujensa kautta ja tarvittaessa raportoidakseen niistä. Poliittiset päättäjät ja ympäristövirastot voivat käyttää tällaisia tietoja, erityisesti kootusti, seuratakseen ympäristöön ja yhteiskuntaan liittyviä suuntauksia, edistääkseen

---

45 COM(2016) 739 final.

46 Neuvoston päätelmät ”Euroopan kestävän tulevaisuuden varmistaminen: EU:n vastaus kestävän kehityksen toimintaohjelmaan Agenda 2030:een”, 20 päivänä kesäkuuta 2017.

47 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/95/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, neuvoston direktiivin 2013/34/EU muuttamisesta tietyiltä suurilta yrityksiltä ja konserneilta edellytettävien muiden kuin taloudellisten tietojen ja monimuotoisuutta koskevien tietojen julkistamisen osalta (EUVL L 330, 15.11.2014, s. 1).

vihreää tilinpitoa ja ohjatakseen julkista politiikkaa. Vain harvat kansalaiset ja kuluttajat tutustuvat suoraan yritysten kertomuksiin ja raportteihin, mutta he voivat käyttää tällaisia tietoja välillisesti, esimerkiksi pohtiessaan rahoitusneuvojien tai kansalaisjärjestöjen neuvoja tai mielipiteitä. Monet sijoittajat ja omaisuudenhoitajat ostavat kestävyystietoja niitä toimittavilta kolmansilta osapuolilta, jotka keräävät tietoja eri lähteistä, myös julkisista yrityskertomuksista ja -raporteista.

(9) Yritystä koskevien kestävyystietojen kysyntä on lisääntynyt viime vuosina erittäin merkittävästi, erityisesti sijoitusyhteisön keskuudessa. Kysynnän kasvu johtuu yrityksiin kohdistuvien riskien luonteen muuttumisesta ja sijoittajien kasvavasta tietoisuudesta näiden riskien taloudellisista vaikutuksista. Tämä koskee erityisesti ilmastoon liittyviä taloudellisia riskejä. Tietoisuus riskeistä, joita yrityksille ja sijoituksille aiheutuu muista ympäristökysymyksistä ja sosiaalisista kysymyksistä, kuten terveyskysymyksistä, lisääntyy myös koko ajan. Kestävyystietojen kysynnän kasvu johtuu myös sellaisten sijoitustuotteiden kasvusta, joilla pyritään nimenomaisesti täyttämään tietyt kestävyysvaatimukset tai saavuttamaan tietyt kestävyystavoitteet. Osa tästä kasvusta on loogista seurausta aiemmin annetusta unionin lainsäädännöstä, erityisesti asetuksesta (EU) 2019/2088 ja asetuksesta (EU) 2020/852. Kasvua olisi joka tapauksessa syntynyt muutenkin, koska kansalaisten tietoisuus, kuluttajien mieltymykset ja markkinakäytännöt muuttuvat nopeasti. Covid-19-pandemia nopeuttaa entisestään käyttäjien tietotarpeiden kasvua erityisesti siksi, että se on paljastanut työntekijöiden ja yritysten arvoketjujen haavoittuvuudet. Ympäristövaikutuksia koskevilla tiedoilla on merkitystä myös tulevien pandemioiden lievittämisessä, kun ihmisten ekosysteemeille aiheuttamat häiriöt liittyvät yhä enemmän tautien esiintymiseen ja leviämiseen.

(10) Yritykset voivat itsekin saada hyötyä kestävyysseikoista laatimistaan korkealaatuisista raporteista. Kestävyystavoitteisiin pyrkivien sijoitustuotteiden määrän kasvu merkitsee sitä, että hyvä kestävyysraportointi voi parantaa yrityksen mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa. Kestävyysraportoinnin avulla yritykset voivat tunnistaa ja hallita omia kestävyysseikkoihin liittyviä riskejään ja mahdollisuuksiaan. Se voi tarjota perustan paremmalle vuoropuhelulle ja viestinnälle yritysten ja niiden sidosryhmien välillä ja auttaa yrityksiä parantamaan mainettaan.

(11) Muiden kuin taloudellisten tietojen julkistamisesta annetun direktiivin (direktiivi 2014/95/EU) uudelleentarkastelulauseketta koskevassa kertomuksessa ja siihen liittyvässä yritysraportoinnin toimivuustarkastuksessa havaittiin ongelmia mainitun direktiivin vaikuttavuudessa[48]. On olemassa huomattava määrä näyttöä siitä, että monet yritykset eivät julkista olennaisia tietoja kaikista tärkeistä kestävyyteen liittyvistä seikoista. Kertomuksessa todettiin myös, että kestävyystietojen heikko vertailtavuus ja luotettavuus ovat merkittäviä ongelmia. Lisäksi monilla yrityksillä, joilta käyttäjät tarvitsevat kestävyystietoja, ei ole velvollisuutta raportoida niitä.

(12) Jollei politiikkatoimia toteuteta, käyttäjien tietotarpeiden ja yritysten ilmoittamien kestävyystietojen välisen eron odotetaan kasvavan. Tällä tietovajeella on merkittäviä kielteisiä seurauksia. Sijoittajat eivät pysty ottamaan riittävästi huomioon kestävyyteen liittyviä riskejä ja mahdollisuuksia sijoituspäätöksissään. Sellaisten useiden

[48] [Julkaisutoimistoa pyydetään lisäämään viittaus komission kertomukseen Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle direktiivien 2013/34/EU, 2014/95/EU ja 2013/50/EU uudelleentarkastelulausekkeista ja siihen liitettyyn toimivuustarkastukseen (SWD-asiakirja)].

sijoituspäätösten yhdistäminen, joissa ei oteta riittävästi huomioon kestävyyteen liittyviä riskejä, voi aiheuttaa rahoitusvakautta uhkaavia järjestelmäriskejä. Euroopan keskuspankki ja kansainväliset organisaatiot, kuten finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä, ovat kiinnittäneet huomiota näihin järjestelmäriskeihin erityisesti ilmaston osalta. Sijoittajat eivät myöskään pysty kanavoimaan rahoitusvaroja yrityksille ja taloudellisiin toimintoihin, joilla puututaan sosiaalisiin ja ympäristöongelmiin sen sijaan, että niillä pahennettaisiin ongelmia. Tämä heikentää Euroopan vihreän kehityksen ohjelman ja kestävän kasvun rahoitusta koskevan toimintasuunnitelman tavoitteiden toteutumista. Kansalaisjärjestöt, työmarkkinaosapuolet, yhteisöt, joihin yritysten toiminta vaikuttaa, ja muut sidosryhmät pystyvät huonommin saattamaan yritykset vastuuseen niiden ihmisiin ja ympäristöön aiheuttamista vaikutuksista. Tämä aiheuttaa vastuuvajeen ja saattaa vähentää kansalaisten luottamusta yrityksiin, mikä puolestaan voi vaikuttaa kielteisesti sosiaalisen markkinatalouden tehokkaaseen toimintaan. Yleisesti hyväksyttyjen mittareiden ja menetelmien puuttuminen kestävyysriskien mittaamista, arvostamista ja hallintaa varten on myös este yritysten pyrkimyksille varmistaa liiketoimintamalliensa ja toimintojensa kestävyys.

(13) Direktiivin 2014/95/EU uudelleentarkastelulauseketta koskevassa kertomuksessa ja siihen liittyvässä yritysraportoinnin toimivuustarkastuksessa todettiin myös, että yrityksille esitetyt kestävyysseikkoja koskevat tietopyynnöt ovat lisääntyneet merkittävästi nykyisen tietovajeen korjaamiseksi. Lisäksi yrityksiin kohdistuvat jatkuvat odotukset erilaisten puitteiden ja standardien käytöstä todennäköisesti jatkuvat ja saattavat jopa vahvistua, kun kestävyystiedoille asetettu arvo kasvaa jatkuvasti. Jos politiikkatoimia ei toteuteta yhteisymmärrykseen pääsemiseksi siitä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava, raportoivien yritysten ja näiden tietojen käyttäjien kustannukset ja rasitus lisääntyvät merkittävästi.

(14) Käyttäjien tietotarpeiden ja yritysten nykyisten raportointikäytäntöjen välinen ero kasvaa, minkä vuoksi on todennäköisempää, että yksittäiset jäsenvaltiot ottavat käyttöön yhä enemmän toisistaan poikkeavia kansallisia sääntöjä tai standardeja. Eri jäsenvaltioiden erilaiset raportointivaatimukset aiheuttaisivat lisäkustannuksia ja monimutkaisuutta valtioiden rajojen yli toimiville yrityksille ja heikentäisivät siten sisämarkkinoita sekä sijoittautumisoikeutta ja pääomien vapaata liikkuvuutta unionissa. Nämä erilaiset raportointivaatimukset vähentävät myös raportoitujen tietojen vertailukelpoisuutta valtioiden rajojen yli, mikä heikentää pääomamarkkinaunionia.

(15) Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaa sovelletaan suuriin yrityksiin, jotka ovat yleisen edun kannalta merkittäviä yhteisöjä, joiden työntekijämäärä on keskimäärin yli 500, ja yleisen edun kannalta merkittäviin yhteisöihin, jotka ovat suuren konsernin emoyrityksiä ja joiden yhteenlaskettu työntekijämäärä on keskimäärin yli 500. Koska käyttäjien tarpeet saada kestävyystietoja kasvavat, tällaisten tietojen raportointivaatimukset olisi laajennettava koskemaan uusia yritysluokkia. Sen vuoksi on aiheellista edellyttää, että kaikki suuret yritykset ja kaikki säännellyillä markkinoilla listatut yritykset, mikroyrityksiä lukuun ottamatta, ilmoittavat yksityiskohtaiset kestävyystiedot. Lisäksi kaikkien yritysten, jotka ovat suurten konsernien emoyrityksiä, olisi toteutettava kestävyysraportointi konsernitasolla.

(16) Vaatimus, jonka mukaan myös suurten listaamattomien yritysten olisi julkistettava tietoja kestävyysseikoista, johtuu pääasiassa tällaisten yritysten vaikutuksista ja vastuuvelvollisuudesta, jotka voivat syntyä esimerkiksi niiden arvoketjun kautta. Tältä osin kaikkiin suuriin yrityksiin olisi sovellettava samoja vaatimuksia, jotka koskevat

kestävyystietojen julkista raportointia. Lisäksi finanssimarkkinatoimijat tarvitsevat tietoja myös näiltä suurilta listaamattomilta yrityksiltä.

(17) Vaatimus, jonka mukaan yritysten, jotka eivät ole sijoittautuneet unioniin mutta joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, olisi myös julkistettava tietoja kestävyysseikoista, vastaa finanssimarkkinatoimijoiden tarpeisiin saada tietoja tällaisilta yrityksiltä, jotta tällaiset toimijat voivat ymmärtää tekemiensä sijoitusten riskit ja vaikutukset ja noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä julkistamisvaatimuksia.

(18) Kun otetaan huomioon kestävyysriskien kasvava merkitys ja se, että säännellyillä markkinoilla listatut pienet ja keskisuuret yritykset, jäljempänä ’pk-yritykset’, muodostavat merkittävän osan kaikista listatuista yrityksistä unionissa, sijoittajansuojan varmistamiseksi on asianmukaista edellyttää, että myös kyseiset pk-yritykset julkistavat tietoja kestävyysseikoista. Tämän vaatimuksen käyttöönotto auttaa varmistamaan, että finanssimarkkinatoimijat voivat sisällyttää pienempiä listattuja yrityksiä sijoitussalkkuihin sillä perusteella, että ne ilmoittavat finanssimarkkinatoimijoiden tarvitsemat kestävyystiedot. Näin ollen se auttaa suojelemaan ja parantamaan pienempien listattujen yritysten mahdollisuuksia saada rahoituspääomaa ja välttämään tällaisiin yrityksiin kohdistuvaa syrjintää finanssimarkkinatoimijoiden taholta. Tämän vaatimuksen käyttöönotto on tarpeen myös sen varmistamiseksi, että finanssimarkkinatoimijoilla on tiedot, joita ne tarvitsevat sijoituskohteena olevilta yrityksiltä voidakseen noudattaa asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä kestävyyttä koskevia julkistamisvaatimuksiaan. Säännellyillä markkinoilla listatuille pk-yrityksille olisi kuitenkin annettava riittävästi aikaa valmistautua kestävyystietojen raportointivaatimuksen soveltamiseen niiden pienemmän koon ja rajallisempien resurssien vuoksi ja ottaen huomioon covid-19-pandemian aiheuttamat vaikeat taloudelliset olosuhteet. Niille olisi myös annettava mahdollisuus raportoida sellaisten standardien mukaisesti, jotka ovat oikeassa suhteessa niiden valmiuksiin ja resursseihin. Listaamattomat pk-yritykset voivat myös halutessaan käyttää näitä oikeasuhteisia standardeja. Pk-yrityksiä koskevat standardit toimivat viitteenä direktiivin soveltamisalaan kuuluville yrityksille sellaisten kestävyystietojen tasosta, joita ne voisivat kohtuudella pyytää pk-yrityksiä olevilta toimittajilta ja asiakkailta arvoketjuissaan.

(19) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2004/109/EY[49] sovelletaan kaikkiin yrityksiin, joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita. Sen varmistamiseksi, että kaikkiin yrityksiin, joilla on säännellyillä markkinoilla listattuja arvopapereita, mukaan lukien kolmansien maiden liikkeeseenlaskijat, sovelletaan samoja kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia, direktiiviin 2004/109/EY olisi sisällytettävä tarvittavat ristiinviittaukset kaikkiin kestävyysraportointia koskeviin vaatimuksiin vuositilinpäätöksessä.

(20) Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan i alakohdassa ja 23 artiklan 4 kohdan neljännessä alakohdassa siirretään komissiolle valta hyväksyä toimenpiteitä, joilla luodaan järjestelmä direktiivissä edellytettyjen tietojen

[49] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).

vastaavuuden määrittämiseksi ja tilinpäätösstandardeja koskevien yleisten vastaavuusperusteiden vahvistamiseksi. Direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa siirretään komissiolle myös valta tehdä tarvittavat päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien tilinpäätösstandardien vastaavuudesta. Jotta voidaan ottaa huomioon kestävyysvaatimusten sisällyttäminen direktiiviin 2004/109/EY, komissiolle olisi siirrettävä valta ottaa käyttöön järjestelmä, jolla määritetään kolmansien maiden arvopapereiden liikkeeseenlaskijoiden soveltamien kestävyysraportointistandardien vastaavuus. Samasta syystä komissiolle olisi myös siirrettävä toimivalta tehdä tarvittavat päätökset kolmansien maiden liikkeeseenlaskijoiden käyttämien kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta. Näillä muutoksilla varmistetaan yhdenmukaiset vastaavuusjärjestelyt, kun kyse on vuositilinpäätökseen liittyvistä kestävyysraportointia ja tilinpäätösraportointia koskevista velvoitteista.

(21) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 3 kohdassa ja 29 a artiklan 3 kohdassa vapautetaan tällä hetkellä kaikki tytäryritykset velvoitteesta ilmoittaa muita kuin taloudellisia tietoja, jos tällaiset yritykset ja niiden tytäryritykset sisältyvät niiden emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen edellyttäen, että tämä sisältää vaaditut muut kuin taloudelliset tiedot. On kuitenkin tarpeen varmistaa, että kestävyystiedot ovat helposti käyttäjien saatavilla, ja lisätä avoimuutta siitä, mikä on konsernitasolla raportoivan vapautuksen saaneen tytäryrityksen emoyritys. Sen vuoksi on tarpeen edellyttää, että kyseiset tytäryritykset julkaisevat emoyrityksensä laatiman konsernin toimintakertomuksen ja sisällyttävät toimintakertomukseensa maininnan siitä, että ne on vapautettu kestävyystietojen ilmoittamisesta. Vapautus olisi myönnettävä myös silloin, kun konsernitasolla raportoiva emoyritys on kolmannen maan yritys, joka raportoi kestävyystiedot tämän direktiivin vaatimusten mukaisesti tai tavalla, joka vastaa EU:n kestävyysraportointistandardeja.

(22) Direktiivin 2013/34/EU 23 artiklassa emoyritykset vapautetaan velvoitteesta laatia konsernitilinpäätös ja konsernin toimintakertomus, jos kyseiset yritykset ovat toisen kyseisen velvoitteen täyttävän emoyrityksen tytäryrityksiä. Olisi kuitenkin täsmennettävä, että konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia koskeva vapautusjärjestelmä toimii erillään konsernin kestävyysraportoinnin vapautusjärjestelmästä. Yritys voidaan sen vuoksi vapauttaa konsernitilinpäätöstä koskevista raportointivelvoitteista, mutta sitä ei ole vapautettu konsernin kestävyysraportoinnin velvoitteista, jos koko konsernin emoyritys laatii konsernitilinpäätöksen ja konsernin toimintakertomuksen unionin oikeuden mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti, mutta se ei toteuta konsernin kestävyysraportointia EU:n lainsäädännön mukaisesti tai, jos yritys on sijoittautunut kolmanteen maahan, vastaavien vaatimusten mukaisesti.

(23) Luottolaitoksilla ja vakuutusyrityksillä on keskeinen rooli siirryttäessä täysin kestävään ja osallistavaan talous- ja rahoitusjärjestelmään Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti. Niillä voi olla merkittäviä myönteisiä ja kielteisiä vaikutuksia lainananto-, sijoitus- ja merkintätoimintansa kautta. Muihin luottolaitoksiin ja vakuutusyrityksiin kuin niihin, joiden on noudatettava direktiiviä 2013/34/EU, myös osuuskuntiin ja keskinäisiin yrityksiin, olisi sen vuoksi sovellettava kestävyysraportointivaatimuksia edellyttäen, että ne täyttävät tietyt kokokriteerit. Näiden tietojen käyttäjät voisivat näin ollen arvioida sekä näistä yrityksistä yhteiskuntaan ja ympäristöön kohdistuvia vaikutuksia että näille yrityksille kestävyysseikoista mahdollisesti aiheutuvia riskejä. Jotta varmistettaisiin yhdenmukaisuus pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksistä ja

konsolidoiduista tilinpäätöksistä annetun neuvoston direktiivin 86/635/ETY[50] raportointivaatimusten kanssa, kestävyysraportointia soveltavat jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta kestävyysraportointivaatimuksia Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU[51] 2 artiklan 5 kohdassa lueteltuihin luottolaitoksiin.

(24) Luettelon kestävyysseikoista, joista yritysten on raportoitava, olisi oltava mahdollisimman yhdenmukainen asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistetun ”kestävyystekijöiden” määritelmän kanssa. Luettelon olisi myös vastattava käyttäjien ja yritysten itsensä tarpeita ja odotuksia, sillä ne käyttävät usein ilmaisuja ”ympäristö”, ”sosiaalinen” ja ”hallinto” keinona luokitella kolme keskeisintä kestävyysseikkojen osa-aluetta. Asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistettu kestävyystekijöiden luettelo ei sisällä nimenomaisesti hyvään hallintotapaan liittyviä seikkoja. Direktiivissä 2013/34/EU olevan kestävyysseikkojen määritelmän olisi sen vuoksi perustuttava asetuksessa (EU) 2019/2088 vahvistettuun ”kestävyystekijöiden” määritelmään, mutta siihen olisi lisättävä hyvään hallintotapaan liittyvät seikat.

(25) Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa edellytetään raportointia paitsi tiedoista, jotka ovat tarpeen yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman ymmärtämiseksi, myös tiedoista, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten yrityksen toiminta vaikuttaa ympäristöasioihin sekä sosiaalisiin ja työntekijöihin liittyviin seikkoihin, ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä korruption ja lahjonnan torjuntaan. Sen vuoksi kyseisissä artikloissa edellytetään, että yritykset raportoivat sekä siitä, miten erilaiset kestävyysseikat vaikuttavat yritykseen, että yrityksen toiminnan vaikutuksista ihmisiin ja ympäristöön. Tästä käytetään ilmaisua ”kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulma”, jossa yritykseen kohdistuvat riskit ja yrityksen vaikutukset muodostavat kumpikin yhden olennaisuusnäkökulman. Yritysraportoinnin toimivuustarkastus osoittaa, että näitä kahta näkökulmaa ei useinkaan ole ymmärretty tai sovelleta hyvin. Sen vuoksi on tarpeen selventää, että yritysten olisi otettava huomioon kukin olennaisuusnäkökulma sellaisenaan ja julkistettava tiedot, jotka ovat olennaisia sekä molemmista näkökulmista, että tiedot, jotka ovat olennaisia vain yhdestä näkökulmasta.

(26) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset julkistavat tietoja viidellä raportoinnin osa-alueella: liiketoimintamalli, toimintaperiaatteet (myös sovelletut due diligence -prosessit), kyseisten toimintaperiaatteiden noudattamisen tulokset, riskit ja riskienhallinta sekä liiketoiminnan kannalta merkitykselliset tulosindikaattorit. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ei ole nimenomaisia viittauksia muihin raportoinnin osa-alueisiin, joita tietojen käyttäjät pitävät merkityksellisinä, ja joista osa on kansainvälisiin kehyksiin sisältyvien tietojen julkistamisen mukaisia, mukaan lukien ilmastoon liittyviä taloudellisia tietoja käsittelevän työryhmän suositukset. Julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä riittävän yksityiskohtaisesti sen varmistamiseksi, että yritykset raportoivat tiedot kestävyysseikkoja koskevasta riskinsietokyvystään. Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa yksilöityjen raportoinnin osa-alueiden lisäksi yritykset olisi sen vuoksi

[50] Neuvoston direktiivi 86/635/ETY, annettu 8 päivänä joulukuuta 1986, pankkien ja muiden rahoituslaitosten tilinpäätöksestä ja konsolidoidusta tilinpäätöksestä (EYVL L 372, 31.12.1986, s. 1).

[51] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

velvoitettava julkistamaan tiedot liiketoimintastrategiastaan, liiketoimintamallinsa ja -strategiansa sietokyvystä kestävyysseikkoihin kohdistuvien riskien varalta, kaikki suunnitelmat, joilla yritykset varmistavat, että niiden liiketoimintamalli ja -strategia ovat yhteensopivia kestävään ja ilmastoneutraaliin talouteen siirtymisen kanssa, tieto siitä, otetaanko niiden liiketoimintamallissa ja -strategiassa huomioon sidosryhmien edut ja miten, yrityksen mahdollisuudet, jotka johtuvat kestävyysseikoista, sellaisten liiketoimintastrategian näkökohtien täytäntöönpano, jotka vaikuttavat kestävyysseikkoihin tai joihin kestävyysseikat vaikuttavat, yrityksen mahdollisesti asettamat kestävyystavoitteet ja edistyminen niiden saavuttamisessa, yrityksen hallituksen ja johdon rooli kestävyysseikkojen suhteen, keskeiset tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset, jotka liittyvät yrityksen toimintaan, ja se, kuinka yritys on yksilöinyt raportoimansa tiedot. Kun esimerkiksi tavoitteiden ja niissä saavutetun edistymisen julkistamista edellytetään, erillinen vaatimus julkistaa tiedot toimintaperiaatteiden tuloksellisuudesta ei ole enää tarpeen.

(27) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaisuus kansainvälisten välineiden, kuten yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden ja vastuullista liiketoimintaa koskevien OECD:n due diligence -ohjeiden, kanssa, due diligence -julkistamisvaatimukset olisi täsmennettävä yksityiskohtaisemmin kuin direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdan b alakohdassa. Due diligence on menettely, jota yritykset noudattavat tunnistaakseen sellaiset keskeiset tosiasialliset ja mahdolliset kielteiset vaikutukset, jotka liittyvät niiden toimintaan, sekä ehkäistäkseen, lieventääkseen ja korjatakseen tällaisia vaikutuksia. Due diligence -menettelyssä myös määritetään, miten yritykset puuttuvat kyseisiin kielteisiin vaikutuksiin. Yrityksen toimintaan liittyviin vaikutuksiin kuuluvat vaikutukset, jotka aiheutuvat yrityksille suoraan tai joihin yritys myötävaikuttaa tai jotka muutoin liittyvät yrityksen arvoketjuun. Due diligence -menettely koskee yrityksen koko arvoketjua, myös sen omia toimintoja, sen tuotteita ja palveluja, sen liikesuhteita ja toimitusketjuja. Yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevien YK:n ohjaavien periaatteiden mukaisesti tosiasiallista tai mahdollista kielteistä vaikutusta on pidettävä keskeisenä, kun sen katsotaan laajuudeltaan kuuluvan yrityksen toimintaan liittyvien suurimpien vaikutusten joukkoon seuraavin perustein: ihmisiin tai ympäristöön kohdistuvien vaikutusten vakavuus, niiden ihmisten lukumäärä, joihin vaikutukset kohdistuvat tai voivat kohdistua, tai ympäristölle aiheutuvan vahingon laajuus sekä se, miten helposti vahinko voitaisiin korjata, ennallistaa ympäristöä tai palauttaa vaikutuksen kohteeksi joutuneiden ihmisten tilanne aikaisempaa vastaavaksi.

(28) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä tietojen julkistamista muista aineettomista hyödykkeistä kuin taseeseen merkityistä aineettomista hyödykkeistä. On yleisesti tunnettua, että aineettomia hyödykkeitä ja muita aineettomia tekijöitä, myös sisäisesti tuotettuja aineettomia hyödykkeitä, koskevia tietoja ei ole julkistettu riittävästi, mikä haittaa yrityksen kehityksen, tuloksen ja aseman asianmukaista arviointia sekä sijoitusten seurantaa. Jotta sijoittajat ymmärtäisivät paremmin monien yritysten kirjanpitoarvon ja niiden markkina-arvon välisen kasvavan eron, joka on havaittavissa monilla talouden aloilla, olisi vaadittava riittävää raportointia aineettomista hyödykkeistä. Sen vuoksi on tarpeen vaatia yrityksiä julkistamaan tiedot muista kuin taseeseen merkityistä aineettomista hyödykkeistä, mukaan lukien henkinen pääoma, inhimillinen pääoma, myös osaamisen kehittäminen, sekä sosiaalinen ja suhdepääoma, myös mainepääoma. Aineettomia hyödykkeitä koskeviin tietoihin olisi sisällyttävä myös tutkimukseen ja kehittämiseen liittyvät tiedot.

(29) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa ei täsmennetä, onko raportoitavien tietojen oltava ennakoivia vai tietoja aiemmasta tuloksesta. Tällä hetkellä julkistetaan vain vähän ennakoivia tietoja, joita kestävyystietojen käyttäjät erityisesti arvostavat. Direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklassa olisi sen vuoksi täsmennettävä, että raportoitavien kestävyystietojen on sisällettävä ennakoivat ja takautuvat tiedot ja sekä laadulliset että määrälliset tiedot. Raportoitavissa kestävyystiedoissa olisi myös otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontit, ja niiden olisi sisällettävä soveltuvin osin tiedot yrityksen koko arvoketjusta, myös sen omista toiminnoista, tuotteista ja palveluista sekä sen liikesuhteista ja toimitusketjusta. Yrityksen koko arvoketjua koskeviin tietoihin olisi sisällyttävä tiedot, jotka liittyvät sen arvoketjuun EU:ssa, ja tiedot, jotka kattavat kolmannet maat, jos yrityksen arvoketju ulottuu EU:n ulkopuolelle.

(30) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että yritykset sisällyttävät muita kuin taloudellisia tietoja koskevaan raportointiinsa viittaukset vuositilinpäätöksessä ilmoitettuihin määriin ja niitä koskevat lisäselvitykset. Kyseisissä artikloissa ei kuitenkaan edellytetä, että yritykset mainitsevat toimintakertomuksessaan muita tietoja tai antavat lisäselvennyksiä näihin tietoihin. Niinpä tällä hetkellä raportoitavat muut kuin taloudelliset tiedot ja muut toimintakertomuksessa julkistettavat tiedot eivät ole keskenään yhdenmukaisia. Tältä osin on tarpeen vahvistaa selkeät vaatimukset.

(31) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdassa ja 29 a artiklan 1 kohdassa edellytetään, että mikäli yritys ei noudata tiettyjä toimintaperiaatteita suhteessa yhteen tai useampaan luetelluista seikoista, sen on annettava selkeä ja perusteltu selvitys tällaisesta noudattamatta jättämisestä. Yritysten mahdollisia toimintaperiaatteita koskevien tietojen erilainen kohtelu verrattuna muihin kyseisissä artikloissa mainittuihin raportoinnin osa-alueisiin on aiheuttanut sekaannusta raportoivien yritysten keskuudessa eikä ole auttanut parantamaan raportoitujen tietojen laatua. Sen vuoksi ei ole tarpeen säilyttää tätä toimintaperiaatteiden erilaista kohtelua direktiivissä. Standardeissa määritetään, mitä tietoja on julkistettava kunkin 19 a ja 29 a artiklassa mainitun raportoinnin osa-alueen osalta.

(32) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 1 kohdan ja 29 a artiklan 1 kohdan soveltamisalaan kuuluvat yritykset voivat tukeutua kansallisiin, unionin tai kansainvälisiin raportointikehyksiin, ja jos ne tekevät niin, niiden on täsmennettävä, mihin kehyksiin ne tukeutuvat. Direktiivissä 2013/34/EU ei kuitenkaan edellytetä, että yritykset käyttävät yhteistä raportointikehystä tai -standardia, eikä se estä yrityksiä valitsemasta, että ne eivät käytä mitään raportointikehystä tai -standardeja. Kuten direktiivin 2014/95/EU 2 artiklassa edellytetään, komissio julkaisi vuonna 2017 mainitun direktiivin soveltamisalaan kuuluvia yrityksiä koskevat viitteelliset suuntaviivat[52]. Komissio julkaisi vuonna 2019 täydentävät suuntaviivat erityisesti ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnista[53]. Ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskevissa suuntaviivoissa on nimenomaisesti otettu huomioon ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevän työryhmän suositukset. Saatavilla oleva näyttö osoittaa, että kyseisillä viitteellisillä suuntaviivoilla ei ole ollut merkittävää vaikutusta direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan

[52] Komission tiedonanto – Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat (muiden kuin taloudellisten tietojen raportointimenetelmä) (C/2017/4234).

[53] Komission tiedonanto – Muiden kuin taloudellisten tietojen raportointia koskevat suuntaviivat: Ilmastoon liittyvien tietojen raportointia koskeva täydennysosa (C/2019/4490).

kuuluvien yritysten muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnin laatuun. Suuntaviivojen noudattamisen vapaaehtoisuus merkitsee sitä, että yritykset voivat vapaasti soveltaa tai olla soveltamatta niitä. Suuntaviivoilla ei näin ollen voida yksinään varmistaa eri yritysten julkistamien tietojen vertailukelpoisuutta tai kaikkien käyttäjien merkityksellisiksi katsomien tietojen julkistamista. Tämän vuoksi tarvitaan pakollisia yhteisiä raportointistandardeja sen varmistamiseksi, että tiedot ovat vertailukelpoisia ja että kaikki merkitykselliset tiedot julkistetaan. Standardien olisi kaksinkertaisen olennaisuuden periaatteen pohjalta katettava kaikki tiedot, jotka ovat olennaisia käyttäjille. Yhteiset raportointistandardit ovat tarpeen myös kestävyysraportoinnin tarkastamisen ja digitalisoinnin mahdollistamiseksi ja sen valvonnan ja täytäntöönpanon helpottamiseksi. Pakollisten yhteisten kestävyysraportointistandardien kehittäminen on tarpeen, jotta voidaan edetä tilanteeseen, jossa kestävyystietojen asema on verrattavissa taloudellisten tietojen asemaan.

(33) Mikään nykyinen standardi tai kehys ei yksinään tyydytä unionin tarvetta yksityiskohtaiseen kestävyysraportointiin. Direktiivissä 2013/34/EU edellytettyjen tietojen on katettava kustakin olennaisuusnäkökulmasta merkitykselliset tiedot, niiden on katettava kaikki kestävyysseikat ja ne on tarvittaessa yhdenmukaistettava muiden kestävyystietojen julkistamista koskevien unionin lainsäädännön mukaisten velvoitteiden kanssa, mukaan lukien asetuksessa (EU) 2020/852 ja asetuksessa (EU) 2019/2088 säädetyt velvoitteet. Lisäksi unionin yritysten pakollisten kestävyysraportointistandardien on oltava oikeassa suhteessa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitetasoon ja unionin vuodelle 2050 asetettuun ilmastoneutraaliustavoitteeseen nähden. Sen vuoksi on tarpeen siirtää komissiolle valta hyväksyä unionin kestävyysraportointistandardit, jotta ne voidaan vahvistaa nopeasti ja varmistaa, että kestävyysraportointistandardien sisältö vastaa unionin tarpeita.

(34) Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antava ryhmä (EFRAG) on Belgian lain mukaisesti perustettu voittoa tavoittelematon yhdistys, joka palvelee yleistä etua antamalla komissiolle neuvoja kansainvälisten tilinpäätösstandardien hyväksymisestä. EFRAG on vakiinnuttanut maineen yritysraportoinnin eurooppalaisena asiantuntijakeskuksena, ja sillä on hyvät edellytykset edistää koordinointia eurooppalaisten kestävyysraportointistandardien ja sellaisten kansainvälisten aloitteiden välillä, joilla pyritään kehittämään maailmanlaajuisesti yhtenäisiä standardeja. EFRAGin perustama usean sidosryhmän erityistyöryhmä julkaisi maaliskuussa 2021 suosituksia Euroopan unionin kestävyysraportointistandardien mahdolliseksi kehittämiseksi. Nämä suositukset sisältävät ehdotuksia sellaisten kattavien ja yhdenmukaisten raportointistandardien kokonaisuuden kehittämiseksi, jotka kattavat kaikki kestävyysseikat kaksinkertaisen olennaisuuden näkökulmasta. Suositukset sisältävät myös yksityiskohtaisen etenemissuunnitelman tällaisten standardien laatimiseksi sekä ehdotuksia, jotka koskevat maailmanlaajuisten standardointialoitteiden ja Euroopan unionin standardointialoitteiden keskinäisesti vahvistavaa yhteistyötä. EFRAGin puheenjohtaja julkaisi maaliskuussa 2021 EFRAGille suosituksia mahdollisista hallintomuutoksista, jos sitä pyydetään laatimaan teknisiä neuvoja kestävyysraportointistandardeista. Näihin suosituksiin sisältyy se, että EFRAGissa otetaan käyttöön uusi korvaava kestävyysraportoinnin pilari muuttamatta kuitenkaan huomattavasti nykyistä taloudellisen raportoinnin pilaria. Hyväksyessään kestävyysraportointistandardeja komission olisi otettava huomioon EFRAGin laatimat tekniset neuvot. Jotta voidaan varmistaa korkealaatuiset standardit, jotka edistävät Euroopan yleistä etua ja täyttävät yritysten ja raportoitujen tietojen käyttäjien tarpeet, EFRAGin tekniset neuvot olisi laadittava asianmukaisessa menettelyssä julkisen

valvonnan ja avoimuuden mukaisesti, niihin olisi liitettävä kustannus-hyötyanalyysit ja niitä olisi kehitettävä asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta hyödyntäen. Sen varmistamiseksi, että unionin kestävyysraportointistandardeissa otetaan huomioon unionin jäsenvaltioiden näkemykset, komission olisi ennen standardien hyväksymistä kuultava asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää EFRAGin teknisistä neuvoista. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen (EAMV) osallistuu teknisten sääntelystandardien laatimiseen asetuksen (EU) 2019/2088 nojalla, ja kyseisten teknisten sääntelystandardien ja kestävyysraportointistandardien on oltava keskenään yhdenmukaisia. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1095/2010[54] mukaan EAMV:n tehtävänä on myös edistää valvontakäytäntöjen lähentymistä sellaisten liikkeeseenlaskijoiden yritysraportoinnin täytäntöönpanon valvonnassa, joiden arvopaperit on listattu EU:n säännellyillä markkinoilla ja joiden on sovellettava näitä kestävyysraportointistandardeja. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että EAMV antaa lausunnon EFRAGin teknisistä neuvoista. Lausunto olisi annettava kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta. Lisäksi komission olisi kuultava Euroopan pankkiviranomaista, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa ja kestävän rahoituksen foorumia sen varmistamiseksi, että kestävyysraportointistandardit ovat yhdenmukaisia asiaa koskevan unionin politiikan ja lainsäädännön kanssa. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava lausunto kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.

(35) Kestävyysraportointistandardien olisi oltava yhdenmukaisia muun unionin lainsäädännön kanssa. Kyseiset standardit olisi erityisesti yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjen julkistamisvaatimusten kanssa, ja niissä olisi otettava huomioon asetuksen (EU)2020/852 nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut perustana olevat indikaattorit ja menetelmät, vertailuarvojen hallinnoijiin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU)2016/1011[55] nojalla sovellettavat julkistamisvaatimukset, ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen määrittämistä koskevat vähimmäisvaatimukset sekä kaikki toimet, jotka Euroopan pankkiviranomainen toteuttaa asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen pilarin julkistamisvaatimusten täytäntöönpanemiseksi. Standardeissa olisi otettava huomioon unionin ympäristölainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY[56] ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009[57], ja niissä olisi otettava huomioon komission suositus

[54] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

[55] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1011, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, rahoitusvälineissä ja rahoitussopimuksissa vertailuarvoina tai sijoitusrahastojen arvonkehityksen mittaamisessa käytettävistä indekseistä ja direktiivien 2008/48/EY ja 2014/17/EU sekä asetuksen (EU) N:o 596/2014 muuttamisesta (EUVL L 171, 29.6.2016, s. 1).

[56] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta yhteisössä ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

[57] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja

2013/179/EU[58] ja sen liitteet sekä niiden päivitykset. Huomioon olisi otettava myös muu asiaa koskeva unionin lainsäädäntö, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU[59], ja yrityksiä koskevat vaatimukset, jotka on vahvistettu unionin lainsäädännössä johtajien velvollisuuksista ja due diligence -velvoitteista.

(36) Kestävyysraportointistandardeissa olisi otettava huomioon komission suuntaviivat muiden kuin taloudellisten tietojen raportoinnista[60] ja komission suuntaviivat ilmastoon liittyvien tietojen raportoinnista[61]. Niissä olisi myös otettava huomioon muut direktiivissä 2013/34/EU säädetyt raportointivaatimukset, jotka eivät suoraan liity kestävyyteen, jotta raportoitujen tietojen käyttäjät saisivat paremman käsityksen yrityksen kehityksestä, tuloksesta, asemasta ja vaikutuksista maksimoimalla kestävyystietojen ja muiden direktiivin 2013/34/EU mukaisesti raportoitujen tietojen väliset yhteydet.

(37) Kestävyysraportointistandardien olisi oltava oikeasuhteisia, eivätkä ne saisi aiheuttaa tarpeetonta hallinnollista rasitusta yrityksille, joiden on käytettävä niitä. Jotta voidaan minimoida häiriöt yrityksille, jotka jo raportoivat kestävyystietoja, kestävyysraportointistandardeissa olisi tarvittaessa otettava huomioon olemassa olevat kestävyysraportointia ja tilinpitoa koskevat standardit ja kehykset. Näitä ovat GRI-ohjeisto (Global Reporting Initiative), kestävyyttä koskevia kirjanpitostandardeja käsittelevä lautakunta (SASB), integroitua raportointia käsittelevä kansainvälinen komitea (IIRC), kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja antava elin International Accounting Standards Board, ilmastoon liittyvien taloudellisten tietojen julkistamista käsittelevä työryhmä (TCGD), Carbon Disclosure Standards Board ja CDP (aiemmin Carbon Disclosure Project). Euroopan unionin standardeissa olisi otettava huomioon kaikki kansainvälisten tilinpäätösstandardien säätiön (IFRS-säätiö) puitteissa laaditut kestävyysraportointistandardit. Jotta vältettäisiin sääntelyn tarpeeton hajanaisuus, joka voi vaikuttaa kielteisesti maailmanlaajuisesti toimiviin yrityksiin, eurooppalaisilla standardeilla olisi edistettävä kestävyysraportointistandardien lähentämistä maailmanlaajuisesti.

(38) Euroopan komissio sitoutui Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa koskevassa tiedonannossaan tukemaan yrityksiä ja muita sidosryhmiä standardoitujen luonnonpääoman tilinpitokäytäntöjen kehittämisessä unionissa ja kansainvälisesti, jotta voidaan varmistaa ympäristöriskien ja hillitsemismahdollisuuksien asianmukainen hallinta ja vähentää niihin liittyviä transaktiokustannuksia. Life-ohjelmassa rahoitetussa avoimessa hankkeessa (Transparent Project) kehitetään ensimmäistä luonnonpääoman tilinpitomenetelmää, jolla helpotetaan nykyisten menetelmien vertailtavuutta ja avoimuutta ja alennetaan samalla yritysten kynnystä ottaa käyttöön ja käyttää järjestelmiä tulevaisuuden vaatimukset huomioon ottavan liiketoimintansa tukemiseksi. Myös luonnonpääomaa koskeva pöytäkirja (Natural

---

auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

58 Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

59 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/75/EU, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) (EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17).

60 2017/C 215/01.

61 2019/C 209/01.

Capital Protocol) on tärkeä viitekehys tällä alalla. Luonnonpääoman tilinpitomenetelmillä pyritään pääasiassa vahvistamaan sisäistä hallintoa koskevia päätöksiä, mutta ne olisi otettava asianmukaisesti huomioon vahvistettaessa kestävyysraportointistandardeja. Joillakin luonnonpääoman tilipitomenetelmillä pyritään määrittämään yritysten toiminnan ympäristövaikutuksille rahallinen arvo, mikä voi auttaa käyttäjiä ymmärtämään paremmin näitä vaikutuksia. Sen vuoksi olisi aiheellista, että kestävyysraportointistandardeihin voitaisiin sisällyttää rahaksi muunnettuja kestävyysvaikutusten indikaattoreita, jos se katsotaan tarpeelliseksi.

(39) Kestävyysraportointistandardeissa olisi myös otettava huomioon vastuullista yritystoimintaa, yritysten yhteiskuntavastuuta ja kestävää kehitystä koskevat kansainvälisesti tunnustetut periaatteet ja kehykset, mukaan lukien kestävää kehitystä koskevat YK:n tavoitteet, yritystoimintaa ja ihmisoikeuksia koskevat YK:n ohjaavat periaatteet, OECD:n toimintaohjeet monikansallisille yrityksille, vastuullista liiketoimintaa koskevat OECD:n due diligence -ohjeet ja niihin liittyvät alakohtaiset suuntaviivat, YK:n Global Compact -aloite, Kansainvälisen työjärjestön kolmikantainen periaatejulistus monikansallisista yrityksistä ja yhteiskuntapolitiikasta, yhteiskuntavastuuta koskeva ISO 26000 -standardi ja vastuullista sijoittamista koskevat YK:n periaatteet.

(40) Olisi varmistettava, että yritysten kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoimat tiedot vastaavat käyttäjien tarpeita. Raportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava kaikista tärkeimmistä ympäristötekijöistä, myös niiden vaikutukset ja riippuvuus ilmastosta, ilmasta, maasta, vedestä ja biologisesta monimuotoisuudesta. Asetuksessa (EU) 2020/852 säädetään unionin ympäristötavoitteiden luokittelusta. Yhdenmukaisuuden vuoksi on asianmukaista käyttää samanlaista luokitusta niiden ympäristötekijöiden yksilöimiseksi, joihin olisi puututtava kestävyysraportointistandardeilla. Raportointistandardeissa olisi otettava huomioon ja täsmennettävä kaikki maantieteelliset tai muut taustatiedot, jotka yritysten olisi julkistettava, jotta olisi mahdollista ymmärtää niiden pääasialliset vaikutukset kestävyysseikkoihin ja tärkeimmät kestävyysseikoista yritykselle aiheutuvat riskit.

(41) Ilmastoon liittyvien tietojen osalta käyttäjät ovat kiinnostuneita tuntemaan yritysten fyysiset ja siirtymäriskit sekä yritysten sietokyvyn erilaisissa ilmastoskenaarioissa. Ne ovat kiinnostuneita myös yrityksen kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien tasosta ja laajuudesta, myös siitä, missä määrin yritys käyttää päästöhyvityksiä ja mikä on niiden lähde. Ilmastoneutraalin talouden saavuttaminen edellyttää kasvihuonekaasujen tilinpitoa ja kompensointia koskevien standardien yhdenmukaistamista. Käyttäjät tarvitsevat päästöhyvityksistä luotettavia tietoja, joilla puututaan mahdolliseen kaksinkertaiseen laskentaan ja yliarviointiin, kun otetaan huomioon riskit, joita kaksinkertainen laskenta ja yliarviointi voivat aiheuttaa ilmastoon liittyvien tavoitteiden saavuttamiselle. Raportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä, mitä tietoja yritysten olisi raportoitava näiden seikkojen osalta.

(42) Ilmastoneutraalin kiertotalouden ja myrkyttömän ympäristön saavuttaminen edellyttää kaikkien talouden alojen täysimääräistä osallistumista. Energiankulutuksen vähentäminen ja energiatehokkuuden lisääminen ovat tässä suhteessa avainasemassa, koska energiaa käytetään kaikissa toimitusketjuissa. Energianäkökohdat olisi sen vuoksi otettava asianmukaisesti huomioon kestävyysraportointistandardeissa, erityisesti ympäristöasioissa.

(43) Kestävyysraportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi annettava sosiaalisista tekijöistä, mukaan lukien työntekijöihin liittyvät tekijät ja ihmisoikeudet. Tällaisten tietojen olisi katettava yritysten vaikutukset ihmisiin, myös ihmisten terveyteen. Yritysten julkistamiin ihmisoikeuksia koskeviin tietoihin olisi tarvittaessa sisällytettävä tiedot pakkotyöstä niiden arvoketjuissa. Sosiaalisia tekijöitä koskevissa raportointistandardeissa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava ottaen huomioon Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet, jotka ovat merkityksellisiä yritysten kannalta, mukaan lukien yhtäläiset mahdollisuudet kaikille ja työolot. Maaliskuussa 2021 hyväksytyssä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevassa toimintasuunnitelmassa edellytetään tiukempia vaatimuksia sosiaalisia kysymyksiä koskevalle yritysten raportoinnille. Raportointistandardeissa olisi myös täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava ihmisoikeuksista, perusvapauksista, demokratian periaatteista ja standardeista, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, Kansainvälisen työjärjestön julistuksessa työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista, Kansainvälisen työjärjestön perusyleissopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa.

(44) Käyttäjät tarvitsevat tietoja hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien tiedot yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista, myös kestävyysseikkojen osalta, tällaisten elinten kokoonpanosta sekä yrityksen sisäisistä valvonta- ja riskienhallintajärjestelmistä, myös raportointiprosessin osalta. Käyttäjät tarvitsevat myös tietoa yritysten yrityskulttuurista ja liiketoimintaetiikkaan sovellettavasta lähestymistavasta, korruption ja lahjonnan torjunta mukaan lukien, sekä niiden poliittisista sitoumuksista, lobbaustoiminta mukaan luettuna. Tiedot yrityksen johtamisesta ja liikekumppaneiden välisten suhteiden laadusta, mukaan lukien maksupäivään tai -aikaan liittyvät maksukäytännöt, viivästyskorko tai kaupallisissa toimissa tapahtuvista maksuviivästyksistä annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2011/7/EU[62] tarkoitettu perintäkulujen korvaaminen, auttavat käyttäjiä ymmärtämään yrityksen riskejä ja sen vaikutuksia kestävyysseikkoihin. Joka vuosi tuhansille yrityksille, erityisesti pk-yrityksille, aiheutuu hallinnollisia ja taloudellisia rasitteita, koska niille maksetaan myöhässä tai niille ei makseta lainkaan. Maksuviivästykset johtavat lopulta maksukyvyttömyyteen ja konkurssiin, millä on tuhoisia vaikutuksia koko arvoketjuun. Maksukäytäntöjä koskevan tiedon lisäämisen pitäisi antaa muille yrityksille mahdollisuus tunnistaa nopeat ja luotettavat maksajat, havaita epäterveet maksukäytännöt, saada tietoa yrityksistä, joiden kanssa ne käyvät kauppaa, ja neuvotella kohtuullisemmista maksuehdoista.

(45) Raportointistandardien ansiosta olisi saatava parempi käsitys kaikista yritysten toimintakertomuksessa julkaisemista tiedoista, jotta näiden tietojen käyttäjät ymmärtäisivät paremmin yrityksen kehitystä, tulosta, asemaa ja vaikutusta. Näissä standardeissa olisi tarvittaessa erotettava toisistaan tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan yksittäisen yrityksen tasolla, ja tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava raportoidessaan konsernitasolla. Kyseisissä standardeissa olisi myös annettava yrityksille ohjeita menettelystä, jolla yksilöidään toimintakertomukseen sisällytettävät kestävyystiedot.

(46) Samalla alalla toimivat yritykset altistuvat usein samanlaisille kestävyysriskeille, ja niillä on usein samanlaisia vaikutuksia yhteiskuntaan ja ympäristöön. Saman alan

[62] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/7/EU, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta (EUVL L 48, 23.2.2011, s. 1).

yritysten väliset vertailut ovat erityisen arvokkaita sijoittajille ja muille kestävyystietojen käyttäjille. Komission hyväksymissä kestävyysraportointistandardeissa olisi sen vuoksi täsmennettävä sekä tiedot, jotka kaikkien alojen yritysten olisi julkistettava, että tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava toimialansa perusteella. Standardeissa olisi myös otettava huomioon vaikeudet, joita yritykset saattavat kohdata kerätessään tietoja toimijoilta koko niiden arvoketjussa, erityisesti pk-yrityksiä olevilta toimittajilta sekä nousevien talouksien ja markkinoiden toimittajilta.

(47) Komission olisi hyväksyttävä raportointistandardien ensimmäinen kokonaisuus viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022, jotta käyttäjien tietotarpeisiin voidaan vastata oikea-aikaisesti ja erityisesti koska sellaisten finanssimarkkinatoimijoiden tietotarpeet on täytettävä kiireellisesti, joihin sovelletaan asetuksen (EU) 2019/2088 4 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistettuja vaatimuksia. Kyseisessä raportointistandardien kokonaisuudessa olisi täsmennettävä tiedot, jotka yritysten olisi julkistettava kaikkien raportointialojen ja kestävyysseikkojen osalta, ja vahvistettava, että finanssimarkkinatoimijoiden on noudatettava asetuksessa (EU) 2019/2088 säädettyjä julkistamisvelvoitteita. Komission olisi hyväksyttävä viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2023 raportointistandardien toinen kokonaisuus, jossa täsmennetään täydentävät tiedot, jotka yritysten olisi tarvittaessa julkistettava kestävyysseikoista ja raportointialueista, sekä yrityksen toimialan perusteella annettavat tiedot. Komission olisi tarkasteltava standardeja uudelleen joka kolmas vuosi, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, mukaan lukien kansainvälisten standardien kehitys.

(48) Direktiivissä 2013/34/EU ei edellytetä, että tilinpäätös tai toimintakertomus on annettava digitaalisessa muodossa, mikä haittaa raportoitujen tietojen löydettävyyttä ja käytettävyyttä. Kestävyystietojen käyttäjät odottavat yhä useammin, että tällaiset tiedot ovat löydettävissä ja koneellisesti luettavissa digitaalisessa muodossa. Digitalisaatio luo mahdollisuuksia hyödyntää tietoja tehokkaammin ja tarjoaa mahdollisuuden merkittäviin kustannussäästöihin sekä käyttäjille että yrityksille. Sen vuoksi olisi edellytettävä, että yritykset laativat tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa XHTML-muodossa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815[63] 3 artiklan mukaisesti ja merkitsevät kestävyystiedot, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitun delegoidun asetuksen mukaisesti. Digitaalisen luokituksen sisällyttäminen unionin kestävyysraportointistandardeihin on tarpeen, jotta ilmoitetut tiedot voidaan merkitä tunnistein kyseisten standardien mukaisesti. Näitä vaatimuksia olisi hyödynnettävä digitalisaatiota koskevassa työssä, josta komissio ilmoitti tiedonannoissaan ”Eurooppalainen datastrategia”[64] ja ”EU:n digitaalisen rahoituksen strategia”[65]. Nämä vaatimukset täydentävät myös pääomamarkkinaunionia koskevassa toimintasuunnitelmassa kaavailtua eurooppalaisen keskitetyn palvelupisteen perustamista yritysten julkiselle tiedolle. Toimintasuunnitelmassa myös otetaan huomioon jäsennellyn datan tarve.

63 Komission delegoitu asetus (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).

64 https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/european-strategy-data

65 https://ec.europa.eu/info/publications/200924-digital-finance-proposals_en

(49) Jotta raportoidut kestävyystiedot voidaan sisällyttää eurooppalaiseen keskitettyyn yhteyspisteeseen, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että yritykset julkaisevat asianmukaisesti hyväksytyt vuositilinpäätöksen ja toimintakertomuksen säädetyssä sähköisessä muodossa ja varmistavat, että kestävyysraportointia sisältävät toimintakertomukset asetetaan viipymättä niiden julkaisemisen jälkeen saataville asianomaiseen direktiivin 2004/109/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun virallisesti nimettyyn järjestelmään.

(50) Direktiivin 2013/34/EU 19 a artiklan 4 kohdan mukaan jäsenvaltiot voivat vapauttaa yritykset 19 a artiklan 1 kohdassa edellytetyn muita kuin taloudellisia tietoja koskevan selvityksen sisällyttämisestä toimintakertomukseen. Jäsenvaltiot voivat tehdä niin, jos kyseinen yritys laatii erillisen kertomuksen, joka julkaistaan yhdessä toimintakertomuksen kanssa mainitun direktiivin 30 artiklan mukaisesti, tai jos kyseinen kertomus julkaistaan yrityksen verkkosivustolla kohtuullisen ajan kuluessa, joka saa olla enintään kuusi kuukautta tilinpäätöspäivän jälkeen, ja kyseiseen kertomukseen viitataan toimintakertomuksessa. Sama mahdollisuus on olemassa direktiivin 2013/34/EU 29 artiklan a alakohdan 4 alakohdassa tarkoitetun muita kuin taloudellisia tietoja koskevan konsolidoidun selvityksen osalta. Kaksikymmentä jäsenvaltiota on käyttänyt tätä mahdollisuutta. Mahdollisuus julkaista erillinen kertomus haittaa kuitenkin sellaisten tietojen saatavuutta, joissa yhdistyvät taloudelliset tiedot ja tiedot kestävyysseikoista. Se myös vaikeuttaa tietojen löytämistä ja saatavuutta käyttäjille, erityisesti sijoittajille, jotka ovat kiinnostuneita sekä taloudellisista tiedoista että kestävyystiedoista. Taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen mahdolliset eri julkaisuajat pahentavat tätä ongelmaa. Julkaiseminen erillisessä kertomuksessa voi myös antaa sisäisesti ja ulkoisesti vaikutelman, että kestävyystiedot kuuluvat vähemmän merkityksellisten tietojen luokkaan, mikä voi vaikuttaa kielteisesti siihen, kuinka luotettavina tietoja pidetään. Sen vuoksi yritysten olisi raportoitava kestävyystiedot toimintakertomuksessa, eikä jäsenvaltioiden pitäisi enää voida vapauttaa yrityksiä velvoitteesta sisällyttää toimintakertomukseen tietoja kestävyysseikoista. Tällainen velvoite auttaa myös selventämään kansallisten toimivaltaisten viranomaisten roolia toimintakertomuksen osana tapahtuvan kestävyysraportoinnin valvonnassa, joka tapahtuu direktiivin 2004/109/EY mukaisesti. Lisäksi yrityksiä, joiden on raportoitava kestävyystietoja, ei missään tapauksessa pitäisi vapauttaa velvoitteesta julkaista toimintakertomus, koska on tärkeää varmistaa, että kestävyystiedot ovat julkisesti saatavilla.

(51) Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa edellytetään, että yritykset, joiden arvopapereita on listattu säännellyillä markkinoilla, sisällyttävät toimintakertomukseensa hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskevan selvityksen, jonka on sisällettävä muun muassa kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista. Direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa annetaan yrityksille liikkumavaraa päättää, mitä monimuotoisuuden näkökohtia ne raportoivat. Siinä ei nimenomaisesti velvoiteta yrityksiä antamaan tietoja joistain tietyistä monimuotoisuuden näkökohdista. Jotta voidaan edetä kohti sukupuolten tasapuolisempaa osallistumista taloudelliseen päätöksentekoon, on tarpeen varmistaa, että yritykset, joiden arvopapereita on listattu säännellyillä markkinoilla, raportoivat aina sukupuolten monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteistaan ja niiden täytäntöönpanosta. Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen välttämiseksi kyseisillä yrityksillä olisi kuitenkin oltava mahdollisuus raportoida osa direktiivin 2013/34/EU 20 artiklassa vaadituista tiedoista muiden kestävyyteen liittyvien tietojen yhteydessä.

(52) Direktiivin 2013/34/EU 33 artiklassa edellytetään jäsenvaltioiden varmistavan, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä on yhteinen vastuu sen varmistamisesta, että (konsernin) vuositilinpäätös, (konsernin) toimintakertomus ja (konsernin) hallinnointi- ja ohjausjärjestelmää koskeva selvitys laaditaan ja julkaistaan mainitun direktiivin vaatimusten mukaisesti. Yhteinen vastuu olisi laajennettava delegoidussa asetuksessa (EU) 2019/815 vahvistettuihin digitalisaatiovaatimuksiin, unionin kestävyysraportointistandardien noudattamista koskevaan vaatimukseen ja kestävyysraportoinnin tunnisteilla merkitsemistä koskevaan vaatimukseen.

(53) Varmennusammatissa erotetaan toisistaan rajoitetun tai kohtuullisen varmuuden antavat toimeksiannot. Rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon tuloksena esitettävä päätelmä esitetään yleensä kielteisenä ilmauksena toteamalla, ettei tilintarkastaja ole havainnut mitään seikkaa, jonka perusteella voitaisiin päätellä, että tarkastelun kohde on ilmoitettu oleellisesti väärin. Tilintarkastaja tekee vähemmän testejä kuin kohtuullisen varmuuden antavassa varmentamistoimeksiannossa. Rajoitetun varmuuden antavaan toimeksiantoon liittyvä työmäärä on näin ollen pienempi kuin kohtuullisen varmuuden antavassa toimeksiannossa. Kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon liittyvään työpanokseen sisältyy laajoja menettelyjä, joihin kuuluu raportoivan yrityksen sisäisten tarkastusten ja aineistotarkastusten huomioon ottaminen, minkä vuoksi työn määrä on huomattavasti suurempi kuin rajoitetun varmuuden antavassa toimeksiannossa. Tämän tyyppisessä toimeksiannossa päätelmä esitetään yleensä myönteisenä ilmauksena, ja siinä esitetään lausunto tarkastelun kohteen mittaamisesta aiemmin määriteltyjen kriteerien perusteella. Direktiivin2013/34/EU 19 a artiklan 5 kohdassa ja 29 a artiklan 5 kohdassa edellytetään, että jäsenvaltiot varmistavat, että lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö tarkistaa, onko muita kuin taloudellisia tietoja koskeva selvitys tai erillinen kertomus annettu. Siinä ei edellytetä, että riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja varmentaa tiedot, vaikka siinä annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus vaatia tällaista varmentamista, jos ne sitä haluavat. Jos kestävyysraportoinnin varmentamista ei vaadittaisi, mikä olisi ristiriidassa sen kanssa, että lakisääteisellä tilintarkastajalla on velvollisuus suorittaa kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto tilinpäätöksen osalta, tämä vaarantaisi julkistettujen kestävyystietojen uskottavuuden, jolloin tiedot eivät täyttäisi kyseisten tietojen aiottujen käyttäjien tarpeita. Vaikka tavoitteena on saada taloudellista raportointia ja kestävyysraportointia varten samantasoinen varmuustaso, kestävyysraportoinnin varmentamista koskevan yhteisesti sovitun standardin puuttuminen aiheuttaa riskin siitä, että on olemassa erilaisia käsityksiä ja odotuksia siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi kestävyystietojen eri luokkien osalta, erityisesti kun on kyse ennakoivien ja laadullisesta tietojen julkistamisesta. Sen vuoksi olisi harkittava asteittaista lähestymistapaa kestävyystietojen edellyttämän varmuustason parantamiseksi alkaen lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön velvollisuudesta antaa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi unionin vaatimusten mukainen. Tämän lausunnon olisi katettava kestävyysraportoinnin yhdenmukaisuus unionin kestävyysraportointistandardien kanssa, prosessi, jonka yritys toteuttaa kestävyysraportointistandardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, ja kestävyysraportoinnin tunnistein merkitsemistä koskevan vaatimuksen noudattaminen. Tilintarkastajan olisi myös arvioitava, täyttääkö yrityksen raportointi asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa säädetyt raportointivaatimukset. Jotta varmistettaisiin yhteisymmärrys ja yhteiset odotukset siitä, mistä kohtuullisen varmuuden antava toimeksianto muodostuisi, lakisääteinen tilintarkastaja tai

tilintarkastusyhteisö olisi velvoitettava antamaan kohtuullisen varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi unionin vaatimusten mukainen, jos komissio hyväksyy kestävyysraportoinnin kohtuullista varmuutta koskevat varmennusstandardit. Tämä mahdollistaisi myös kestävyystietojen varmennusmarkkinoiden ja yritysten raportointikäytäntöjen asteittaisen kehittämisen. Tämä asteittainen lähestymistapa lisäisi asteittain yritysten raportointikustannuksia, koska kohtuullinen varmuus on kalliimpaa kuin rajallinen varmuus.

(54) Lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt tarkastavat jo tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen. Se, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt varmistavat kestävyysraportoinnin, auttaisi varmistamaan taloudellisten tietojen ja kestävyystietojen yhteenliitettävyyden ja yhdenmukaisuuden, mikä on erityisen tärkeää kestävyystietojen käyttäjille. On kuitenkin olemassa riski tilintarkastusmarkkinoiden keskittymisestä entisestään, mikä voi vaarantaa tilintarkastajien riippumattomuuden ja nostaa tilintarkastus- tai varmennuspalkkioita. Sen vuoksi on suotavaa tarjota yrityksille laajemmat mahdollisuudet valita riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia kestävyysraportoinnin varmentamista varten. Jäsenvaltioiden olisi sen vuoksi voitava akkreditoida riippumattomia varmennuspalvelujen tarjoajia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008[66] mukaisesti antamaan kestävyysraportoinnista lausunto, joka olisi julkaistava yhdessä toimintakertomuksen kanssa. Jäsenvaltioiden olisi asetettava vaatimuksia, joilla varmistetaan johdonmukaiset tulokset eri varmennuspalvelujen tarjoajien suorittamassa kestävyysraportoinnin varmentamisessa. Sen vuoksi kaikkiin riippumattomiin varmennuspalvelujen tarjoajiin olisi sovellettava kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta vaatimuksia, jotka ovat yhdenmukaisia direktiivissä 2006/43/EY vahvistettujen vaatimusten kanssa. Näin myös taataan tasapuoliset toimintaedellytykset kaikille henkilöille ja yrityksille, myös lakisääteisille tilintarkastajille, joille jäsenvaltiot ovat antaneet luvan antaa lausunto kestävyysraportoinnin varmuudesta. Jos yritys pyytää akkreditoidulta riippumattomalta varmennuspalvelujen tarjoajalta, joka ei ole lakisääteinen tilintarkastaja, lausuntoa kestävyysraportoinnistaan, sen ei pitäisi myöskään joutua pyytämään tätä lausuntoa lakisääteiseltä tilintarkastajalta.

(55) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/43/EY[67] vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta. On tarpeen varmistaa, että lakisääteisen tilintarkastajan suorittamaan tilinpäätöksen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan yhdenmukaisia sääntöjä. Direktiiviä 2006/43/EY olisi sovellettava silloin, kun lausunnon kestävyysraportoinnista antaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö.

(56) Lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen hyväksymistä ja tunnustamista koskevilla säännöillä olisi varmistettava, että lakisääteisillä tilintarkastajilla on tarvittava teoreettinen tietämys kestävyysraportoinnin

---

66 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

67 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/43/EY, annettu 17 päivänä toukokuuta 2006, tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteisestä tilintarkastuksesta, direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY muuttamisesta sekä neuvoston direktiivin 84/253/ETY kumoamisesta (EUVL L 157, 9.6.2006, s. 87).

varmentamisen kannalta merkityksellisistä aiheista ja kyky soveltaa tätä tietämystä käytännössä. Lakisääteisten tilintarkastajien, jotka jäsenvaltio on jo hyväksynyt tai tunnustanut, olisi kuitenkin edelleen voitava suorittaa lakisääteisiä tilintarkastuksia, ja heidän olisi voitava toteuttaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin varmistettava, että jo hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta jatkuvan ammatillisen koulutuksen avulla.

(57) Olisi varmistettava, että tilintarkastajille asetetut lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät vaatimukset ovat johdonmukaisia. Sen vuoksi olisi säädettävä, että jos lausunnon kestävyysraportoinnista antaa tilinpäätöksen lakisääteisen tilintarkastuksen suorittava lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, keskeiset tilintarkastuskumppanit osallistuvat aktiivisesti kestävyysraportoinnin varmentamiseen. Lakisääteisiä tilintarkastajia olisi vaadittava varaamaan kestävyysraportoinnin varmentamista koskevaan toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoittamaan riittävästi resursseja, jotta he voivat hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti. Asiakasrekisterissä olisi myös täsmennettävä kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetut palkkiot, ja tilintarkastuskansioon olisi sisällytettävä kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tiedot.

(58) Direktiivin 2006/43/EY 25 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaiset säännöt sen välttämiseksi, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta maksettavat palkkiot määräytyvät osittain tai kokonaan tarkastettavalle yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella tai että ne perustuvat jonkinlaiseen ehdollisuuteen. Mainitun direktiivin 21–24 artiklassa edellytetään myös jäsenvaltioita varmistamaan, että lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavat lakisääteiset tilintarkastajat noudattavat ammattietiikkaa, riippumattomuutta, objektiivisuutta, luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta koskevia sääntöjä. Johdonmukaisuuden vuoksi on aiheellista ulottaa kyseiset säännöt koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvää lakisääteisten tilintarkastajien työtä.

(59) Jotta voidaan varmistaa yhdenmukaiset varmennuskäytännöt ja kestävyysraportoinnin varmentamisen korkea laatu kaikkialla unionissa, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä kestävyysraportoinnin varmennusstandardeja delegoiduilla säädöksillä. Jäsenvaltioiden olisi sovellettava kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia siihen saakka, kun komissio on hyväksynyt samaa asiaa koskevan varmennusstandardin. Näissä varmennusstandardeissa olisi vahvistettava menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen päätelmänsä kestävyysraportoinnin luotettavuudesta.

(60) Direktiivin 2006/43/EY 27 artiklassa vahvistetaan konsernin lakisääteistä tilintarkastusta koskevat säännöt. Nämä säännöt olisi ulotettava kattamaan konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen silloin, kun lakisääteinen tilintarkastaja suorittaa lakisääteisen tilintarkastuksen.

(61) Direktiivin 2006/43/EY 28 artiklassa edellytetään, että lakisääteiset tilintarkastajat tai tilintarkastusyhteisöt esittävät lakisääteisen tilintarkastuksensa tulokset tilintarkastuskertomuksessa. Tämä vaatimus olisi ulotettava kestävyysraportoinnin varmentamiseen sen varmistamiseksi, että kestävyysraportoinnin varmentamisen tulokset esitetään samassa tilintarkastuskertomuksessa.

(62) Direktiivin 2006/43/EY 29 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltiot perustavat lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen laadunvarmistusjärjestelmän. Sen varmistamiseksi, että laaduntarkastuksia tehdään myös kestävyysraportoinnin

varmentamisen osalta ja että laaduntarkastuksia tekevillä henkilöillä on asianmukainen ammatillinen koulutus ja asiaankuuluva kokemus kestävyysraportoinnin varmentamisesta ja kestävyysraportoinnista, vaatimus laadunvarmistusjärjestelmän perustamisesta olisi laajennettava koskemaan kestävyysraportoinnin varmentamista.

(63) Direktiivin 2006/43/EY VII luvussa edellytetään, että jäsenvaltioilla on käytössään tutkinta- ja seuraamusjärjestelmä lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavia lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä varten. Mainitun direktiivin VIII luvussa edellytetään, että jäsenvaltiot järjestävät tehokkaan julkisen valvonnan järjestelmän ja varmistavat, että julkisen valvonnan järjestelmiä koskevat sääntelyjärjestelyt mahdollistavat tehokkaan yhteistyön unionin tasolla jäsenvaltioiden valvontatoimien osalta. Nämä vaatimukset olisi ulotettava koskemaan lakisääteisiä tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä, jotka toteuttavat kestävyysraportointia koskevia varmennustoimeksiantoja, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajan lakisääteisessä tilintarkastuksessa ja kestävyysraportoinnin varmentamisessa tekemää työtä varten käyttöön otettujen tutkimusten, seuraamusten ja valvontapuitteiden yhdenmukaisuus.

(64) Direktiivin 2006/43/EY 37 ja 38 artikla sisältävät säännöt lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen nimittämisestä ja erottamisesta. Nämä säännöt olisi ulotettava kestävyysraportoinnin varmentamiseen, jotta voidaan varmistaa tilintarkastajille asetettujen sääntöjen yhdenmukaisuus lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvän työn osalta.

(65) Direktiivin 2006/43/EY 39 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että jokaisella yleisen edun kannalta merkittävällä yhteisöllä on tarkastusvaliokunta, ja täsmennettävä sen lakisääteiseen tilintarkastukseen liittyvät tehtävät. Kyseiselle tarkastusvaliokunnalle olisi osoitettava tietyt kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tehtävät. Kyseisiin tehtäviin olisi sisällyttävä velvollisuus tiedottaa tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle kestävyysraportoinnin varmentamisen tuloksista ja velvollisuus selittää, miten tarkastusvaliokunta on parantanut kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä tarkastusvaliokunnan rooli on ollut tässä prosessissa.

(66) Direktiivin 2006/43/EY 45 artikla sisältää kolmansien maiden tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen rekisteröintiä ja valvontaa koskevat vaatimukset. Sen varmistamiseksi, että tilintarkastajien työtä varten on olemassa yhdenmukainen kehys sekä lakisääteisessä tilintarkastuksessa että kestävyysraportoinnin varmentamisessa, kyseiset vaatimukset on tarpeen ulottaa kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

(67) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 537/2014[68] sovelletaan yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittaviin lakisääteisiin tilintarkastajiin ja tilintarkastusyhteisöihin. Lakisääteisen tilintarkastajan riippumattomuuden varmistamiseksi mainitun asetuksen 5 artiklassa kielletään tiettyjen muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoaminen tiettyinä ajanjaksoina. Tämä riippumattomuus olisi myös varmistettava yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisiä tilintarkastuksia suorittavien lakisääteisten tilintarkastajien ja tilintarkastusyhteisöjen osalta niiden suorittaessa kestävyysraportoinnin

[68] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 537/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteistä tilintarkastusta koskevista erityisvaatimuksista ja komission päätöksen 2005/909/EY kumoamisesta (EUVL L 158, 27.5.2014, s. 77).

varmentamista. Kestävyysraportoinnin valmisteluun liittyvät konsultointipalvelut olisi sen vuoksi sisällytettävä kiellettyjen muiden kuin tilintarkastuspalvelujen luetteloon.

(68) Asetuksen (EU) N:o 537/2014 14 artiklassa edellytetään, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt ilmoittavat toimivaltaiselle viranomaiselleen vuosittain yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja muista kuin tilintarkastuspalveluista saamansa tulot. Tilintarkastajia ja tilintarkastusyhteisöjä olisi vaadittava täsmentämään, mitkä tulot muista kuin tilintarkastuspalveluista saatavista tuloista on saatu kestävyysraportoinnin varmentamisesta.

(69) Direktiivin 2013/34/EU 51 artiklan mukaan jäsenvaltiot valvovat yritysten, joiden arvopapereita ei ole listattu säännellyillä markkinoilla, yrityskohtaista raportointia. Seuraamusten tyyppejä ei kuitenkaan täsmennetä, mikä tarkoittaa sitä, että seuraamusjärjestelmät voivat vaihdella huomattavasti jäsenvaltiosta toiseen, mikä heikentää sisämarkkinoita. Jotta voidaan parantaa kestävyysraportointia sisämarkkinoilla ja edistää siirtymistä täysin kestävään ja osallistavaan talous- ja rahoitusjärjestelmään, jossa kasvun hyödyt jaetaan laajasti Euroopan vihreän kehityksen ohjelman mukaisesti, jäsenvaltioiden olisi säädettävä tietyistä seuraamuksista ja hallinnollisista toimenpiteistä, joita sovelletaan kestävyysraportointivaatimuksia rikottaessa. Direktiivin 2013/34/EU seuraamusjärjestelmää olisi sen vuoksi vahvistettava vastaavasti siten, että jäsenvaltioiden on säädettävä asianmukaisista seuraamuksista ja hallinnollisista toimenpiteistä.

(70) Direktiivin 2004/109/EY 24 artiklassa kansallisten valvontaviranomaisten tehtäväksi annetaan valvoa, että yritykset, joiden arvopaperit on listattu säännellyillä markkinoilla, noudattavat yritysten raportointivaatimuksia. Mainitun direktiivin 4 artiklassa täsmennetään vuositilinpäätösten sisältö, mutta siinä ei viitata nimenomaisesti direktiivin 2013/34/EU 19 a ja 29 a artiklaan, joissa edellytetään muita kuin taloudellisia tietoja koskevan (konsolidoidun) selvityksen laatimista. Tämä merkitsee sitä, että joidenkin jäsenvaltioiden kansallisilla toimivaltaisilla viranomaisilla ei ole oikeudellista toimivaltaa valvoa kyseisiä muita kuin taloudellisia tietoja koskevia selvityksiä, erityisesti jos ne julkaistaan erillisessä kertomuksessa vuositilinpäätöksen ulkopuolella, minkä jäsenvaltiot voivat tällä hetkellä sallia. Sen vuoksi on tarpeen lisätä direktiivin 2004/109/EY 4 artiklan 5 kohtaan viittaus kestävyysraportointiin. On myös tarpeen edellyttää, että liikkeeseenlaskijan vastuuhenkilöt vahvistavat vuositilinpäätöksessä, että heidän parhaan tietämyksensä mukaan toimintakertomus on laadittu kestävyysraportointistandardien mukaisesti. Koska kyseiset raportointivaatimukset ovat luonteeltaan uusia, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen olisi lisäksi annettava kansallisille toimivaltaisille viranomaisille ohjeita, joilla edistetään direktiivin 2004/109/EY soveltamisalaan kuuluvien liikkeeseenlaskijoiden kestävyysraportoinnin yhdenmukaista valvontaa.

(71) Jäsenvaltioita pyydetään arvioimaan täytäntöönpanosäädöksensä vaikutusta pk-yrityksiin sen varmistamiseksi, ettei sillä ole kohtuutonta vaikutusta niihin, ja kiinnittämään erityistä huomiota mikroyrityksiin ja hallinnolliseen rasitukseen sekä julkaisemaan tällaisten arviointien tulokset. Jäsenvaltioiden olisi harkittava sellaisten toimenpiteiden käyttöönottoa, joilla tuetaan pk-yrityksiä vapaaehtoisten yksinkertaistettujen raportointistandardien soveltamisessa.

(72) Sen vuoksi direktiiviä 2013/34/EU, direktiiviä 2004/109/EY, direktiiviä 2006/43/EY ja asetusta (EU) N:o 537/2014 olisi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla
Muutokset direktiiviin 2013/34/EU

Muutetaan direktiivi 2013/34/EU seuraavasti:

1) Lisätään 1 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Tämän direktiivin 19 a, 19 d, 29 a, 30 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa, 34 artiklan 2 ja 3 kohdassa sekä 51 artiklassa säädettyjä yhteensovittamistoimenpiteitä sovelletaan myös seuraaviin yrityksiin liittyviin jäsenvaltioiden lakeihin, asetuksiin ja hallinnollisiin määräyksiin kyseisten yritysten oikeudellisesta muodosta riippumatta:

a) neuvoston direktiivin 91/674/ETY*[1] 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut vakuutusyritykset;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013*[2] 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyt luottolaitokset.

Jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja yhteensovittamistoimenpiteitä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU*[3] 2 artiklan 5 kohdan 2–23 alakohdassa lueteltuihin yrityksiin.

---

*[1] Neuvoston direktiivi 91/674/ETY, annettu 19 päivänä joulukuuta 1991, vakuutusyritysten tilinpäätöksistä ja konsolidoiduista tilinpäätöksistä (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 7).

*[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

*[3] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).”

2) Lisätään 2 artiklaan 17–20 alakohta seuraavasti:

”(17) ’kestävyysseikoilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2019/2088*[4] 2 artiklan 24 kohdassa määriteltyjä kestävyystekijöitä sekä hyvään hallintotapaan liittyviä tekijöitä;

(18) ’kestävyysraportoinnilla’ kestävyysseikkoja koskevien tietojen raportointia tämän direktiivin 19 a, 19 d ja 29 a artiklan mukaisesti;

(19) ’aineettomilla hyödykkeillä’ muita kuin fyysisiä resursseja, jotka vaikuttavat yrityksen arvonmuodostukseen;

(20) ’riippumattomalla varmennuspalvelujen tarjoajalla’ vaatimustenmukaisuuden arviointilaitosta, joka on akkreditoitu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008*[5] mukaisesti tämän direktiivin 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitettua erityistä vaatimustenmukaisuuden arviointitoimintaa varten.

---

*[4] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2088, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, kestävyyteen liittyvien tietojen antamisesta rahoituspalvelusektorilla (EUVL L 317, 9.12.2019, s. 1).

*[5] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).”

3) Korvataan 19 a artikla seuraavasti:

”19 a artikla

Kestävyysraportointi

1. Suurten yritysten ja 1 päivästä tammikuuta 2026 alkaen pienten ja keskisuurten yritysten, jotka ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä, on sisällytettävä toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen, jotta voidaan ymmärtää yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat yrityksen kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä erityisesti

a) lyhyt kuvaus yrityksen liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien

i) yrityksen liiketoimintamallin ja -strategian sietokyky kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;

ii) yrityksen mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;

iii) yrityksen suunnitelmat sen varmistamiseksi, että sen liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti kanssa;

iv) tieto siitä, miten yrityksen liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon yrityksen sidosryhmien edut ja yrityksen vaikutukset kestävyysseikkoihin;

v) tieto siitä, miten yrityksen strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;

b) kuvaus yrityksen asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä tavoitteista ja yrityksen edistymisestä niiden saavuttamisessa;

c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen suhteen;

d) kuvaus yrityksen kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;

e) seuraavien kuvaus:

i) sovellettu due diligence -prosessi kestävyysseikkojen osalta;

ii) yrityksen arvoketjuun, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, liikesuhteet ja toimitusketju, liittyvät pääasialliset tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset;

iii) tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteutetut toimet ja niiden tulokset;

f) kuvaus yritykseen kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien yrityksen pääasialliset riippuvuussuhteet tällaisista seikoista, ja siitä, miten yritys hallitsee näitä riskejä;

g) a–f alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Yritysten on myös julkistettava tiedot aineettomista hyödykkeistä, mukaan lukien tiedot henkisestä ja inhimillisestä pääomasta sekä sosiaalisesta ja suhdepääomasta.

Yritysten on raportoitava prosessista, jossa yksilöidään tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet toimintakertomukseen 1 kohdan mukaisesti, ja tässä prosessissa niiden on otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymät.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on sisällettävä ennakoivia ja takautuvia tietoja sekä laadullisia ja määrällisiä tietoja.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa sisällyttävä tiedot yrityksen arvoketjusta, mukaan lukien yrityksen omat toiminnot, tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa sisällyttävä myös 19 artiklan mukaiseen toimintakertomukseen sisältyviä muita tietoja ja vuositilinpäätöksessä esitettyjä määriä koskevia lisäselvityksiä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa asiasta, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa yrityksen kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä yrityksen kehityksen, tuloksen, aseman ja sen toimintojen aiheuttamien vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

4. Yritysten on raportoitava 1–3 kohdassa tarkoitetut tiedot 19 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 19 a artiklan 1–4 kohdassa säädetään, 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut pienet ja keskisuuret yritykset voivat raportoida 19 c artiklassa tarkoitettujen pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

6. Edellä 1–4 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävien yritysten katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa säädettyä vaatimusta.

7. Yritys, joka on tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista, jos kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisällytetään emoyrityksen 29 ja 29 a artiklan mukaisesti laatimaan konsernin toimintakertomukseen. Yritys, joka on kolmanteen maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisältyvät kyseisen emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja kun konsernin toimintakertomus laaditaan tavalla, jonka voidaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY*[6] 23 artiklan 4 kohdan i alakohdan nojalla hyväksyttyjen asiaankuuluvien täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti katsoa vastaavan tämän direktiivin 19 b artiklassa tarkoitetuissa kestävyysraportointistandardeissa edellytettyä tapaa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu emoyrityksen laatima konsernin toimintakertomus on julkistettava 30 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jonka alainen 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista vapautettu yritys on.

Jäsenvaltio, jonka sääntelyn alainen 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista vapautettu yritys on, voi vaatia, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu konsernin toimintakertomus julkaistaan sen virallisella kielellä tai kansainvälisellä finanssialalla yleisesti käytetyllä kielellä ja että kaikki tarvittavat käännökset näille kielille on vahvistettu virallisiksi.

Sellaisen yrityksen toimintakertomuksen, joka on vapautettu 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista, on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:

a) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tietoja konsernitasolla 29 ja 29 a artiklan mukaisesti tai tavalla, jonka voidaan direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan i alakohdan nojalla hyväksyttyjen täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti katsoa vastaavan 19 b artiklassa tarkoitetuissa kestävyysraportointistandardeissa edellytettyä tapaa;

b) tieto siitä, että yritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista.

---

*[6] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).”

4) Lisätään 19 b, 19 c ja 19 d artikla seuraavasti:

”19 b artikla

Kestävyysraportointistandardit

1. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 49 artiklan mukaisesti kestävyysraportointistandardien käyttöön ottamiseksi. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on ilmoitettava 19 a ja 29 a artiklan mukaisesti, ja tarvittaessa täsmennettävä rakenne, jota noudattaen kyseiset tiedot on raportoitava. Erityisesti

a) komissio antaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2022 delegoidut säädökset, joissa täsmennetään tiedot, jotka yritysten on raportoitava 19 a artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, ja joissa vähintään täsmennetään tiedot, jotka vastaavat asetuksen (EU) 2019/2088 julkistamisvelvoitteiden alaisten finanssimarkkinoiden toimijoiden tarpeita;

b) komissio antaa viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2018 delegoidut säädökset, joissa täsmennetään

i) täydentävät tiedot, jotka yritysten on tarvittaessa raportoitava 19 a artiklan 2 kohdassa luetelluista kestävyysseikoista ja raportointialueista;

ii) tiedot, jotka yritysten on raportoitava ja jotka koskevat erityisesti niiden toimialaa.

Komissio tarkastelee tämän artiklan nojalla annettuja delegoituja säädöksiä uudelleen vähintään joka kolmas vuosi säädöksen soveltamispäivästä ottaen huomioon Euroopan tilinpäätösraportoinnin neuvoa-antavan ryhmän (EFRAG) tekniset neuvot, ja muuttaa tarvittaessa kyseisiä delegoituja säädöksiä, jotta voidaan ottaa huomioon asiaan liittyvä kehitys, myös kansainvälisiin standardeihin liittyvä kehitys.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kestävyysraportointistandardeissa on edellytettävä, että raportoitavat tiedot ovat ymmärrettäviä, merkityksellisiä, edustavia, todennettavissa ja vertailukelpoisia ja että ne esitetään todenmukaisesti.

Kestävyysraportointistandardeissa on asianomaisen standardin aihe huomioon ottaen

a) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava ympäristötekijöistä, mukaan lukien tiedot seuraavista:

i) ilmastonmuutoksen hillintä;

ii) ilmastonmuutokseen sopeutuminen;

iii) vesivarat ja merten luonnonvarat;

iv) resurssien käyttö ja kiertotalous:

v) ympäristön pilaantuminen;

vi) biologinen monimuotoisuus ja ekosysteemit;

b) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava sosiaalisista tekijöistä, mukaan lukien tiedot seuraavista:

i) yhdenvertaiset mahdollisuudet kaikille, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvo ja sama palkka samasta työstä, koulutus ja taitojen kehittäminen sekä vammaisten työllisyys ja osallistaminen;

ii) työolot, mukaan lukien varma ja sopeutuva työllisyys, palkat, työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu, työehtosopimusneuvottelut ja työntekijöiden osallistuminen, työ- ja yksityiselämän tasapaino sekä terveellinen, turvallinen ja asianmukainen työympäristö;

iii) ihmisoikeuksien kunnioittaminen, perusvapaudet, demokratian periaatteet ja standardit, jotka on vahvistettu kansainvälisessä ihmisoikeusasiakirjassa ja muissa YK:n keskeisissä ihmisoikeussopimuksissa, Kansainvälisen työjärjestön julistuksessa työelämän perusperiaatteista ja -oikeuksista, Kansainvälisen työjärjestön perusyleissopimuksissa ja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa;

c) täsmennettävä tiedot, jotka yritysten on julkistettava hyvään hallintotapaan liittyvistä tekijöistä, mukaan lukien tiedot seuraavista:

i) yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten rooli, myös kestävyysseikkojen osalta, ja niiden kokoonpano;

ii) liiketoiminnan etiikka ja yrityskulttuuri, mukaan lukien korruption ja lahjonnan torjunta;

iii) yrityksen poliittiset sitoumukset, myös lobbaustoiminta;

iv) liikekumppanien kanssa solmittujen suhteiden hallinnointi ja laatu, maksukäytännöt mukaan luettuina;

v) yrityksen sisäisen valvonnan ja riskienhallinnan järjestelmät, myös yrityksen raportointiprosessin osalta.

3. Kun komissio antaa delegoituja säädöksiä 1 kohdan nojalla, se ottaa huomioon

a) kestävyysraportointia koskevien maailmanlaajuisten standardointialoitteiden työn sekä luonnonpääoman tilinpitoa, vastuullista yritystoimintaa, yritysten

yhteiskuntavastuuta ja kestävää kehitystä koskevat nykyiset standardit ja kehykset;

b) tiedot, jotka finanssimarkkinatoimijoiden on annettava asetuksessa (EU) 2019/2088 ja sen nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä säädettyjen julkistamisvelvoitteidensa mukaisesti;

c) asetuksen (EU) 2020/852*[7] nojalla annetuissa delegoiduissa säädöksissä vahvistetut kriteerit;

d) vertailuarvojen hallinnoijiin sovellettavat julkistamisvaatimukset vertailuarvoselvityksen ja vertailuarvomenetelmien osalta sekä ilmastosiirtymää koskevien EU:n vertailuarvojen ja Pariisin sopimuksen mukaisten EU:n vertailuarvojen laatimista koskevat vähimmäisvaatimukset komission delegoitujen asetusten (EU) 2020/1816*[8], (EU) 2020/1817*[9] ja (EU) 2020/1818*[10] mukaisesti;

e) asetuksen (EU) N:o 575/2013*[11] 434 a artiklan nojalla annetuissa täytäntöönpanosäädöksissä täsmennetyt julkistettavat tiedot;

f) komission suosituksen 2013/179/EU*[12];

g) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY*[13];

h) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009*[14];

---

*[7] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävää sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

*[8] Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1816, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä vertailuarvoselvityksessä annettavan selostuksen osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät otetaan huomioon kussakin tarjotussa ja julkaistussa vertailuarvossa (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 1).

*[9] Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1817, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä selostuksen vähimmäissisällön osalta ilmoitettaessa, miten ympäristöön, yhteiskuntaan ja hyvään hallintotapaan liittyvät tekijät on otettu huomioon vertailuarvojen menetelmissä (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 12).

*[10] Komission delegoitu asetus (EU) 2020/1818, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2020, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1011 täydentämisestä EU:n ilmastosiirtymää koskevien vertailuarvojen ja EU:n Pariisin sopimuksen mukaisten vertailuarvojen vähimmäisvaatimusten osalta (EUVL L 406, 3.12.2020, s. 17).

*[11] Komission täytäntöönpanoasetus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 kahdeksannen osan II ja III osastossa tarkoitettujen tietojen julkistamista laitosten toimesta koskevista teknisistä täytäntöönpanostandardeista (C(2021) 1595).

*[12] Komission suositus 2013/179/EU, annettu 9 päivänä huhtikuuta 2013, yhteisten menetelmien käyttämisestä tuotteiden ja organisaatioiden elinkaaren ympäristötehokkuuden mittaamiseen ja siitä tiedottamiseen (EUVL L 124, 4.5.2013, s. 1).

*[13] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

*[14] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

19 c artikla

Pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevat kestävyysraportointistandardit

Komissio antaa 49 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä kestävyysraportointistandardeista, jotka ovat oikeassa suhteessa pienten ja keskisuurten yritysten valmiuksiin ja ominaisuuksiin. Näissä kestävyysraportointistandardeissa on täsmennettävä, mitkä 19 a ja 29 a artiklassa tarkoitetut tiedot 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen pienten ja keskisuurten yritysten on raportoitava. Niissä on otettava huomioon 19 b artiklan 2 ja 3 kohdassa säädetyt perusteet. Niissä on tarvittaessa myös täsmennettävä rakenne, jota noudattaen kyseiset tiedot on raportoitava.

Komissio antaa kyseiset delegoidut säädökset viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2023.

19 d artikla

Yhtenäinen sähköinen raportointimuoto

1. Edellä olevan 19 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on laadittava tilinpäätöksensä ja toimintakertomuksensa yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa komission delegoidun asetuksen (EU) 2019/815*[15] 3 artiklan mukaisesti ja merkittävä kestävyysraportointitietonsa, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitun delegoidun asetuksen mukaisesti.

2. Edellä olevan 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten on laadittava konsernitilinpäätöksensä ja konserninsa toimintakertomus yhtenäisessä sähköisessä raportointimuodossa delegoidun asetuksen (EU) 2019/815 3 artiklan mukaisesti ja merkittävä kestävyysraportointitiedot, myös asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklassa edellytetyt julkistettavat tiedot, mainitun delegoidun asetuksen mukaisesti.

---

*[15] Komission delegoitu asetus (EU) 2019/815, annettu 17 päivänä joulukuuta 2018, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY täydentämisestä yhtenäisen sähköisen raportointimuodon määrittämistä koskevilla teknisillä sääntelystandardeilla (EUVL L 143, 29.5.2019, s. 1).”

5) Muutetaan 20 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Korvataan g alakohta seuraavasti:

”g) kuvaus yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelimiin sovellettavista monimuotoisuutta koskevista toimintaperiaatteista sukupuoli- ja muiden näkökohtien, kuten iän tai koulutus- ja ammattitaustan osalta sekä näiden monimuotoisuutta koskevien toimintaperiaatteiden tavoitteista, toteuttamistavasta ja tuloksista raportointijaksolla. Jos tällaisia toimintaperiaatteita ei sovelleta, selvityksessä on oltava ilmoitus siitä, mistä tämä johtuu.”

b) Lisätään alakohta seuraavasti:

”Edellä olevan 19 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten voidaan katsoa noudattavan tämän artiklan ensimmäisen alakohdan c, f ja g alakohdassa säädettyä velvoitetta, kun ne raportoivat kyseisissä alakohdissa vaaditut tiedot osana kestävyysraportointiaan.”

6) Muutetaan 23 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohdan b alakohta seuraavasti:

”b) a alakohdassa tarkoitetun konsernitilinpäätöksen ja suuremman yrityskokonaisuuden konsernin toimintakertomuksen laatii tämän

yrityskokonaisuuden emoyritys sen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti, jonka alainen kyseinen emoyritys on, noudattaen tätä direktiiviä, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia, tai asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksyttyjä kansainvälisten tilinpäätösstandardien vaatimuksia.”

b) Korvataan 8 kohdan b alakohdan i alakohta seuraavasti:

”i) tämän direktiivin mukaisesti, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia;”.

c) Korvataan 8 kohdan b alakohdan iii alakohta seuraavasti:

”iii) tämän direktiivin mukaisesti laadittuja konsernitilinpäätöksiä ja konsernin toimintakertomuksia vastaavalla tavalla, lukuun ottamatta 29 a artiklassa säädettyjä vaatimuksia; tai”.

7) Korvataan 29 a artikla seuraavasti:

”29 a artikla

Konsernin kestävyysraportointi

1. Suurten konsernien emoyritysten on sisällytettävä konsernin toimintakertomukseen tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten konserni vaikuttaa kestävyysseikkoihin, sekä tiedot, jotka ovat tarpeen sen ymmärtämiseksi, miten kestävyysseikat vaikuttavat konsernin kehitykseen, tulokseen ja asemaan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on sisällyttävä erityisesti

a) lyhyt kuvaus konsernin liiketoimintamallista ja -strategiasta, mukaan lukien

i) konsernin liiketoimintamallin ja -strategian sietokyky kestävyysseikkoihin liittyviin riskeihin nähden;

ii) konsernin mahdollisuudet, jotka liittyvät kestävyysseikkoihin;

iii) konsernin suunnitelmat sen varmistamiseksi, että konsernin liiketoimintamalli ja -strategia sopivat yhteen kestävään talouteen siirtymisen ja ilmaston lämpenemisen rajoittamisen 1,5 celsiusasteeseen Pariisin sopimuksen mukaisesti kanssa;

iv) tieto siitä, miten konsernin liiketoimintamallissa ja -strategiassa otetaan huomioon konsernin sidosryhmien edut ja konsernin vaikutukset kestävyysseikkoihin;

v) tieto siitä, miten konsernin strategia on pantu täytäntöön kestävyysseikkojen osalta;

b) kuvaus konsernin asettamista kestävyysseikkoihin liittyvistä tavoitteista ja konsernin edistymisestä niiden saavuttamisessa;

c) kuvaus hallinto-, johto- ja valvontaelinten roolista kestävyysseikkojen suhteen;

d) kuvaus konsernin kestävyysseikkoihin liittyvistä toimintaperiaatteista;

e) seuraavien kuvaus:

i) sovellettu due diligence -prosessi kestävyysseikkojen osalta;

ii) konsernin arvoketjuun, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, liikesuhteet ja toimitusketju, liittyvät pääasialliset tosiasialliset tai mahdolliset haittavaikutukset;

iii) tosiasiallisten tai mahdollisten haittavaikutusten ehkäisemiseksi, lieventämiseksi tai korjaamiseksi toteutetut toimet ja niiden tulokset;

f) kuvaus konserniin kohdistuvista merkittävimmistä kestävyysseikkoihin liittyvistä riskeistä, mukaan lukien konsernin pääasialliset riippuvuussuhteet tällaisista tekijöistä, ja siitä, miten yritys hallitsee näitä riskejä;

g) a–f alakohdassa tarkoitettujen julkistettavien tietojen kannalta merkitykselliset indikaattorit.

Emoyritysten on myös raportoitava tiedot aineettomista hyödykkeistä, mukaan lukien tiedot henkisestä ja inhimillisestä pääomasta sekä sosiaalisesta ja suhdepääomasta.

Emoyritysten on kuvattava prosessi, jolla yksilöidään tiedot, jotka ne ovat sisällyttäneet konsernin toimintakertomukseen tämän artiklan mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen on sisällettävä ennakoivia tietoja ja tietoja aiemmasta tuloksesta sekä laadullisia ja määrällisiä tietoja. Näissä tiedoissa on tarvittaessa otettava huomioon lyhyen, keskipitkän ja pitkän aikavälin aikahorisontit.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa sisällyttävä tiedot konsernin arvoketjusta, mukaan lukien sen omat toiminnot, sen tuotteet ja palvelut, sen liikesuhteet ja sen toimitusketju.

Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuihin tietoihin on tarvittaessa sisällyttävä myös tämän direktiivin 29 artiklan mukaiseen konsernin toimintakertomukseen sisältyviä muita tietoja ja konsernin tilinpäätöksessä esitettyjä määriä koskevia lisäselvityksiä.

Jäsenvaltiot voivat sallia, että käynnissä olevaa kehitystä tai neuvoteltavana olevia asioita koskevia tietoja jätetään pois poikkeustapauksissa, jos hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti ja ovat yhteisesti vastuussa asiasta, ovat asianmukaisesti perustellusti sitä mieltä, että tällaisten tietojen julkistaminen aiheuttaisi vakavaa haittaa konsernin kaupalliselle asemalle, jos tällaisten tietojen poisjättäminen ei estä konsernin kehityksen, tuloksen, aseman ja sen toimintojen aiheuttamien vaikutusten oikeaa ja tasapuolista ymmärtämistä.

4. Emoyritysten on raportoitava 1–3 kohdassa tarkoitetut tiedot 19 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

5. Poiketen siitä, mitä 29 a artiklan 1–4 kohdassa säädetään, emoyritykset, jotka ovat 2 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja pieniä ja keskisuuria yrityksiä, voivat raportoida 19 c artiklassa tarkoitettujen pieniä ja keskisuuria yrityksiä koskevien kestävyysraportointistandardien mukaisesti.

6. Edellä 1–4 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttävän emoyrityksen katsotaan noudattaneen 19 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa, 19 a artiklassa ja 29 artiklassa säädettyjä vaatimuksia.

7. Emoyritys, joka on myös tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdan mukaisista velvoitteista, jos kyseinen vapautuksen saanut emoyritys ja sen tytäryritykset sisällytetään toisen yrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen, joka laaditaan 29 artiklan ja tämän artiklan mukaisesti. Emoyritys, joka on kolmanteen

maahan sijoittautuneen emoyrityksen tytäryritys, vapautetaan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista myös silloin, kun kyseinen yritys ja sen tytäryritykset sisältyvät kyseisen emoyrityksen laatimaan konsernin toimintakertomukseen ja jos konsernin toimintakertomus laaditaan tavalla, jonka voidaan direktiivin 2004/109/EY*6 23 artiklan 4 kohdan i alakohdan nojalla hyväksyttyjen asiaankuuluvien täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti katsoa vastaavan tämän direktiivin 19 b artiklassa tarkoitetuissa kestävyysraportointistandardeissa edellytettyä tapaa.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettu emoyrityksen laatima konsernin toimintakertomus on julkistettava 30 artiklan mukaisesti sen jäsenvaltion lainsäädännössä säädetyllä tavalla, jonka alainen 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista vapautettu emoyritys on.

Jäsenvaltio, jonka sääntelyn alainen 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista vapautettu emoyritys on, voi vaatia, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu konsernin toimintakertomus julkaistaan sen virallisella kielellä tai kansainvälisellä finanssialalla yleisesti käytetyllä kielellä ja että kaikki tarvittavat käännökset näille kielille on vahvistettu virallisiksi.

Sellaisen emoyrityksen laatiman konsernin toimintakertomuksen, joka on vapautettu 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista, on sisällettävä kaikki seuraavat tiedot:

a) sen emoyrityksen nimi ja sääntömääräinen kotipaikka, joka raportoi tietoja konsernitasolla 29 ja tämän artiklan mukaisesti tai tavalla, jonka voidaan direktiivin 2004/109/EY 23 artiklan 4 kohdan i alakohdan nojalla hyväksyttyjen asiaa koskevien täytäntöönpanotoimenpiteiden mukaisesti katsoa vastaavan 19 b artiklan nojalla vahvistetuissa kestävyysraportointistandardeissa edellytettyä tapaa;

b) tieto siitä, että yritys on vapautettu tämän artiklan 1–4 kohdassa säädetyistä velvoitteista.”

8) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yritykset julkistavat kohtuullisen ajanjakson kuluessa, joka on enintään 12 kuukautta tilinpäätöspäivästä, asianmukaisesti vahvistetun tilinpäätöksen ja toimintakertomuksen tämän direktiivin 19 d artiklassa säädetyssä muodossa, siltä osin kuin artikla on sovellettavissa, yhdessä direktiivin 34 artiklassa tarkoitetun, lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön antamien lausuntojen ja selvityksen kanssa noudattaen jäsenvaltion lainsäädännössä säädettyä, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1132*[16] 3 luvun mukaista menettelyä.

Jos riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 34 artiklan 1 kohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon, tämä lausunto on julkistettava yhdessä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen kertomusten kanssa.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vapauttaa yritykset toimintakertomuksen julkistamisvelvollisuudesta, jos koko toimintakertomuksesta tai sen osasta voi pyynnöstä saada helposti jäljennöksen hintaan, joka ei ole suurempi kuin siitä aiheutuvat hallintomenot.

Kolmannessa alakohdassa säädettyä poikkeusta ei sovelleta yrityksiin, joihin sovelletaan 19 a ja 29 a artiklaa.

[*16] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1132, annettu 14 päivänä kesäkuuta 2017, tietyistä yhtiöoikeuden osa-alueista (EUVL L 169, 30.6.2017, s. 46).”

b) Lisätään 1 a kohta seuraavasti:

”1 a. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 19 a ja 29 a artiklan soveltamisalaan kuuluvien yritysten laatimat kestävyysraportointitietoja sisältävät toimintakertomukset asetetaan myös direktiivin 2004/109/EY 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun virallisesti nimetyn järjestelmän saataville viipymättä niiden julkistamisen jälkeen.

Jos toimintakertomuksen laativaan yritykseen ei sovelleta direktiiviä 2004/109/EY, asiaankuuluvan virallisesti nimetyn järjestelmän on oltava jokin sen jäsenvaltion virallisesti nimetyistä järjestelmistä, jossa yrityksen sääntömääräinen kotipaikka sijaitsee.”

9) Korvataan 33 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että yrityksen hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenillä, jotka toimivat niille kansallisessa lainsäädännössä annettujen valtuuksien mukaisesti, on yhteinen vastuu sen varmistamisesta, että seuraavat asiakirjat laaditaan ja julkistetaan tämän direktiivin vaatimusten ja soveltuvin osin asetuksen (EY) N:o 1606/2002 mukaisesti hyväksyttyjen kansainvälisten tilinpäätösstandardien, delegoidun asetuksen 2019/815, tämän direktiivin 19 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien ja tämän direktiivin 19 d artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti:

a) vuositilinpäätös, toimintakertomus ja selvitys hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen;

b) konsernitilinpäätös, konsernin toimintakertomus ja selvitys konsernin hallinnointi- ja ohjausjärjestelmästä, jos ne toimitetaan erikseen.”

10) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

i) Korvataan a alakohdan ii alakohta seuraavasti:

”ii) toimintakertomus laadittu sovellettavien lakisääteisten vaatimusten mukaisesti, lukuun ottamatta 19 a artiklassa säädettyjä kestävyysraportointia koskevia vaatimuksia;”.

ii) Lisätään aa alakohta seuraavasti:

”aa) annettava tarvittaessa rajoitetun varmuuden antavan toimeksiannon perusteella lausunto siitä, onko kestävyysraportointi tämän direktiivin vaatimusten mukainen, mukaan lukien 19 b artiklan nojalla vahvistettujen raportointistandardien noudattaminen kestävyysraportoinnissa, prosessi, jolla yritys yksilöi kyseisten raportointistandardien mukaisesti raportoidut tiedot ja 19 d artiklassa säädetyn merkitsemisvaatimuksen noudattaminen kestävyysraportoinnissa, ja noudatetaanko asetuksen (EU) 2020/852 8 artiklan raportointivaatimuksia.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltiot voivat sallia, että riippumaton varmennuspalvelujen tarjoaja antaa 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon edellyttäen, että siihen sovelletaan vaatimuksia, jotka ovat yhdenmukaisia direktiivissä 2006/43/EY säädettyjen vaatimusten kanssa mainitun direktiivin 2 artiklan 21 alakohdassa määritellyn kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta.”

11) Muutetaan 49 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 19 b artiklassa ja 19 c artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 1 artiklan 2 kohdassa, 3 artiklan 13 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa, 19 b artiklassa ja 19 c artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”

b) Lisätään 3 a kohta seuraavasti:

”3 a. Antaessaan 19 b ja 19 c artiklan nojalla delegoituja säädöksiä komissio ottaa huomioon EFRAGin tekniset neuvot edellyttäen, että tällaiset neuvot on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen sekä asiaankuuluvien sidosryhmien asiantuntemusta hyödyntäen ja että siihen liitetään kustannus-hyötyanalyysit, joihin sisältyy analyysi teknisten neuvojen vaikutuksista kestävyyteen.

Komissio kuulee asetuksen (EU) 2020/852 24 artiklassa tarkoitettua kestävää rahoitusta käsittelevää jäsenvaltioiden asiantuntijaryhmää EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ennen 19 b ja 19 c artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antamista.

Komissio pyytää Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaiselta lausunnon EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ja erityisesti niiden yhdenmukaisuudesta asetuksen (EU) 2019/2088 ja sen delegoitujen säädösten kanssa. Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen on annettava lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa komission pyynnön vastaanottamisesta.

Komissio kuulee myös Euroopan pankkiviranomaista, Euroopan vakuutus- ja lisäeläkeviranomaista, Euroopan ympäristökeskusta, Euroopan unionin perusoikeusvirastoa, Euroopan keskuspankkia, Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komiteaa ja asetuksen (EU) 2020/852 20 artiklan nojalla perustettua kestävän rahoituksen foorumia EFRAGin antamista teknisistä neuvoista ennen 19 b ja 19 c artiklassa tarkoitettujen delegoitujen säädösten antamista. Jos jokin näistä elimistä päättää antaa lausunnon, sen on annettava se kahden kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on kuullut sitä.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 1 artiklan 2 kohdan, 3 artiklan 13 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan, 19 b artiklan ja 19 c artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee

voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

12) Korvataan 51 artikla seuraavasti:

”51 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan soveltamista. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

2. Jäsenvaltioilla on oltava käytössään seuraavia toimenpiteitä ja seuraamuksia sellaisia tapauksia varten, joissa rikotaan kansallisia säännöksiä, joilla 19 a, 19 d ja 29 a artikla saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä:

a) julkinen ilmoitus, josta käy ilmi vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön nimi sekä rikkomisen luonne;

b) määräys, jossa vastuussa olevaa luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä kielletään jatkamasta rikkomisen käsittävää toimintaa tai toistamasta kyseistä toimintaa;

c) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset;

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki merkitykselliset olosuhteet otetaan huomioon määritettäessä 2 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten, hallinnollisten seuraamusten tai toimenpiteiden tyyppiä ja tasoa, mukaan lukien

a) rikkomisen vakavuus ja ajallinen kesto;

b) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön syyllisyyden aste;

c) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus;

d) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön saamien voittojen tai välttämien tappioiden merkitys siinä määrin kuin tällaiset voitot tai tappiot voidaan todeta;

e) kolmansille osapuolille rikkomisesta aiheutuneet tappiot siinä määrin kuin tällaiset tappiot voidaan todeta;

f) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön toimivaltaisen viranomaisen kanssa tekemän yhteistyön määrä;

g) vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomiset.”

2 artikla

Muutokset direktiiviin 2004/109/EY

Muutetaan direktiivi 2004/109/EY seuraavasti:

1) Lisätään 2 artiklan 1 kohtaan r alakohta seuraavasti:

”r) ’kestävyysraportoinnilla’ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2013/34/EU*[18] 2 artiklan 18 kohdassa määriteltyä kestävyysraportointia.

---

*[18] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 2 päivänä kesäkuuta 2013, tietyntyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).”

2) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

c) liikkeeseenlaskijan vastuullisten henkilöiden, joiden nimet ja tehtävät on ilmoitettava selvästi, antamat lausunnot siitä, että sovellettavia tilinpäätösstandardeja noudattaen laaditut tilinpäätösasiakirjat antavat heidän parhaan ymmärryksensä mukaan oikean ja riittävän kuvan toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden varoista, veloista, taloudellisesta asemasta sekä voitosta tai tappiosta ja että toimintakertomuksessa on todenmukaisen kuvan antava selostus toisaalta liikkeeseenlaskijan ja toisaalta konsolidointiin sisällytettyjen yritysten muodostaman kokonaisuuden liiketoiminnan kehittymisestä ja tuloksesta sekä tilasta, mukaan luettuna kuvaus merkittävimmistä niitä uhkaavista riskeistä ja epävarmuustekijöistä sekä tarvittaessa, että toimintakertomus on laadittu direktiivin 2013/34/EU 19 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien mukaisesti.”

b) Korvataan 4 ja 5 kohta seuraavasti:

”4. Tilinpäätösasiakirjat on tarkastettava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan ja direktiivin 2006/43/EY 28 artiklan mukaisesti.

Vuositilinpäätöksen yhteydessä on julkistettava kokonaisuudessaan direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädetyn työn suorittamisesta vastuussa olevan henkilön tai henkilöiden allekirjoittama tilintarkastuskertomus.

5. Toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 19 ja 19 a artiklan, 19 d artiklan 1 kohdan ja 20 artiklan mukaisesti, kun kyseisissä säännöksissä tarkoitetut yritykset laativat sen.

Jos liikkeeseenlaskijan on laadittava konsolidoitu tilinpäätös, konsolidoitu toimintakertomus on laadittava direktiivin 2013/34/EU 19 d artiklan 2 kohdan, 29 artiklan, 29 a artiklan mukaisesti, kun kyseisissä säännöksissä tarkoitetut yritykset laativat sen.”

3) Korvataan 23 artiklan 4 kohdan kolmas ja neljäs alakohta seuraavasti:

”Komissio hyväksyy 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ja 30 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisesti tarpeelliset päätökset yhteisön ulkopuolisen maan liikkeeseenlaskijoiden käyttämien

tilinpäätösstandardien ja direktiivin 2013/34/EU 19 b artiklassa tarkoitettujen kestävyysraportointistandardien vastaavuudesta. Jos komissio päättää, että yhteisön ulkopuolisen maan tilinpäätösstandardeja tai kestävyysraportointistandardeja ei voida pitää vastaavina, se voi sallia asianomaisten liikkeeseenlaskijoiden käyttää tällaisia tilinpäätösstandardeja asianmukaisen siirtymäkauden ajan.

Kolmannessa alakohdassa tarkoitetussa yhteydessä komissio hyväksyy lisäksi 27 artiklan 2 a, 2 b ja 2 c kohdan mukaisesti annetuilla delegoiduilla säädöksillä 27 a ja 27 b artiklassa säädettyjä edellytyksiä noudattaen toimenpiteitä, joiden tarkoituksena on vahvistaa yleiset vastaavuutta koskevat arviointiperusteet, jotka koskevat useamman kuin yhden maan liikkeeseenlaskijoiden kannalta merkityksellisiä tilinpäätösstandardeja ja kestävyysraportointistandardeja.”

4) Lisätään 28 d artikla seuraavasti:

”28 d artikla

EAMV:n ohjeet

Kuultuaan Euroopan ympäristökeskusta ja Euroopan unionin perusoikeusvirastoa EAMV antaa asetuksen (EU) N:o 1095/2010 16 artiklan mukaisesti ohjeet kansallisten toimivaltaisten viranomaisten suorittamasta kestävyysraportoinnin valvonnasta.”

3 artikla

Muutokset direktiiviin 2006/43/EY

Muutetaan direktiivi 2006/43/EY seuraavasti:

1) Korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan säännöt, jotka koskevat tilinpäätösten ja konsolidoitujen tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta sekä kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista, kun varmentamisen suorittaa lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa tilinpäätösten lakisääteisen tilintarkastuksen.”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 2 ja 3 alakohta seuraavasti:

”2. ’lakisääteisellä tilintarkastajalla’ tarkoitetaan luonnollista henkilöä, jolle jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti antaneet luvan suorittaa lakisääteisiä tilintarkastuksia ja toteuttaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja;

3. ’tilintarkastusyhteisöllä’ tarkoitetaan sen oikeudellisesta muodosta riippumatta oikeushenkilöä tai muuta yhteisöä, jolle jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat tämän direktiivin mukaisesti antaneet luvan suorittaa lakisääteisiä tilintarkastuksia ja toteuttaa kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja;”.

b) Lisätään 21 ja 22 alakohta seuraavasti:

”21. ’kestävyysraportoinnilla’ tarkoitetaan direktiivin 2013/34/EU 2 artiklan 18 alakohdassa määriteltyä kestävyysraportointia;

”22. ’kestävyysraportoinnin varmentamisella’ lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdan ja 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti antamaa lausuntoa.”

3) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

”6 artikla

Koulutusvaatimukset

Luonnollinen henkilö voidaan hyväksyä suorittamaan lakisääteistä tilintarkastusta ja toteuttamaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoa sen jälkeen, kun hän on korkeakoulu- tai vastaavan kelpoisuuden saavutettuaan suorittanut teoreettisen opintokokonaisuuden ja vaadittavan käytännön harjoittelun sekä suorittanut hyväksytysti kyseisen jäsenvaltion järjestämän tai tunnustaman ammatillisen tutkinnon, joka on yliopiston loppututkinnon tai vastaavan tasoinen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 11 artiklan soveltamista.

Jäljempänä 32 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä keskenään yhteistyötä tässä artiklassa säädettyjen vaatimusten lähentämiseksi. Kun nämä toimivaltaiset viranomaiset osallistuvat tällaiseen yhteistyöhön, niiden on otettava huomioon tilintarkastuksessa ja tilintarkastajien ammattialalla tapahtuva kehitys ja varsinkin ammattialalla jo toteutunut lähentäminen. Niiden on tehtävä yhteistyötä Euroopan tilintarkastajien valvontaelinten komitean (CEAOB) kanssa ja asetuksen (EU) N:o 537/2014 20 artiklassa tarkoitettujen toimivaltaisten viranomaisten kanssa siltä osin kuin tällainen lähentäminen liittyy yleisen edun kannalta merkittävien yhteisöjen lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen.

7 artikla

Ammatillinen tutkinto

Edellä 6 artiklassa tarkoitetun ammatillisen tutkinnon on taattava riittävät teoreettiset tiedot lakisääteisen tilintarkastuksen ja kestävyysraportoinnin varmentamisen kannalta merkityksellisillä aloilla sekä kyky soveltaa tietoja käytännössä. Ainakin osan tutkinnosta on oltava kirjallinen.”

4) Muutetaan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) Lisätään bb alakohta seuraavasti:

”bb) kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin laadintaan liittyvät oikeudelliset vaatimukset ja normit;”.

b) Lisätään cc alakohta seuraavasti:

”cc) kestävyysraportointistandardit;”.

c) Lisätään dd alakohta seuraavasti:

”dd) kestävyysanalyysi;”.

d) Lisätään ff alakohta seuraavasti:

”ff) due diligence -prosessit kestävyysseikkojen osalta;”.

e) Lisätään ii alakohta seuraavasti:

”ii) 26 a artiklassa tarkoitetut kestävyysraportoinnin varmennusstandardit;”.

f) Korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) lakisääteiseen tilintarkastukseen ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen sekä lakisääteisiin tilintarkastajiin liittyvät oikeudelliset vaatimukset ja ammatilliset normit;”.

5) Korvataan 10 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jotta varmistetaan kyky soveltaa teoreettista tietoa käytäntöön, mitä koskeva koe sisältyy tutkintoon, henkilön on suoritettava vähintään kolmen vuoden käytännön harjoittelu muun muassa tilinpäätösten, konsernitilinpäätösten tai vastaavien tilinpäätösten tarkastamisessa sekä kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamisessa. Vähintään kaksi kolmasosaa käytännön harjoittelusta on suoritettava jossakin jäsenvaltiossa hyväksytyn lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön kanssa.”

6) Korvataan 11 artiklan a alakohta seuraavasti:

”a) hän on 15 vuoden ajan harjoittanut ammattimaisesti toimintaa, jossa hän on saanut riittävän kokemuksen rahoituksen, oikeustieteen ja laskentatoimen sekä kestävyysraportoinnin aloilta, ja suorittanut 7 artiklassa tarkoitetun ammatillisen tutkinnon; tai”.

7) Korvataan 14 artiklan 2 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

Kelpoisuuskoe on suoritettava jollakin kyseisessä vastaanottavassa jäsenvaltiossa sovellettavassa kielilainsäädännössä sallituista kielistä. Se saa kattaa vain lakisääteisen tilintarkastajan riittävän tietämyksen niistä kyseisen vastaanottavan jäsenvaltion laeista ja muista säännöksistä, joilla on merkitystä lakisääteisten tilintarkastusten ja kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantojen kannalta.”

8) Lisätään 14 a artikla seuraavasti:

”14 a artikla

Ennen 1 päivää tammikuuta 2023 hyväksytyt tai tunnustetut lakisääteiset tilintarkastajat

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lakisääteisiin tilintarkastajiin, jotka on hyväksytty tai tunnustettu suorittamaan lakisääteisiä tilintarkastuksia ennen 1 päivää tammikuuta 2023, ei sovelleta tämän direktiivin 6, 7, 10, 11 ja 14 artiklan vaatimuksia.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ennen 1 päivää tammikuuta 2023 hyväksytyt lakisääteiset tilintarkastajat hankkivat tarvittavan tietämyksen kestävyysraportoinnista ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta 13 artiklassa edellytetyn jatkuvan koulutuksen avulla.”

9) Muutetaan 24 b artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tilintarkastusyhteisö suorittaa lakisääteisen tilintarkastuksen ja varmentaa kestävyysraportoinnin, tämä tilintarkastusyhteisö nimeää vähintään yhden päävastuullisen tilintarkastajan. Tilintarkastusyhteisön on tarjottava päävastuulliselle tilintarkastajalle tai

päävastuullisille tilintarkastajille riittävät resurssit ja henkilökunta, jolla on tarvittava pätevyys ja valmiudet hoitaa tehtävänsä asianmukaisesti.

Keskeiset perusteet tilintarkastusyhteisön valitessa nimettävää päävastuullista tilintarkastajaa tai nimettäviä päävastuullisia tilintarkastajia ovat tilintarkastuksen laadun varmistaminen, riippumattomuus ja pätevyys. Päävastuullisen tilintarkastajan tai päävastuullisten tilintarkastajien on oltava aktiivisesti mukana lakisääteisen tilintarkastuksen suorittamisessa ja kestävyysraportoinnin varmentamisessa.”

b) Lisätään 2 a kohta seuraavasti:

”2 a. Kun lakisääteinen tilintarkastaja varmentaa kestävyysraportoinnin, hänen on käytettävä toimeksiantoon riittävästi aikaa ja osoitettava sitä varten riittävät resurssit, jotta hänen on mahdollista suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti.”

c) Korvataan 4 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta veloitetut palkkiot ja muista palveluista veloitetut palkkiot kullakin tilikaudella.”

d) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on luotava kustakin suoritetusta lakisääteisestä tilintarkastuksesta tilintarkastuskansio. Tilintarkastuskansion on sisällettävä tarvittaessa myös tiedot, jotka liittyvät kestävyysraportoinnin varmentamiseen.”

10) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

”25 artikla

Tilintarkastuksesta maksettavat palkkiot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asianmukaisilla säännöillä varmistetaan se, että lakisääteisestä tilintarkastuksesta ja kestävyysraportoinnin varmentamisesta maksettavat palkkiot

a) eivät määräydy osittain tai kokonaan tarkastettavalle yhteisölle tarjottavien oheispalvelujen perusteella;

b) eivät voi perustua minkäänlaiseen ehdollisuuteen.”

11) Lisätään 25 b artikla seuraavasti:

”25 b artikla

Ammattietiikka, riippumattomuus, objektiivisuus, luottamuksellisuus ja salassapitovelvollisuus kestävyysraportoinnin varmentamisen osalta

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan 21–24 a artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta.”

12) Lisätään 26 a artikla seuraavasti:

”26 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmennusstandardit

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että lakisääteiset tilintarkastajat ja tilintarkastusyhteisöt varmentavat kestävyysraportoinnin komission 2 kohdan mukaisesti hyväksymiä varmennusstandardeja noudattaen.

Jäsenvaltioiden on sovellettava kansallisia varmennusstandardeja, -menettelyjä tai -vaatimuksia siihen saakka, kun komissio on hyväksynyt samaa asiaa koskevan varmennusstandardin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava varmennusmenettelyt tai -vaatimukset komissiolle vähintään kolme kuukautta ennen niiden voimaantuloa.

2. Siirretään komissiolle valta hyväksyä delegoiduilla säädöksillä 48 a artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetut varmennusstandardit, joissa vahvistetaan menettelyt, joita tilintarkastajan on noudatettava tehdäkseen johtopäätöksiä kestävyysraportoinnin varmuudesta, myös toimeksiannon suunnittelusta, riskien huomioon ottamisesta ja niihin reagoimisesta sekä tarkastuskertomukseen sisällytettävien päätelmien tyypistä.

Komissio voi hyväksyä varmennusstandardit vain, jos

a) ne on laadittu asianmukaisessa menettelyssä julkisen valvonnan alaisena ja avoimuutta noudattaen;

b) niillä parannetaan kestävyysraportoinnin tai konsernin kestävyysraportoinnin uskottavuutta ja laatua;

c) ne ovat unionin yleisen edun mukaisia.

3. Jos komissio hyväksyy kohtuullista varmuutta koskevia standardeja, direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan aa alakohdassa tarkoitetun lausunnon on perustuttava kohtuullisen varmuuden antavaan toimeksiantoon.”

13) Lisätään 27 a artikla seuraavasti:

”27 a artikla

Konsernin kestävyysraportoinnin varmentaminen

Konsernin kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 27 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat konsernitilinpäätösten tilintarkastusta.”

14) Muutetaan 28 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Lakisääteisten tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on esitettävä lakisääteisen tilintarkastuksen tulokset ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmentamisen tulokset tilintarkastuskertomuksessa. Kertomus on laadittava 26 artiklassa tarkoitettujen unionin tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymien tilintarkastusstandardien vaatimusten sekä 26 a artiklassa tarkoitettujen komission tai asianomaisen jäsenvaltion hyväksymien varmennusstandardien vaatimusten mukaisesti.”

b) Korvataan 2 kohta seuraavasti:

i) Lisätään aa alakohta seuraavasti:

”aa) on määriteltävä kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi ja päivä, jolle se on laadittu, ja ajanjakso, jonka se kattaa, sekä yksilöitävä sen laadinnassa sovellettu kestävyysraportointikehys;”.

ii) Lisätään bb alakohta seuraavasti:

”bb) on oltava kestävyysraportoinnin varmentamisen laajuutta koskeva kuvaus, jossa on vähintään mainittava ne varmennusstandardit, joiden mukaisesti kyseinen kestävyysraportointi on varmennettu;”.

c) Korvataan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) on tapauksen mukaan oltava lausunnot ja lausuma, joiden on perustuttava direktiivin 2013/34/EU 34 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuun tilintarkastuksen aikana tehtyyn työhön;”

d) Lisätään 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan ensimmäisen alakohdan vaatimuksia, jotka koskevat lakisääteistä tilintarkastusta.”

e) Korvataan 4 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”Lakisääteisen tilintarkastajan on allekirjoitettava ja päivättävä tilintarkastuskertomus. Jos tilintarkastusyhteisö suorittaa lakisääteisen tilintarkastuksen ja tapauksen mukaan varmentaa kestävyysraportoinnin, tilintarkastuskertomuksessa on oltava ainakin tilintarkastusyhteisön puolesta kyseisen tarkastuksen ja varmennuksen suorittavan (suorittavien) lakisääteis(t)en tilintarkastajan (tilintarkastajien) allekirjoitus. Jos lakisääteisen tilintarkastuksen suorittaa samanaikaisesti vähintään kaksi lakisääteistä tilintarkastajaa tai tilintarkastusyhteisöä, kaikkien lakisääteisten tilintarkastajien tai vähintään niiden lakisääteisten tilintarkastajien, jotka suorittavat lakisääteisen tilintarkastuksen ja varmentavat kestävyysraportoinnin tilintarkastusyhteisön puolesta, on allekirjoitettava tilintarkastuskertomus. Poikkeustapauksissa jäsenvaltiot voivat säätää, että tätä allekirjoitusta ei tarvitse julkistaa, jos julkistaminen voi johtaa kenen tahansa henkilön henkilökohtaiseen turvallisuuteen kohdistuvaan välittömään ja merkittävään uhkaan.”

f) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön konsernitilinpäätöksestä ja tapauksen mukaan konsernin kestävyysraportoinnista antaman kertomuksen on oltava 1–4 kohdan vaatimusten mukainen. Lakisääteisen tilintarkastajan tai tilintarkastusyhteisön on raportoidessaan toimintakertomuksen ja tilinpäätöksen ristiriidattomuudesta 2 kohdan e alakohdan mukaisesti otettava huomioon konsernitilinpäätös ja konsernin toimintakertomus. Jos emoyrityksen tilinpäätös on liitetty konsernitilinpäätökseen, tässä artiklassa vaaditut lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen kertomukset voidaan yhdistää.”

15) Muutetaan 29 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

d) laaduntarkastuksia suorittavilla henkilöillä on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittavaa kokemusta lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla sekä kestävyysraportoinnin varmentamisen ja kestävyysraportoinnin alalla sekä laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus;”.

b) Korvataan 1 kohdan h alakohta seuraavasti:

”h) laaduntarkastukset on tehtävä riskianalyysin perusteella ja jos on kyse 2 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa määriteltyjä lakisääteisiä tilintarkastuksia ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnin varmennustoimeksiantoja suorittavista lakisääteisistä tilintarkastajista ja tilintarkastusyhteisöistä, vähintään joka kuudes vuosi;”.

c) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) laaduntarkastajilla on oltava asianmukainen ammatillinen koulutus ja tarvittavaa kokemusta lakisääteisen tilintarkastuksen ja tilinpäätösraportoinnin alalla sekä kestävyysraportoinnin varmentamisen ja kestävyysraportoinnin alalla sekä laaduntarkastuksiin pätevöittävä erityiskoulutus;”.

16) Lisätään 30 g artikla seuraavasti:

”30 g artikla

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät tutkinta ja seuraamukset

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan 30–30 f artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta.”

17) Lisätään 36 a artikla seuraavasti:

”36 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmentamista koskevat julkinen valvonta ja jäsenvaltioiden väliset sääntelyjärjestelyt

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan soveltuvin osin 32, 33, 34 ja 36 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta.”

18) Lisätään 38 a artikla seuraavasti:

”38 a artikla

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen liittyvät nimeäminen ja erottaminen

Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan 37 ja 38 artiklan vaatimuksia, jotka koskevat tilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta.”

19) Korvataan 39 artiklan 6 kohdan a–e alakohta seuraavasti:

”a) tiedotettava tarkastettavan yhteisön hallinto- tai valvontaelimelle lakisääteisen tilintarkastuksen tuloksista ja kestävyysraportoinnin varmentamiseen tuloksista sekä selitettävä, miten lakisääteinen tilintarkastus ja kestävyysraportoinnin varmentaminen edistivät taloudellisen ja kestävyysraportoinnin luotettavuutta ja mikä oli tarkastusvaliokunnan rooli tässä prosessissa;

b) seurattava taloudellisen ja kestävyysraportoinnin prosessia, myös direktiivin 2013/34/EU 19 d artiklassa tarkoitettua digitaalista raportoinnin prosessia ja prosessia, jonka yritys toteuttaa mainitun direktiivin 19 b artiklan nojalla hyväksyttyjen standardien mukaisesti raportoitujen tietojen yksilöimiseksi, ja annettava suosituksia tai ehdotuksia sen luotettavuuden varmistamiseksi;

c) seurattava riippumattomuudestaan tinkimättä yrityksen sisäisen laadunvalvonnan ja riskienhallintajärjestelmien sekä sen sisäisen tarkastuksen, jos sellainen on, tehokkuutta tarkastettavan yhteisön taloudellisen ja kestävyysraportoinnin, myös yrityksen mainitun direktiivin 19 d artiklassa tarkoitetun digitaalisen raportoinnin, kannalta;

d) seurattava tilinpäätösten ja konsernitilinpäätösten lakisääteistä tilintarkastusta sekä kestävyysraportoinnin ja konsernin kestävyysraportoinnin varmentamista ja erityisesti niiden suorittamista ottaen huomioon toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EU) N:o 537/2014 26 artiklan 6 kohdan mukaisesti tekemät havainnot ja päätelmät;

e) tarkkailtava ja seurattava tämän direktiivin 22, 22 a, 22 b, 24 a, 24 b ja 25 b artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 537/2014 6 artiklan mukaista lakisääteisten tilintarkastajien tai tilintarkastusyhteisöjen riippumattomuutta ja erityisesti muiden kuin tilintarkastuspalvelujen tarjoamista tarkastettavalle yhteisölle mainitun asetuksen 5 artiklan mukaisesti;”.

20) Muutetaan 45 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on rekisteröitävä 15, 16 ja 17 artiklan mukaisesti kaikki kolmansien maiden tilintarkastajat ja tilintarkastusyksiköt, jos kyseinen kolmannen maan tilintarkastaja tai tilintarkastusyksikkö antaa tilintarkastuskertomuksen sellaisen yrityksen tilinpäätöksestä tai konsernitilinpäätöksestä ja tapauksen mukaan kestävyysraportoinnista tai konsernin kestävyysraportoinnista, joka on perustettu unionin ulkopuolella ja jonka siirtokelpoisia arvopapereita on otettu kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2004/39/EY 4 artiklan 1 kohdan 14 alakohdassa tarkoitetulla säännellyllä markkinalla kyseisessä jäsenvaltiossa, paitsi jos kyseinen yritys yksinomaan laskee liikkeeseen voimassa olevia velkapapereita, joihin sovelletaan jotakin seuraavista:

a) kyseiset arvopaperit on otettu kaupankäynnin kohteeksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/109/EY*[19] 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion säännellyllä markkinalla ennen 31 päivää joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 50 000 euroa tai, jos on kyse muun valuutan määräisistä velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 50 000:tta euroa;

b) kyseiset arvopaperit otetaan kaupankäynnin kohteeksi direktiivin 2004/109/EY 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetulla jäsenvaltion säännellyllä markkinalla 31 päivästä joulukuuta 2010, ja niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä on vähintään 100 000 euroa tai, jos on kyse muun valuutan määräisistä velkapapereista, niiden yksikkökohtainen nimellisarvo liikkeeseenlaskupäivänä vastaa vähintään 100 000:tta euroa.”

b) Lisätään 5 kohtaan dd alakohta seuraavasti:

dd) 1 kohdassa tarkoitettu kestävyysraportointi tai konsernin kestävyysraportointi varmennetaan 26 a artiklassa tarkoitettujen varmennusstandardien sekä 22, 22 b, 25 ja 25 b artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisesti;”.

c) Korvataan 5 a kohta seuraavasti:

”5 a. Jäsenvaltio voi rekisteröidä kolmannen maan tilintarkastajan vain, jos tilintarkastaja täyttää 5 kohdan c, d, dd ja e alakohdassa säädetyt vaatimukset.

[*19] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/109/EY, annettu 15 päivänä joulukuuta 2004, säännellyillä markkinoilla kaupankäynnin kohteeksi otettavien arvopaperien liikkeeseenlaskijoita koskeviin tietoihin liittyvien avoimuusvaatimusten yhdenmukaistamisesta ja direktiivin 2001/34/EY muuttamisesta (EUVL L 390, 31.12.2004, s. 38).”

21) Muutetaan 48 a artikla seuraavasti:

a) Lisätään 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Siirretään komissiolle määräämättömäksi ajaksi 26 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 26 artiklan 3 kohdassa, 26 a artiklan 2 kohdassa, 45 artiklan 6 kohdassa, 46 artiklan 2 kohdassa ja 47 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Edellä olevien 26 artiklan 3 kohdan, 26 a artiklan 2 kohdan, 45 artiklan 6 kohdan, 46 artiklan 2 kohdan ja 47 artiklan 3 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole neljän kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

4 artikla
Muutokset asetukseen (EU) N:o 537/2014

Muutetaan asetus (EU) N:o 537/2014 seuraavasti:

22) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) Muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö, joka suorittaa yleisen edun kannalta merkittävän yhteisön lakisääteisen tilintarkastuksen ja tapauksen mukaan varmentaa kestävyysraportoinnin, tai sen ketjun jäsen, johon lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö kuuluu, ei saa suoraan tai välillisesti tarjota kiellettyjä muita kuin tilintarkastuspalveluja kyseiselle unionissa sijaitsevalle tarkastettavalle yhteisölle, sen unionissa sijaitsevalle emoyritykselle tai sen määräysvallassa oleville unionissa sijaitseville yrityksille

a) ajanjaksona, joka alkaa tarkastuksen kohteena olevan kauden alusta ja päättyy, kun tilintarkastuskertomus annetaan; ja

b) a alakohdassa tarkoitettua kautta välittömästi edeltävänä tilikautena, kun on kyse toisen alakohdan e alakohdassa luetelluista palveluista.”

ii) Lisätään toiseen alakohtaan l alakohta seuraavasti:

l) konsultointipalvelut kestävyysraportoinnin laatimista varten, kun lakisääteinen tilintarkastaja tai tilintarkastusyhteisö varmentaa kestävyysraportoinnin.”

b) Lisätään 6 kohta seuraavasti:

”6. Kestävyysraportoinnin varmentamiseen sovelletaan tapauksen mukaan 4 ja 5 kohtaa, joissa viitataan tilinpäätösten lakisääteiseen tilintarkastukseen.”

23) Korvataan 14 artiklan b alakohta seuraavasti:

”b) tulot muista kuin 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista muista kuin tilintarkastuspalveluista, jotka vaaditaan unionin lainsäädännössä ja kansallisessa lainsäädännössä, täsmentäen tulot kestävyysraportoinnin varmentamisesta; ja”.

5 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 1–3 artiklan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä joulukuuta 2022. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2023 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

6 artikla

Direktiivin 4 artiklan soveltamispäivä

Tämän direktiivin 4 artiklaa sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2023 tai sen jälkeen alkaviin varainhoitovuosiin.

7 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

8 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille. Tämän direktiivin 4 artikla on kuitenkin kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*